

Eminönü Belediyesi

İşçiler, memurlar

Yasalara, yasaklara, işten atmalara, sürgünlere rağmen

Grev ve direnişler mücadelenin önünü açıyor

ABD saldırıganlığı: Irak yine bombalandı

Emperyalist saldırıganlık

"Ben dünya imparatoruyum" diyor ABD emperyalizmi, Asya'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Latin Amerika'ya kadar her yere elini uzatıyor. Elinde haklar için yalnızca katliam ve sömür var. "Umut operasyonu" diyerek, "özgürlük adına", "dünya düzeni adına" diyerek halklara kan ve gözyaşı götürüyor.

Irak'a saldırı dünya halklarına bir gözdağıdır. Sırtını BM'nin uluslararası hukukuna dayamış emperyalizm tam teslimiyet istiyor. Direnen olursa, benim icazetim dışında davranan olursa "böyle yaparım" diyor. Emperyalist haydutluğun adı "yeni dünya düzeni"dir. Bu, uluslararası hukuk diye yutturulmak istiyor.

8 Ocak'ta, çalışan ve işten atılmış binlerce işçi Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda itikdara ve "adil düzen" in belediye patronlarını karşı sessiz kalmayacaklarını gösterdiler. İşçiler bu adımla, patronların işten atılmasına karşı duyarsız olmadıklarını, kenetlenbildiklerini ortaya koydular. Direnişin büyümesi İstanbul Valiliği'ni devreye girmek, atılan işçilerin geri alınmasını istemek zorunda bıraktı. Onlara bu kararı alan direnişin büyümesinin telasidir.

MEMURLAR İŞ BIRAKTILAR, GREV ÖNLÜKLERİ GİYDİLER
BEM-SEN'li, SAĞLIK-SEN'li memurlar, iktidarın tehditlerine ve reformizmin engellemelerine rağmen 15 Ocak'taki eylemlerle öne atıldılar.

Memurlar, 15 Ocak'ta İstanbul'da, Elazığ'da, Tunceli'de BEM-SEN'lilerin, SAGLIK-SEN'lilerin öncülüğündeki grevleri, bırakmaları, yemek boykotları ve gösterileriyle hedeflerine doğru yürüyüşlerini sürdürdüler. Grev ve iş bırakmalar, direnişler zinciri memurları yeni bir süreçte götürüyor.

"Yalnız Değilsiniz", "Yanınızdayız"... Artık bu slogan grevlerde, gösterilerde daha çok duyuluyor. 15 Ocak'ta işçiler, öğrenciler, aydınlar, sanatçılar, kondülolar memurların grev halaylarına edecek olan iste bu güçtür.

Halklar birleştiğinde, direndiğinde emperyalizmin uçak gemileri, bir işe yaramayacaktır. Halklar diremesi emperyalizmin uçak ve gemi filolarının ancak emperyalist askerlerin kaçmasına yaradığını göstermiştir. Halklar birleştiğinde, direndiğinde "dünya imparatorluğu" Beyaz Saray patronlarının rüyası olarak kalacaktır.

MERHABA

Savaş Karatay İzmir Büroşu çalışmamız. Adını sayısız gözetli, kaçırma, ölüm tehditleri ve işkence nedeniyle duyduğunuz. Savaş Karatay penyoduk olarak, neredeyse her hafta gözetilme almıyor, işkence görüyor. Yine 12 Ocakta gece 02'de evi basılıp gözetilme alınan muhabirimiz, gördüğü işkence sonucunu elerini kullanıyor.

Yaşadığı ve haydutluğu kendileri metot edilmiş olanlar, hukuk diye bir şey tanımayanlar, muhabirimize yönelik bu saldırıların acizliklerini gösteriyorlar. Baskıları girenken acizliklerinin bir başka örneğini haber aldık. Kars büromuzun önünde karakol kuran polis, kimlik kontrolüyle işleme yapıyor. 15 Ocakta Kars temsilcisi Enver İnan'ın yanında bulunan bir okurumuz gözetilme alındı. Sadece gazeteciler muhabirleri, buların değil saldırıya uğrayan. Diğer sosyalist, ilerci, yurtsever basın üzerinde de saldırılar yoğunlaşıyor. 10 Ocak Gazeteciler Günü'nde, Halkın Gücü gazetesi sahibi Rıza Güneşer ve Yazı İşleri Müdürü Sinan Yavuz, bu saldırılardan birini yaşıyor. Siyasi polis tarafından gözetilme alınan gazeteciler, Gayrettepe'de keşif olarak 1,5 gün gözetilme buldular, işkence görüldü.

Baskıların ve saldırıların yoğunluğu karşısında Özgür Demokrasi gazetesi yayınına geçici olarak durdurulduğunu ve

güç toplayıp yeniden yayınlanacağını bildirdi.

Son sayımız yine toplatıldı. Kendi yasalarını uygulamaktan da öte, tam bir keyfiyet taşıyor bu toplatmalar. Savcılar, hakimler yazıları dahi okumadan toplatıyorlar bir yer bulmaya çalışıyorlar, buluyorlar da. Toplatılmalarda, davaların yetmediğini gördükleri için de gazetemizi satan, dağıttırıyor yarıları ölüm tehditleri sürüyor. Oynanan oyun o kadar apik ki, bir devlet bakanı bugüne kadar öldürülen gazetecileri gazeteci olarak görmeyen, onların ölümünü doğal karşıyor ve kontrolüyle, cinayet şebekesine "iyi iş bitiriyorsunuz, elinize sağlık" demediği kalmıyor. Bugün Kürdistan'a sosyalist dergi ve gazeteler, bayilerin satmaması ve dağıtım şirketlerinin korkmasından dolayı, neredeyse gıremez duruma gelmiştir. Gazete ve dergileri kendi imkânlarıyla halka ulaşmaya çalışmaktadır. Bu saldırılar karşısında ciddiyette hareket edilmelidir. Bunu yapacak olanlar da, saldırıdan en fazla nasibini alan gazete ve dergilerdir. Onların yollarını açıp çıkarmak gerekir.

"Adil Düzen" dnylerinden beklenen gelişmeler... Düzeni eleştirerek yerel yönetimler gelenek, gelir gelmez düzenin yontemlerini sahiplendiler ve ona ayak uydurdular. İşsizliği düzene bağlayıp eleştirilen, yüzlerce işçiyi sokağa attı-

lar. Ama karşılarında büyük bir direniş ve dayanışma görüyorlar. Birlerce işçi, yapılan hakkıydı ve iktidar protesto ederek yürüyor, direniyor, tüm duyarlı kesimleri dayanışmaya çağırıyor. Bu se-se yani verilmezdir.

Düzeni bu veya bu şekilde eleştirirken puan toplayanların yüzleri açığa çıkanılmadır. Bunu yapacak gücümüz ve olanaklarımız var. İşçiler ve memurlar haklarını isteyen eylemlilikten gündemi doldurmaya başlamıştır. Memurlar iş birağı, grevlerle çıktı. İşçiler alanlara sığınmıyor. Bu eylemlilikleri doğru yöne kanalize etmek ve emekçiler arasında dayanışmayı büyütme bugünün öne çıkan görevidir. Sayılarımızda işçilerin, memurların grev ve direnişleri var.

Orta sayılarımızda kadın mücadelesi ile ilgili yazımızın devamını bulacaksınız.

Emperyalizm Küba'ya yönelik saldırılar devam ediyor. Bunun için her türlü yöntemi kullanıyorlar. Kendileri lüks içinde yüzerken, Castro'nun lüks içinde yaşadığını iddia ediyorlar. Saldırı tek başına ne Castro'ya ne de Küba halkına yönelikti; saldırı dünya halklarına, devimlere, ilericilere, yurtseverlere yönelikti. Dayanışma, karşı çıkış devam etmelidir. Küba devriminin yaşaması, bizim geleceğini yakınlatacağıdır. Dostlukla.

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- BM emperyalizmin yüncağıdır 3
- Güney Kürdistan yeni gelişmelere gebe... 4
- Kürek'te jandarma terörü 5
- Sosyalist ve yurtsever basına sahip çıkmaları... 6
- Memur hareketinde grev ve iki eylem 7
- Dayanışmaya enerjik bir ruh kazandırmahız 8
- TKİ işçileri eylemde 9
- İktidar hala cinayetlerini örtbas etmeye çalışıyor 10
- "Az ve öz" değil "sık ve az" zam 11
- Kadınlar yarınların kendileriyle kuruyorlar 12-14
- Eski mis okullarını satın, "mega" gelyor... Ailelere şubede dha gösterisi... 15
- Bosna-Hersek: Kan ve gözyaşı 16
- Devrimci tutsaklar süresiz açlık grevinde 17
- Halkı kandıramazsınız 18
- Haber/Yorum 19
- Cumhuriyet'te olanların "ardındaki gerçek" 20
- Yaşayan biziz, kâdınlar da biz! 21
- Kültür/Sanat 22
- Devrimi yapmak kadar savunmak da önemlidir 23

OKURAN

Meşru olmayan düzen, meşru olan derneklerde saldırıyor

Yaşadığımız süreç içinde, halk nezdinde hiçbir meşruluğu olmayan, yalan, dolan, baskı, işkence, sokak infazı, gözetim kaybi, yani faşizmin bütün hücrelerini bünyesinde taşıyan bir düzenin, doğrunu, adaleti, insan hak ve özgürlüklerini temsil eden ve baskıya, tehdide mukademesiyle karşı koyan DKÖ'lere yoğun baskı ve katliamları sürüyor.

Bütün baskılardan en çok nasibini alan, fakat meşruluğundan aldığı güçle bir adım dahi geri çekilmeyen, 12 Eylül faşizminin uzantısı alternatif güç olarak doğan TAYAD'lı anararın mukademesi, ÖZGÜR-DER, Tüm ÖZGÜR-DER, İstanbul ÖZGÜR-

DER ve sonu da Marmara ÖZGÜR-DER adı altında mukademececi geleceğin sürdürmek amacıyla düzenin karşısındaki yerini yine alıyor.

Düzen dernek katliamları hiçbir şey elde edemeyeceğini biliyor, ama ya tutarsa umudıyla çırpınmaktadır.

Dernek katliamları, kapısına mühür vurmaka mukademececi bitirilemez. Her şeyden önce mukademececi 100 metre karelik bir odanın içinde değildir.

Mukademececi; başbakanın yakasına yapışan habarın elindedir.

Mukademececi: "Her gün sizin yüzünüze kan atacağız" diye haykırarak ananın ruhundadır.

Mukademececi: "Biz doğurduk, size öldürmeyeceğiz" diye haykırarak

ananın yüreğindedir.

Mukademececi: "Siz kapatarsanız biz açacağız" diye haykırarak arlayıştadır.

Mukademececi: Karınlara tarih yazanların yolundadır.

Siz bunların hiçbirine mühür vurmaz, hiçbirini kapatamazsınız.

Tarih bizi haklı çıkarıyor.

Baskıya, işkenceye, devrimci şiddet ve mukademececi: Kallamlarına cezalandırmalarla karşındayız.

Buynur, hodri meydan! Yakında da Bursa'dayız, yeni bir mukademececi mevzisiyle yine karşındayız.

BASADAN MÜCADELE OKURU

BÜROLARIMIZ

Sahibi: Hızırhan Yavuz ve T. Ltd. Şti. Adına Gülten ŞEŞEN

Yazı İşleri Müdürü: Nispet Kemal ÇİBAĞOĞLU

Yönetim ve Yürütme Adresi: Bülendibiki Mah. Terzihane Sok. Kalesinin İhtisarı No: 11 Kat: 1 Sultanahmet/İst. Tel: 518 84 17-518 86 57 Tel: 518 24 14

Baskı: Sefer MedyaBaskı

Fiyat: 7.000 TL. Alınmaz: 3 DM.

Fransa: 10 FF. İsviçre: 3 SF.

Hollanda: 3 FL. İngiltere: 1 £

Abone Kayıtları

Yurtici Abone:

6 ay: 100.000 TL. 1 yıl: 200.000 TL.

7 ay: 100.000 TL. 1 yıl: 200.000 TL.

1 yıl: 170.000 TL.

İhtisarı No: Gülten ŞEŞEN T. İş Bankası

Adana: İzzetli Cad. 7. Sk. Karayolları Sokakı (Okunur) Kat: 4/7A

Yaz: 10 14 15 16 17 18 19 20

Ankara: Marşan Sk. Kırar Apt. No: 12/17 Şişli Tel: 434 10 82

Bursa: Hacılar Mah. Kocaköy Sk. Adım İşleri (Biyelik) No: 5/408

Tel: 24 47 80

Denizli: Dilekli Çınar Meydanı, Çınar İşleri Kat: 3

Diğer şehirler: İzzetli Çınar, Çınar İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri No: 108 Kat: 2

Tel: 24 47 80

Elazığ: Dilekli Çınar Meydanı, Çınar İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Elazığ: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Bursa: Sulucaş Mah. Bedirli Sk. Seyrantepe Sokak No: 308

Tel: 24 22 23

Trabzon: Çarşı Mah. Üstün Sk. Kocaköy Çarşı Kat: 3 No: 90

Tel: 24 10 70

Tunceli: Mahallesi Mah. Özlücek Cad. Dönüş Kat: Dönüş İşleri Kat: 1/1 Tel: 51 89

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

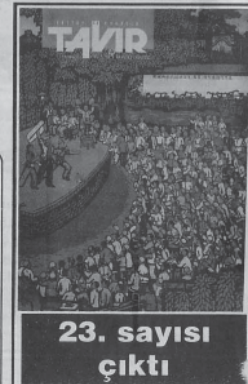
Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Van: Çarşı Mah. Hırpıcı Cad. İhtisarı İşleri Kat: 3/30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

23. sayı
çıktı

Savaş Şaratlarının yahut Şaratlanların savaşşı

HİTERİN İktidara gelişti Avusturya ülkesi için aynı zamanda kaderinin elinden alınışı anlamına da geliyordu. Almanya'nın bu yeni imparatoru büyük Alman ülkesine inanmıştı ve o Almanya'yı birincisi dünyanın patronu hane getirecekti. Birinci paylaşım savaşının yenik ve önceki yüzyılları bu silik devleti kimse bütün dünyayı avuçları içine almaya hazırlanıyor. Avusturya'nın birinci talihisizliği, her geçen gün büyüyor bu devin yavaş yavaş dünyaya hazır küçük bir devin olmasını. İkinci ve daha büyük bir talihisizliği ise Hitler Avusturya sınırları içerisinde doğması ve onun tahsil oluşturma Avusturya'yı Alman topraklarından saymasıydı.

Hitler Avusturya'nın Alman topraklarına katılması için birçok taktikte başvurdu. Ülke kedinin fare ile oynunu andırıyor. Haziran 1934'te Avusturyalı faşistlerin girişimiyle hükümet darbisi gerçekleştirildi. Faşistlerin bu hükümet darbisi yalnızca babakının öldürülmesi ile kalmadı ve puskurtuldu. Hitler'in planları bir süre geriye atıldı. Kendi denetiminde faşistlerin bu işi beceremeyeceğini gören Hitler doğrudan müdahaleye geçti. 1936'nın Temmuz'unda müdahale hükümeti baskı yaparak işi faşisti kabineye aldırdı. Ardından faşistlerin yoğun bir propaganda geçirmeleri başladı. Ancak bunlar yetmiyordu. 1938'de bu kez Avusturya'nın Almanya'ya katılması yolunda iltimatom niteliğinde bir açıklama yayınladı. Dönerim Avusturya Babakını sosyal demokratlarla da işbirliği yaparak "Bağımsızlık ya da Almanya" diyerek konuyu halkoyuna sundu. Hitler halk oylarında istediğinden çok daha fazla oy almıştı. 11 Mart 1938'de Avusturya sınıra askeri saldırı yaptı, ikinci iltimatomunu verdi. Alman saldırısından çekinen Avusturya Babakını Schuschnigg teslim oldı. Hitler'in Avusturya'ya girişi için yollara halı döşeyen Schuschnigg'e Almanlar toplama kamplarına yaktıkları gözaltılarla ilk hafta içinde babakınla birlikte 70 bin Avusturyalı tutuldu ve toplama kamplarına gönderildi. Avusturya artık harfatareside çeşitli bölgelerinin adıyla Alman toprakları içerisinde yer alıyordu.

Alman faşistlerin zorbalığı önünde bütün dünya devletleri boyun eğdi. Alman orduları yalnızca saldırılan emperyalist emperyalist için Polonya sınırlarını geçtikçe tarih 1 Eylül 1939'u ve il, emperyalist paylaşım savaşının başlangıcı oldu. Fakat hiç kimse bu dev haydutlu başına bela etmek istemediğinden, dünyanın bu büyük felakete sürüklenişine ses çıkarmadı.

Bugün de benzer bir haydutluk söpüsü Amerikan emperyalistlerin elindedir. O elinde ki kırbaça Birleşmiş Milletler'ta tam bir sıkı meydanı gibi kullanılmaktadır. Dünyanın bu baş haydutu BM'de kırbaçını her şakattığında, sirkün kuyrukları pompou atları, eğeleri, fino köpekleri, aptal filler ve bütün o diğer hayvanları aka ayakları üzerine dikmektedirler.

ABD Panamaya girdiğinde böyle yaptılar; Grenada'yı işgal ettiğinde sayettler; Libya'yı bombaladığında askıladılar; Irak'ı ABD istedi diye savaş açtı. İşte bu orduların geçtiği günlerde aka arkaya iki ayıyı birden sahneye koydular. Senaryoları BM'de hazırladığı bu oyuntlarda BM'nin atları ve eşeklerine de birer rol düştü.

Şaratlanların ve haydutların birinci oyunları Somali'deydi. Yoksul Somali halkına yardıma gidiyorlardı! Ancak her ne hikmetse Kizilbaş da da Kizilay yardım kamyonları yerine Amerikan ordusunun silah yüklü kamyonları ve çıkartma gemileri Somali kıyılarına ve caddelerinde dolanmaktaydı. Bütün egemenlik haklarını ihlal ederek girdikleri Somali'de ne aradıkları kasa sürede ortaya çıktı. Somali'deki işgallerinin üzerinden daha ilki halta geçmemişti ki Somali pet-

rollerini bulup çıkarmak için rekor düzeyde petrol kuyusu açmırlardı. Yardım malzemeleri dağıtacak, organize edecek olanlar Somali'ye giden Amerikanlar arasında en küçük grubu oluyordu. Petrol bu işlere uğrasacak, öğeği işe başlatılan kuracak personelin sayısı ve CIA ajanı ile Somali'ye gönderildikleri askerlerin sayısı arasında fazlası bir fark yoktu.

Bir başka şaratlanlık Irak'ta yaşandı. Irak kendi toprakları üzerinde egemen bir ülkedir. Kağıt üzerinde böyle yazıyor. Ancak toprakların yanısından fazlasıyla açılarak uçarmaz. Bu üstelik BM kararları ile getirilmiş bir sınırlamadır. Emperyalist haydutlar ABD, Fransa, İngiltere ve diğerleri aynı topraklar üzerinde "canlan sıklıkla" türlü türlü yasakları ilan ederler ve bu yasaklara uymadı diye Irak'ı saldırırlar. Almanya Avusturya'yı yutmak için nasıl en ufak bir şeyi bahane olarak kullandıysa, ortada herhangi bir bahane yoksa bile kendisi bahaneler yaratıyorsa, dünyanın haydutu ABD de Irak'ta onu yapmaktadır. Bir farkla ki, ABD'nin bahane aramasına gerek kalmamaktadır. Emperyalistler karşısında bir oyuncakları farkı kalmayın Saddam'ın şaşkınlığı da onlara gerekenden fazla malzeme vermektedir.

Son olarak emperyalistler Saddam'ın 32. paralelin güneyine füzeleri yerleştirmesi bahane göstererek saldırıya geçtiler. Kimsen emperyalist şaratlanları bu yasaklama hakkını nereden aldığı ve hangi hukuka dayanarak saldırıya geçtiklerini sormadı. 13 Ocak gecesi ABD, İngiltere ve Fransa'yı ait savaş uçakları Irak topraklarına bombaları yağdırdılar. Bu şaratlanlık tam üç saat sürdü. Gazeteler saldırı için görev süresi dolmuş "Başkan Bush'un jübilesi" dediler. Bu pahalı jübile Somalide olduğu gibi emperyalist gazete ve televizyonları aracılığıyla bir gösteriye dönüştürüldü. Körfez savaşından bu yana hırsızlıklarıydı. Yanmış yıkılmış şehirlerin, insan acılarına, neğlen ve işgallerinden olan bu beklerin üstünden gerçekleştirdikleri ticaret baskıyı kâriydü.

ABD, İngiltere ve Fransa için mesele yalnızca Saddam'ın cezalandırılması değildi. Onlar artık tabiiatlarını gerekçe savaş koğullarında yapıyorlardı. Saldırı esnasında herkas kendi yeni teknik ve taktilerini uygulama fırsatını buldu. ABD'nin yanında İngiltere ve Fransa gibi köhne emperyalistler de bu fırsatı kaçırmadılar.

Türkiye burjuva basını ise her zaman ki şaratlanlık ve uşaklık emperyalist basından geri kalmadı. "Bush, Saddam'a ağır bir tokat attı", "Bombalar, kassafına yiten Saddam'ı kınıyor", "Saddam'ın bir tokat daha", "Saddam'ın zıvaları", "Saddam'a 100 soru", vs. Bunlar burjuva basının ilk günkü nasetleri. Şevinc gıcıkla nı atıyorlar. Kimsin çıkıp, "Siz ne oluyorsunuz?" demiyor. Bu burjuva şaratlan emperyalistlerin uşaklığı öylesine benimsenmiş ki, yaptıklarından bir nebeze olsun kuşku duyuyorlar. Bosna-Hersek'teki Sırp vahşeti açıkları bile glememektir. Bu uşakların beyinleri öylesine sülanmıştır ki, kişinin arısında tam bir vahşete dönüşen Sırp saldırılarını emperyalistler neden seyrediyorlardı da, kendi halinde küçük manevraları olanca Saddam gibi birinin üzerine bütün bir BM alarak topuğu, uşaklığı çullarını bütün bir kez olsun sormuyorlar. Hükümet üyeleri "İngallah Saddam'a yaptıkları işi Sırp'lar da yaparlar" demektedir herhangi bir sakinca görmemektir.

Türkiye Cumhuriyeti hükümeti, basını emperyalistlerin Irak saldırısını aydınlatma açıkların, Bosna-Hersek'te yaşanan vahşeti önce emperyalist devletlere, sonra Allah'a havale etmiştir. Arka bu arada bu şaratlanları, Bosna'daki Müslümanlara yardım adı altında kendi kasasını doldurmayı da ihmal etmiyorlar.

Politikada Bu Hafta BM emperyalizmin oyuncağıdır

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Bir ülkeden toprakları işgal ediyor ve işgal edilen ülke uçaklarını bu bölgede uçurup yaması yasaklanıyor. Bu ülke işgal altındaki toprakları ve kendi güvenliğini için bir şey yapmaya kalktıysa da, işgalci tarafından bombalamaların kurtuluyor. Uluslararası haydutluk, ahlaksızca uluslararası hukuku temsil ettiğini söyleyen bir kurum adına yapıyor.

ABD peşine takıldığı diğer emperyalistler birlikte BM Güvenlik Konseyi kararlarını çiğnedi diye Irak'ın mevzilerine üç saat boyunca bomba yağdırdı.

Uluslararası hukuku temsil etmek ve uygulamak için oluşturulmuş bir kurum emperyalistlerin oyunağı haline gelirse sonuçları böyle olur. Uluslararası hukukun, devletlerarası geleneklerin, diplomasiin hiçbir önemi kalmaz. Hukuk, kurallar "güçsüzlük" ve "küçüklük" için işlettirilen, "güçlülük", "büyüklük", emperyalistler kendilerini hiçbir şekilde sınırlamadan istedikleri her şeyi yapılar ve emperyalizmin çıkarları, uluslararası haydutluk, uluslararası hukuk olup çıkarılır. Uluslararası hukuk adına da istedikleri her şeyi işgal eder, istedikleri her şeyi grip çıkarlar, istedikleri her şeyi yakar, bombalar, istedikleri ülkeye ambargo, ablaka, kuşatma ve terlik politikası uygularlar.

Şimdi dünyanın en büyük emperyalist haydutu ABD, BM'yı oyunağı gibi kullanıyor. Dünyaya eline geçirme ve herkesi kendi tabiiyeti altına alma ve elinde imparatorluğu kurma oyununu oynuyor. Afrika'ya uzanıyor, Asya'ya da el atıyor, Ortadoğu'ya askeri güç yayıyor, saldırıyor, bombalıyor, Küba'ya saldırı planları hazırlıyor, Irak'ı işgal ediyor ve kendisine bağlı devletleri kurduyor. Kendisine karşı gelen, istediğini yapmama her şeyi reva görüyor.

Artık uluslararası hukuk Bezar Saray'ın dünyaya ilan ettiği yeni dünyanın yerleştirilmesinde hizmet eder hale gelmiştir. SB'nin Rusya olmasından sonra BM Güvenlik Konseyi ABD'nin eline geçmiş bulunuyor.

1960'larda, 1970'lerde ABD emperyalizminin adını halklar terör, katliam, saldırı, vahşet, kan ve gözyaşıyla anıyordu. Halkların baş düşmanı olduğunun görülmüş için bir Vietnam'da yaptıkları fazlasıyla yetmekti. 1980'lerden sonra ABD emperyalizmi halkların terörüne yeni bir çeşreyle çıktı. Sosyalist dünyadaki hükümetlerin de etkisiyle Bezar Saray kendisine "demokrasi", "özgürlük" havarlığı rolünü verdi. Darbeciler yerleştirdiği askeri yönetimler yerine, seçimlerle işbaşına getirdiği yönetimler geçirdi. Sosyalist dünyadan kapalı heri dönelerle özgürlük maskesiyle güleriyi gösterdi. Bu işin bir yanısı, diğer yanısı işgallerine, müdahalelerine, saldırılarına bir kılıf geçirmekti. Bunu da BM'ye ele geçirip, yeni dünya düzenini uluslararası hukukun yerine geçirmekle sağladı.

Bugün dünyanın en saldırgan güç üyüti her şeyi "insanlık", "demokrasi", "uluslararası hukuk" adına yaptığını göstererek kurumları elinde tutuyor. Ve bugün ABD "Uluslararası Barış Gücü" misyonuyla her yere el atmayı kendine vazife sayıyor. Buna karşı çıkın bir yada, neredeyse ABD olmadan, "Barış gücü" göndermeden sorulmuş çözülmeye" mantığı dünyaya egemen kılınmaya çalışıyor. Sorun Somalide mi, ABD çizer dendi mi, Filistin sorunu, Irak Kürdistan'da Kürt devletinin kurulması dendi mi, Bosna-Hersek'te kendisi mi hemen ABD ordusu çözüldü denilirdi. ABD dünya imparatorluğu kurma hayalini yavaş tutuşurken, halklara barış melegi gibi gösterilmesi ve birbirleriyle çatışan halkların gider ABD'den medet umur hale gelmesi bilgin çarpıklığıdır.

Hitler imparatorluğundan halklara barış değil, kan ve gözyaşından başka bir şey gelmemiştir. Hitler imparatorluğunda halklara boyun eğdirme, ezme, sömürme ve onurları ayaklatı altına alma üzerine kurmuştur. Bugün ABD emperyalizmi aynı yolda ilerliyor. Bezar Saray imparatorluğu bugün geçmiş halklar, işbirlikçi uşak yönetimler üzerinde saltanat sürmektedir.

Bugün emperyalizmin kâhı elerinde istediği adımı atmasına hizmet veren BM'ye de karşı çıkınadan emperyalizme karşı çıkılmayacağı gülmelidir. BM'nin uluslararası hukukunun, "Barış Gücü"nin üzeri kalktıktan altından ABD emperyalizminin kâhı eleri çıkacaktır. Halklar, BM'den ve ABD'den medet umarak ne barış, ne demokrasi, ne bağımsızlık ne de kurtuluş elde edebilirler. Emperyalizme karşı savaşımada ve halklar güçlerini birleştirerek BM'nin oyunlarını bozmadan onurlu bir barışa ulaşamazlar. Bu, Bosna halkı için de, Somali halkı içinde, Irak halkları için de, Türk ve Kürt halkları için de böyledir.

Kürecik'te tatarlar terörü

Malatya (Mücadele)- Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik nahiyesi on günü aşkın süredir polis, özel tim ve jandarmanın kuşatması altında... Devlet Kürecik ve köylerinde askerî polisin.

Gerillaya rastlamayan polis ve jandarmalar köyüler üzerinde yoğun bir baskı uyguluyorlar. Esas amaçları köyülerin gerillaya olan desteğini kesmeye çalışmaktır. Onların gözünde bütün Kürecik halkı gerilla destekçisidir. Bu nedenle Kürecik ve köylerinde düzenli gözüle bakarak kendilerine her şey yapmayı muhab sayıyorlar. Zulüm Kürecik ve köylerinde çok gazıyor. Sürdürülen bu terörden daha yoğun ve doğrudan nasibini alan yerler Gürkaynak, Kahyalı, Kadiruşağı, Dumlulu, Durlulova ve Kepez köyleridir. Gerek Kürecik'te gerekse de Kürecik'in köylerinde aranmadık bir brakmadılar. Üstelik bu aramalar talana dönüştü. Aramalar yapıldıkten sonra da bitmiyor, çoğunlukla tekrar tekrar aramalar gündeme geliyor. Bazı evler aralıklarla birkaç kez arandı.

beckettler. Bu kadarla yetinmediler. 5 gün sonra 10 Ocakta yeniden köye geldiler. K. Çolak'ın evi bir kez daha arandı. Daha önce yaptıklarını tekrarlardılar. Yine yücüklerini birbirine kattılar, ev halını karı üzerinde beckettler.

Yaptıklarını saklamayan ve yaptıkları övünen Akçadağ Karakolu'nda görevli bir başçavuş, göğüsünü gere gere, "Ben evinizi birbirine katıyorum. Siz günün Aysel Sözeriye, avukatlara söyleyin gelen. Devleti devlete şikayet etmekle elinize bir şey geçiremsiniz. Kime haber veriyorsanız verin." diyerek devletin bir yerde kendisi olduğunu söylüyordu. K. Çolak'ın evinde yapılan aramada evde bulunan paraları çaldıkları gibi, özel tim mensup polisler ve jandarmaların evi etrafında ateş ederek tehditlerini sürdürdüler. K. Çolak'ın evi bir gün sonra aynı şekilde yeniden arandı.

Boş Evlerde Arama, Köy Meydanında Ateş Talimi
18 Martta şehit döygen DEVRİM Çİ. SOL savaşçısı Hasan Erkuş'un ailesine ait ve sahiplerinin İstanbul'da bulunduğu ev, jandarma ve özel tim tarafından paraları kırılarak arandı, talan edildi. Her yerde olduğu gibi yücüklerini birbirine katıldılar.

Bunun gibi olayların sıkça yaşandığı Durlulova, Dumlulu, Kadiruşağı, Kahyalı köylerinde operasyon timleri atarlar, ateş açarak köylüye gaza dağıtıyorlar. Ote yandan yerel basında, Akçadağ çevresinde birinin ismi Münir Çolak olan ki DEVRİM Çİ. SOL gerillasını yakaladığı haberi yer aldı. K. Çolak'ın ailesinin bütün gıdalarını karışa gözetilme alınmalarından herhangi bir haber alınmadı.

Köylüler Zoraklı Göçe İpsettiriliyor

Kendileriyle götürüldükten köylüler, devletin işgal politikasının artık olağan bir olay haline geldiğini anlatarak göçe dediler. "Biz Kürecik halkı olarak devrimi destekler bir halkız, böyle olduğumuz için

ÖZGÜR KILIÇ:Devrimci SOL gerillaların yardım için geliyor gerçekliği gözaltına alındı, işkence yapıldı, infazla tehdit edildi, izzet bir yerde geçeyiz serbest bırakıldı.

devlet bizi zorla göç ettirmek istiyor. Bunun için, 'Köye geliyor' bahanesini göstererek saldırılarını meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Köylümüz her gün işgal ediliyor, evlerimiz talan ediyorlar. Aşak bizi köyden atmaktırlar."

Saldırıların kinayesi ve bir basın açıklaması yapan Fırat ÖZGÜR-DETLER, "baskılar iş harekati altında halkımıza açılan savaşın bir devamı niteliğindedir," dedi. Ayrıca ilçesinde Fırat ÖZGÜR-DETLER geçici yönetim kurulu üyelerinin de bulunduğunu, köylülerden ve tutuklu ailelerinden oluşan bir grup Ankara'ya giderek sorunlarını Meclis'e götürdüler.

Ankara ÖZGÜR-DETLER ile birlikte ilçeleri Bakanı İsmet Sezgin'e güçlükle ulaşılabildi Küreciklilerin Sezgin önce "ulan!" konuşmalarına karşılımsız, ardından meselenin kendisini ilgilendirmedikçe söyleşmesi de, Küreciklilerin tepki göstermesi ve konunun üzerine gitmeleri nedeniyle "tarama ilgilençecek" demek zorunda kalmış, ancak bu baştan savma cevap da tepkilere neden olmuştur.

Kürecik'ten Her Saat Yeni Bir Haber Ulaşıyor

Jandarma ve özel tim işgalinin sürdürdüğü, her gün, her an yeni bir armanın yapıldığı Kürecik bölgesi bir savaş alanına anımsatıyor. Bu gelişmeler yaşanırken sürekli yeni haberler buruma ulaşılıyor. Hasan Erkuş'un ailesinin evinden bir telefon çıcazının alındığı, Köri Çolak'ın telefon araması sırasında Akçadağlıjandarmaların Karakolu başçavuşlarından birinin, "Gözaltında olan olgunlu ödirecek ve ayagından sürükleyp sana getireceğim" dediği ilgilidir.

Bu arada muhtar Hacı İbrahim, Akçadağ Karakolu jandarmalarına gözaltına alınmış, bir gece tutulmuş ve kendisine yönelik baskı ve tehditlerin yanında, "Niye Mücadele'ye gidiyorsunuz? Niye ÖZGÜR-DETLER'e gidiyorsunuz?" şeklinde sorular sorulmuştur.

Kürecik notları

Malatya (Mücadele)- Kürecik nahiyesine bağlı yirmi dört köy var. Bunlardan 18 köy Akeli köyü olduğu için devlet açısından daha fazla hedef haline getirilmiştir. Ancak bu 18 köy içerisinde de en fazla baskıyı sekiz köy görüyor. Bu köylere hemen her gün jandarma ve özel tim geliyor. Evler arınıyor, talan ediyorlar. Baskıdan en fazla nasibini alan köylerin başında Gürkaynak gelmektedir. Diğerleri ise Durlulova, Dumlulu, Ortaköy, Kahyalı, Kepez, Kadiruşağı, Hançeri köyleri ve bunlara bağda mezarlıdır. Neden Gürkaynak diye sorduğumuz Gürkaynaklılar bize şu cevabı verdiler: "Gürkaynak, '80 öncesi ve sonrası gelişen devrimci mücadeleye sempatiyle bakıyor. Bunun son olarak 18 Mart 1992'de şehit döygen DEVRİM Çİ. SOL gerillasına sahip çıkarak ortaya koydu. Şehit düşenlerin arasında kendi evlatlarımızın bulunması bize ayrı bir gülen verdi. Onları sevdi, onlara inandı, inandıyız. Devlet bu özelliğinden dolayı bizi hep boğdu hedef yaptı."

Bu köylere yaklaşıp dört ev var ve dört yüz evin hemen hepsi baskı. Kahvehaneler basıldı, arandı, kimlik kontrolleri yapıldı ve köylüler tehdit edildi. Kürecik Lisesi'nde jandarma üstlennisi bulundu. Aramalarda panzerler, makinali tüfekler kullanılıyor. Gürkaynak Köyü'nün girişinde üç makinali tüfek köyün tek mahallesine doğru çevrilmiş, operasyonları onları eşliğinde yapıyorlar. Bu aramalarda Akçadağ Jandarma Karakolu'nda görevli olan yaklaşık 50 jandarma, özel tim, komando ve korucu kullanılıyor. Bu sayının iki katına çıktığı zamanlar da oluyor. Bu köylere koruculuğu kabul etmediği için diğer köylülerden korucular getiriliyor. Aramalarda ilaç ve gıyihiler bulan devlet güçleri bunların gerilla tarafından kullanıldığını ileri sürüyor ve el koyuyor. Tekrar iadesi için de reçete istiyorlar. Son bir hafta içinde yaklaşık 25 civarında köylü gözaltına alındı. Gözaltına alınların hepsi ka-ba dayakların geçirdi ve hakarete uğradı. İçlerinde işkence görenler de var. Dikkat çekici bir başka nokta ise, köylülerinde ileri olarak bilinen insanlar arasında günleri evde olmaları aranır duruma düşüyorlar. Akçadağ'ın girişinde, Kürecik'in giriş ve çıkışında arama ve kimlik kontrolü sürekli yapıyor.

Gürkaynak ve Kürecik'in diğer köylülerinde devletin herhangi bir kurumuna gidenlerin işleri yalpak için Örneğin yoksulluk belgesi almak için belediye giden İbrahim Hantay "Sen hem Kürdükülisin hem devlete karşı geliyorsun, hem de biziñ farklılığı belgesi istiyorsun, sen bizi parlatıyorsun... el giti" denilerek kovuldu. Kar. yapıldığına yolları kapatan köylülerin yolları açılıyor. Yolları bahara kadar kapalı kalan köylüler var. Yolların açılması için bavyuru yapıldığına, "araclarımız dolu" deniliyor. Oysa aracılar Akçadağ'da bir iş yapmaz durumda beckettliyor.

Gözaltında Bir Tahliyecisi

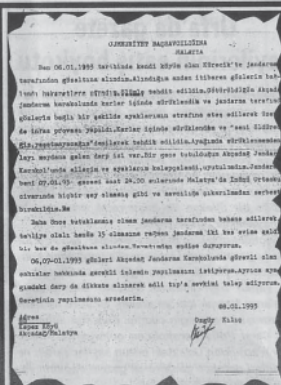
Özgür Kılıç bir süre önce cezaevinden tahliye edildi. Siyasal bir suçtan dolayı cezaevinde bulunmuş olması jandarmaların şüphelerini üzerine çekmesi için yeterliydi. Kepez Köyü'nde kalmakta olan O. Kılıç, 5 Ocak günü köyünde yapılan arama sırasında "Gerillalar seninle bağlantı kurmak için geldi" denilerek gözaltına alındı. Gözaltımda Akçadağ Karakolu'nda saatlerce işkence gördükten sonra, izzet bir yerde uzun süre karle üzerinde sürüldü. Öldürme tehdidiyle birlikte O. Kılıç'ın ayaklarını dibine ateş edildi. O. Kılıç'ın gün süren işkence sorgularından sonra gecenin on ikisinde, Malatya'nın izzet bir yerinde serbest bırakıldı.

Devletin Başçavuşu ve Başçavuş Devleti

5 Ocak günü Gürkaynak Köyü'nü basan jandarma ve özel timler tutuklu ailesi Kırto Çolak'ın evinde tam bir talan gerçekleştirdiler. Evde bulunan bulgur, un, pirinç gibi gıda maddelerini birbirine karıştırdılar. Evdeki çocuk ve yaşlılara bir-likte, Çolak ailesini kar altında saatlerce

inat da bir murattır

Kürecik nahiyesinde operasyon yürüten Akçadağ Karakolu başçavuşu "Devleti devlete şikayet etseniz elinize ne geçer" diyor. Özgür Kılıç yine de şikayet dilekçesini yazıyor. Başçavuşun anlamadığı bir şey var; "devleti devlete şikayet eden" her dilekçe, devletin yüzünü açığa çıkarıyor.

Sosyalist ve yurtsever basına sahip çıkmalıyız

Olgarşın psikolojik savaşının hız kazanmasıyla birlikte, devrimci-ilerci, yurtsever basına yönelik saldırıların artması tesadüf değildir. Son birkaç ay içerisinde sosyalist ve yurtsever basını susturmak için her yolu deniyor. SS karar-nameleri buna yetmemiştir. Anti-Terör Yasası çıkardı; olmadı, gazetecileri hapis ve para cezası ile tehdit etti, öldürdü, arabalarını bombaladı yine olmadı, matbaacıları tehdit etti o da olmadı; son dönemde ise dağıtım mekanizmalarını t-kamaya çekmişlerdir. Bunun için ilk önce dağıtım taktiklerini devrimci-ilerci ve yurtsever basını dağıtmayı engelle-mekle işe başladılar. Doğrudan bayileri, dağıtıcıları tehdit etti. Yetmedi, arabala-rını yaktı, o da yetmedi bayilerini bombala-dı, daha da yetmeyecekti bu kez dağıtım yapanları öldürdü, işkenceye tabi tutt-u, bıcağıladı, kurşunladı. Bayı yoluyla dağı-tım mekanizmalarını önemi oranda tiki-yarak epey yal alan kontrolörler, şimdi gazete ve dergilerin kendi olanaklarıyla oluşturdıkları dağıtım mekanizmalarını engellemek cabası işleridir. Olgarşı devrimci-sokakçı oyunu içinde yunu dedi-mek istemektir. Bizde her şey yazılır, gizli, serbestçe basılır ama dağıtılma-maz ne yapalım, alıp biz mi dağıtı-mal? Plan şimdiye kadar işledi, şimdi hel-büt bütün dağıtıcı yolları.

Olgarşı yurtsever, devrimci basının satışını ve dağıtımını engellemek için bugüne kadar birçok saldırı gerçekleştirdi.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'da engelleme çalışmaları, bağbayının ve tüm bayilerin tehdit edilmesi ile başladı. Daha sonra ar-tan terör çeşitli boyutlarıyla bizi ve dağıtımclarını karşı-sına çıktı.

- 15 Kasım tarihinde, Ofis semtinde Eşref Yaşaya ait olan Bulvar Büfe kundaklandı.

- 16 Kasım tarihinde Çoşukyolu semtinde bulunan ve Kadir Sakaya ait olan Dılan Büfe kundaklandı.

- 19 Kasım tarihinde Şehitlikte bulunan ve Süleyman Suna'at 1992'de Şehitlik Kitap Kirtasıya kundaklandı.

- 20 Kasım 1992'de Diyarbakır'daki 22 bayii, can gü-venlikleri olmadığı gerekçesiyle süresiz olarak gazete satılmama kararı aldılar.

- 23 Kasım 1992 tarihinde Özgür Gündem Diyarbakır bürosu arı Hasan Özgen ve muhabir Mehmet Şen'd, büyük PTT karışında gazeteleri bayime verirken, silahlı üç kişinin saldırısına uğradı. Saldırdı Hasan Özgen ha-fız yaralandı.

- 29 Kasım tarihinde Dağkap'da bulunan Coşkun Bü-f'e'nin sahibi ve 30 yıldır gazete bayiiyi yapan Coşkun Baloğlu, Diyarbakır Dağkap'da iki kişinin sopalı saldı-rısına uğradı ve ağır bir biçimde yaralandı.

- 15 Aralık 1992 tarihinde, Çiftkapı mevkinde gazete bayiiyi yapan Kemal Ekinçi, uğradığı silahlı saldırı so-nucunu öldü.

BİSİMİL

- Bağbayı İbrahim Savaş, sosyalist ve yurtsever yayı-nlarını satmasını, aksi takdirde öldürüleceği yönünde tehdit edildi. Daha sonra da evine gelen silahlı ve mas-keli kişiler tarafından aynı yönde tehdit edildi. Bütün bunlar üzerine bağbayı gazete satmayı bıraktı.

- Bismil'de bulunan bütün bayiler sosyalist ve yurtse-ver yayınları satmama yönünde tehdit edilirdi.

SILVAN

- 18 Kasım 1992 tarihinde bağbayı Gani Amaç, sos-yalist ve yurtsever yayınları satmaması yönünde tehdit

Sosyalist ve yurtsever basının okuyucuya ulaşmasını yönelik engellemelere karşı kayıtsız kalmak, kontrolenliya bu planını olduğu gibi uygulamaya olanağı sağlamak anlamına gelecektir ve kontrolenliya işaret verecektir. Kontrolenliya bunu başarsa, bir yandan demokratik görünümü koruma işini yerine getirmiş olacak, diğer yandan da gerçeklerin halka açıklanmasını engellemiş olacaktır. Sosyalist ve yurtsever basının önüne çı-kanları engellemek karşı çıkmak ve alter-natif dağıtım mekanizmaları yaratmak ve bunu işletmek bu nedenle en doğrudur.

Kontrolenliyanın saldırıları sonucu Kür-distan'ın birçok yerinde gazeteler ya hiç satılmıyor ya da tezgah altından gizli gizli satılıyor. Bu Diyarbakır gibi bir kent için de geçerli hale gelmiştir. Çünkü kontrolenliyanın saldırıları esnaslı bezdir-miş durumdadır. İster istemez devletin politikaları doğrultusunda satış yapmaya başlamışlardır. Örgütlü ortak tavır geliştiremedikleri ve kendilerini konuyu ku-remanlar yaratmadıkları sürece, böyle gelişmesi de kaçınılmaz olmaktadır. Bu-nu sağlamak yurtsever ve devrimci bası-nın bu saldırılara karşı ortak politika be-lirleyerek bunu uygulamasına bağlıdır.

Sorunun özü, gördüğümüz, gördüğümüz yazmaktan, yazıp basmaktan, basıp da-ğıtmaktan, alıp okumaktan, okuyup sak-

ediidi. Bunun üzerine sosyalist yayınların satışını yap-mak zorunda değiliz.

BATMAN

13 Kasım 1992 tarihinde, Batman başbayisi Muha-rem İdman, sosyalist ve yurtsever yayınları satmaması yönünde aldığı tehditlerden dolayı, gazeteleri satmaktan vazgeçti. Daha sonra ise, diğer gazeteleri de satmama-sı yönünde aldığı tehditlerden dolayı bayiiği bıraktı. Şu anda Batman'da yurtsever-sosyalist basın dışındaki gazete ve dergileri polisi kendi eliyle dağıtıyor.

- 21 Kasım 1992 tarihinde Özgür Gündem gazetesini elden değiştirmen yayın taksitı soforu Halli Adanır, aracıyla birlikte diri dırı yakılarak öldürüldü.

- 2 Ocak 1993 tarihinde Özgür Gündem gazetesinin satışını yapan 6 kişi, sokak ortasında polislerin gözü önünde dövüldüler ve gazeteleri ellerinden alındı.

ERCIĞAN

- Bağbayı tehdit edildi.

- Bağbayı tehdit edildikten sonra sosyalist ve yurtse-ver yayınları satan bir kişi polisi tarafından tehdit edildi.

- Özgür Gündem gazetesini satan çocuklara saldırıla-ıla saldırıldı. Çocuklardan biri, parmakları kopma dere-sine kadar yaralandı.

URFA

- BBD (Birleşik Basın Dağıtım)'a ait bir aracı yakma girişiminde bulunuldu.

- 5 Ocak 1993 tarihinde, Yıldız Meydanı semtinde Ahmet Divitç'iye ait olan gazete bayii, bombalandı.

- Urfa'da bulunan bütün bayiler, tehdit edildi.

ADİYAMAN

- Bağbayı tehdit edildi.

- Polis, yurtsever-sosyalist yayınların satışını ve da-ğıtımını engellemek amacıyla taciz amaçlı saldırılarını sürdürüyor.

- Bağbayı tehdit edildi.

- Mazıdağı bağbayisi önce tehdit edildi, daha sonra dükkanı kundaklandı.

- Kızıltepe bağbayisi tehdit edildi.

ELAZİĞ

- Bağbayı tehdit edildi.

lamaktan korkmamakta, ısrarı olmakta yatakmaktadır. Olgarşı ve kontrolenliya, bu zincirin her halkasını saldırmıyor. Amaç gerçeklerin halka ulaşmasını engelle-mek olduğuna göre, halklardan birini koparmak ona yetiyor. Şimdiye dek bu zincirin ilk halkalarını yönelik olarak ger-çekleştirdiği saldırılarda başarılı olama-dı. Şimdi son halkalara yöneliyor. O hal-de, basılı matbuatın halka ulaşmasında elbittir etmeliyiz. Herkes bir şeyler ya-pabilir. Hiçbir şey yapamıyorsa, şimdiye dek okuduğumuz gazete ve dergiyi okumakta ısrar etmeliyiz. Bazı anlar, bir yayını takip etmek bile eylem haline dö-nüştür. Bugün bir anlamda bu anı ya-şıyoruz. Dergimiz, gazetemiz bize ulaş-mıyorsa, biz ona ulaşmanın yollarını bul-malıyız. Devrimci ve sosyalist yayınları burjuva yayınlardan ayıran temel özellik-

lerden biri, onların okuyucularıyla olan ilişkileridir. Okurlarımız aynı zamanda bir-er doğa muhabir, birer doğa gazete dağıtımcıdır. Her okur böyle bir bilin-çli donanımdır. Sorun, su veya bu dergi ya da gazete değildir. Bu gazetenin var-lığı ya da yokluğu da değildir. Sorun, sı-nırlar çatışmasının gündümü koşulan içinde bize yüklediği görevlere bağlıdır.

Olgarşı bugüne dek gerçekleştirdiği her türlü saldırıdan nasıl herhangi bir so-nuç elde edemediyse, bu saldırılardan da elde edemeyecek. Bu noktada her ne pahasına olursa olsun sosyalist ve yurt-sever basını halka götürmenin araçlarını yaratmak, dağıtım ağı kurmak devrimi ve yurtseverlere düşüyor. Bu saldırıdaki oranda devletin politikası bir kez daha çaresiz kalacaktır. ❶

- Gazete satıcısı Ozan Kasetçilik kundaklandı.

VAN

- Bağbayı tehdit edildi. Daha sonra arabası yakılma girişiminde bulunuldu.

- Satıcı işi büfe, aynı gece kundaklandı.

BİNGÖL

- Bağbayının arabası yakıldı.

- Dağıtım için giden Özgür Gündem gazetesi muha-biri, kaldığı evin sahibi ile birlikte gözaltına alındı. Gö-zaltında tehdit edildi.

- 22 Kasım 1992 tarihinde, Bingöl Kent merkezinde yurtsever yayınları satışı yapan ve Zeki Bulut'a ait olan çay ocağı kundaklandı. ❷

Urfa'da gazete bayilerinin satış boykotu

Diyarbakır, Van, Mardin, Elazığ, Bingöl'den sonra kontrolenliyanın gazete bayilerine yönelik olarak seçtiği yeni boy hedefi Urfa. Son günlerde sosyalist ve yurtsever basının dağıtımını engelle-meye yönelik olarak bayiler üzerinde baskı ve terör uygulayan kontrolenliyanın bu saldırılarının urda'daki 40'ün üzerinde gazete bayisi, valiliğe bir dilekçe ile başvurarak artık gazete satmamacaklarını bildirdiler.

Geçtiğimiz pazar akşamı Mehmet Valiç'a ait 5 No'lu gazete bayisi kontrolenliya tarafından kun-daklanarak yakıldı. Olayla ilgili olarak bir açıkla-ma yapan bazi Mahmet Valiç, "Dükkanımın camlarını kırarak içeriyi plastik bir kutu ile ben-zin atımlar ve yangın çıkırsın. İfademin alınması için Çarşı Polis Karakolu'na götürüldüm" dedi. Olayın ardından Urfa'daki bütün bayiler saldırı ve tehditleri gerekçe göstererek gazete dağıtım ya-pamayacaklarını açıkladılar.

yorum... yorum...

Memur hareketinde

Grev ve iki eğilim

Hanifi SAĞLAM
BEM-SEN Genel Sekreteri

Memur hareketinde iki eğilim giderek netleşiyor. 15 Ocak boyunca yaşanan süreçteki sıkı afadesi oldu.

Birlik konusunda atılın adımlarla memurlar bir arada yaşanması, bir çekişki gibi görünüyor. Ancak değiştiler, Mücadelenin ivme kazandığı, atılacak yeni adımların gündeme geldiği her noktada, bu yeni adımın doğrudan doğruya ilgisin ayrılmaları olmasa doğaldır.

Tüm kamu emekçileri birlikte olunabilirdiği yere kadar birlikli gidilecekti. Ancak ayrı ayrı memur hareketinin geleceğini belirleyecek bir noktada eşlikli göstermek kimsenin hakkı değildi.

Memur hareketindeki eğilimlerden biri, Gaziantep gibi bazı belediyelerdeki kusni hak pazarlıklarını "toplu sözleşme" diye adlandırarak, sürecin odağını bunu koymaktır. Daha önce de söyledik. Arkasında grev hakkı olmayan bir görüşme sürecini toplu sözleşme diye adlandırmak, mücadeleden hedeflerini geriye çekmekten başka bir şey değildi. Masaya oturulduğunda istenilen verilemediği, greve çıkılabilecekti? "Vermeyince, grev yaparız" sözü boş bir biyüktü. Bu, kamu emekçilerinin gücünü dayatan değil, "iyi niyetli" başkanlara bel bağlayan bir yaklaşımdır. Ve adımı koymak gerekirse, reformizmdir, uzlaşmacıdır.

Bu eylemin tercih ettiği biçim, giderek devletin de kabulüne, kamu emekçilerinin mücadelesini grevsiz "toplu sözleşme" süreçlerinin boğmak için başvuracağı bir yol olacaktır. Böylece "toplu sözleşme" süreçlerinin önünün hizat devlet tarafından açılması sürpriz olmayacaktır. Ancak kamu emekçilerinin grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı, bu tür bir biçime eklenmişliği, grevleştiği noktada her şey belkide yitirilebilir ve kurum anılarının iki duşuğ arasında sıkı sıkıya bağlanacaktır. İstenen değil, verilene yetinilen zorunda kalmayacaktır. Bu ise, '90 Temmuz'undan bu yana yürütülen mücadelede, tüm kazanımların reformizme kurban edilmesinden başka bir şey değildi. Reformist eğilimin süzülür, mevcut görüşmelerin örnek göstererek "toplu sözleşme sürecini açtık" diyorlar. Süreç çok daha önce açılmıştır. Başlangıcı BEM-SEN'in İstanbul Belediyesi ile yaptığı görüşmeleridir. Ancak bu sürecin adı, "toplu sözleşme süreci" değildir. Kimse kendisini ve memur kitlesini aldatmamalıdır.

İkinci eğilim, soruna memur hareketinin kısası ve uzun vadeli çıkarları açısından bakan ve grev hakkı olmadan toplu sözleşme olmayacağını söyleyen, önüne koyduğu görevleri de bu bakış açısıyla belirleyen devrimci sendikal yaklaşımdır.

Kuşkusuz sorun böyle konulduğunda, onun da gereğini yerine getirmek gerekiyor. Gerekli ise, "grev hakkı grev yaparız kazanılır" yaklaşımı mücadeleden odağına yerleştirmektedir. Şimdi atılan adımlar bunu adanmışdır. Ve kamu emekçilerinin üzerinde belli bir etkisinin olduğu kesindir.

Ankara yürüyüşü sonrası atılması gereken adım grevdir. Bu adım atılmıştır, ancak sürdüürülmesi gerekiyor. Politikamızın doğruluğuna ilişkin, önündekiği süreçte yaptıklarımlar olacaktır. Grevlerle ve dirençlerle ivme kazanarak, tüm diğer memur sendikalarımla birleşmek bugünkü temel görevlerdir. ☐

Kamu emekçilerinin 15 Ocak eylemleri

Bir adım daha

KAMU EMEKÇİLERİNİN
EYLEMLERİ TÜRKİYE
ÇAPINDA GELİŞTİ

BEM-SEN, SAĞLIK-SEN

İstanbul'da BEM-SEN Eylem Evi, Kadıköy, Eminönü belediyelerinde ve Anakent Zabıta Müdürlüğü'nde yarım gün iş biriktirildi. SAĞLIK-SEN'in çağrısına tüm SAĞLIK-SEN de katıldı. Şişli Etfal ve Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde hizmetler durduruldu.

Bakırköy'de 1000 civarında sağlık emekçisi "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Hakkımız Engellenemez", "Memur-Halkın Kayıtsız Kapanacağı" sloganlarıyla yürüdü. "Bu İyilerinde Grev Var" pankartı asıldı. SAĞLIK-SEN, Tüm SAĞLIK-SEN ve Tabipler Odası adına

Kamu emekçileri 15 Ocak'ta Türkiye çapında eylemler çıkırdılar. BEM-SEN'i ve SAĞLIK-SEN'i memurların öncülüğünde, çeşitli belediye ve hastanelerde iş bırakma eylemleri yapıldı. Tüm SAĞLIK-SEN'liler çeşitli hastanelerde, Tüm MALİYE-SEN'i memurlar da vergi dairelerinde iş biriktirdiler.

Eylemlerin amacı yalnızca % 28.5'luk zamları protesto değildi. İş bırakma eylemleri "grev hakkı grev yapılarak kazanılır" şiarının ifadesi oldu. Kamu emekçileri "Danışma Kurulları"na benzetilmeye çalışılan bir sendikayı kabul etmeyecekler. Memurların grev ve işterilerine Ankara'da, İstanbul'da işçiler, lisanslar, İYÖ-DER'i öğrenciler, sanatçılar, ÖZGÜR-DER'liler destek verdiler.

Anadolu yakasındaki BEM-SEN'liler Kadıköy Belediyesi'nde toplandılar ve iş bıraktılar. Bakırköy Akal Hastanesi'nde bine yakın sağlık emekçisi bir gün boyunca iş bırakma eylemini sürdürdüler ve şehitlerine sahip çıkmaları bir örneği olarak Makbule Sürmeli ve Satı Taş'ın resimlerini ellerinden düşürmediler.

birer konuşmanın yapıldığı gösteride, sağlık emekçileri Satı Taş ve Makbule Sürmelinin rozetlerini ve posterlerini taşıdılar.

Şişli'de sağlık emekçilerinin eyleminde sivil polisler, Başbakan Rasim Toptan, Başbakan Yardımcısı Mustafa Oruçoğlu ile birlikte kat gezerek gözdağı vermeye çalıştılar. Kapıları Valiğin eylemi yasaklayan genelgesini yapıştırdılar. Ancak eylemi kıramadılar.

Eminönü Belediyesi'nde iş bırakan memurlar, saat 10'da belediye önünde genlik düzenlediler. Eminönü Belediyesi işçileri de "Eyleminizi Destekliyoruz-Devrimci İşçi Hareketi" pankartıyla senlikteydiler. Anakent Zabıta Müdürlüğü'nde çalışan zabıtlar da teltis kapatarak Eminönü Belediyesi'ne geldiler.

"Yağasın iş Bırakma Eylemimiz-BEM-SEN" pankartı Eylem Evi Belediye'sinde de asıldı. Valilik genelgelerinin bir gün önce panolarla asıldığı Eylem Belediye'sinde polis eylemi kurtmaya çalıştı. Eylem tüm bunlara rağmen grevle çalışmaya başladı.

Kadıköy Belediyesi önünde toplanan memurlar "Onurumuz Mücadeleyle Kazandık Mücadeleyle Yükselteceğiz" diyerek iş bıraktılar. BEM-SEN adına yapılan açıklamadan sonra Genel İş 3 Nolu ve Tüm BEL-SEN Anadolu

lu Şubesi yöneticileri de eylemi desteklediklerini belirten konuşmalar yaptılar. Şenlik haleyatlarıyla sona erdi.

Tunceli'de SAĞLIK-SEN, Tüm SAĞLIK-SEN, TARIM-SEN, Tüm BEL-SEN sendikalarına üye yaklaşık 300 memur saat 12'de postane önünde toplandılar. Maas zamlarını yeterince buldıkları, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı istediklerini açıkladılar. Maas bordrolarını yıktılar.

Malatya'da Tüm SAĞLIK-SEN tarafından devlet hastanesinde yaklaşık 60 sağlık emekçisinin katıldığı yemek boykotu yapıldı. Boykota katılan SAĞLIK-SEN'liler bir basın açıklaması yaptılar.

Ayrıca EĞİT-SEN tarafından da Ocak zamlarını protesto eden ve SAĞLIK-SEN'i memurlarca desteklenen telgraf çekme eylemi yapıldı.

Tüm MALİYE-SEN

Tüm MALİYE-SEN'e üye memurlar Bayrampaşa, Laleli, Aksaray, Zeytinburnu, Ataköy, Topkapı vergi dairelerinde % 28.5'lük zammı protesto amacıyla ve sendika hakkı için iş bıraktılar. Eylemler yüzde seksenlik bir katılımla gerçekleşti. Tüm MALİYE-SEN üyeleri Bursa Setbaşı, Fomora vergi dairelerinde de yemek boykotu yaptılar. ☐

yorum... yorum...

Dayanışmaya enerjik bir ruh kazandırmalıyız

Necdet BALKAY

Grev ve direnişlerde işçilerin dayanışması sağlamak için işçi kıymlarına ve hak gasplarına karşı her birlikte daha etkili göğüs gerebilecek için, işçiler, memurlar ve tüm emekçiler arasında sürekli bir dayanışma geleneği yaratmak için, komitelerimiz oluşturup, işler kılalım, direnişleri zafere dönüştürmenin tohumlarını simdiden atalım.

İşçiler olarak sorunlarımız gün geçtikçe katmerleşerek artıyor. Elbetteki yaşa-

dıklarımız toplumun diğer emekçi kesimlerinin yaşadıklarından çok farklı değil. Ancak sermayenin daha çok kâr için sömürüş bizi her anın düşüğü, hayat politikası, kıyım ve IMF'nin düşük ücret politikası cenderesinde sıkıştırıyor.

Haklarımız gasp edildiğinde, işten atıldığımızda yaptığımız her direniş, sanki haksız olan bizi değilmiş gibi jandarmaya ve polis müdahalesiyle karşılaşıyoruz. Bizim yasal haklarımızı saldırdıkları, patronların her türlü keyfi ve yasadışı uygulamalarına göz yumuluyor, patronlar koruma-

ya alınıyor.

Karşımda sosyalizm, sınıfın uzlaşmış bir sarı sendikacı sürüş var. Sürüş, çünkü her aynı doğrultuda ilerliyor. Bütün enerjilerini sermaye ile uzlaşma, sermaye ile "barışma" yolunda sarf ediyorlar. İşçilerin esine kulaklarını tikayıp hükümet ve TİSK yetkililerine "ortayı" bulmaya çalışıyor; sermayeden daha hızlı davranarak anlaşmadan yana olduklarını, "grev istemediklerini" peşinen belirterek bu havayla oturtuyor; iktidar ve patronların "Bu gemi batarsa birlikte batarız" demagojisi karşısında küçüldükçe küçülüyorlar.

İşçi grevlerine sahip çıkmayan, grevleri kendi haline terk eden, direnişleri yasadışı gören, kıyımlar karşısında sessiz kalan sarı sendikacıların hukuki varlık ve aidaat almanın ötesinde bir işlevleri kalmamıştır. Hatta direniş kıran bir işlev yüklenmişlerdir.

Yukarıdan aşağıya çürümüş, işçiden çok sermaye ile örgütlülüğüne gelişmiş sendikalar işçi sınıfının mücadelesine önderlik edemezler. İşçi kıyımlarının önüne set çekmek, sermayenin her türlü baskı ve keyfi uygulamalarını önünü almak, saldırılarını geri püskürtmek, sınıf kardeşlerimizin grevine, direnişine sahip çıkmak ancak ve ancak kendi örgütüllüğümüz, komitelerimizle olmaktadır. Bunlara işçilerin kazandırılması olmalıdır. Komiteler işçi sınıfının hak alma mücadelesini "olmazsa olmaz" araçlarıdır.

Komiteler sendikalarından izacet bekleyen değil, sendikalar rağmen sınıf dayanışmasının filiz örgütleyicileri sınıf durumundardır. Ancak bundan sendikaların güç sağlayacağı gibi bir sonuç çıkarılamaz. Aksine mevcut sendikaların aşağı yukarıya zorlayan bir işlev de gözardı edilmemelidir. Komiteler dayanışmanın örgütlenmesi için tek tek işçilere girmekten, fabrikalara ulaşmaktan, işçi ailelerinin mücadeleye katılmasına kadar

enerjik bir dayanışma ruhu ve bilinci ile hareket eden mekânlarımız olmalıdır. Böylece bir işlevi yerine getirebirebiliriz ölü, dayanışma geleneğinin tohumlarını atmaya başarabileceklerdir.

Sınıf kardeşlerimizin grevine, direnişlerine koymak, bu noktada kamuoyunu harekete geçirmek işçi sınıfının işine hayesimleye çalışıldığı ek.comitelerle mücadelelesine politik işçiler kazandırmanın da önemli bir adımı olacaktır. İşçilerin ufkunu kendi işyerlerinin sorunlarına hapsoalmaktan kurtarmak istiyorsa, yaşadığımız grev ve direnişler süreci olumlu bir firsattır. Bu süreci işçi sınıfının tümünün sorunlarına sahip çıkma bilinci yönünde birikim ve gelenekler yaratarak değerlendirmeliyiz. Dayanışma, işçi eylemlerinin politikleşmesinin somut bir biçimdir ve biz ona ruhsuz, bürokratik değil, enerjik, militan, işleyen bir ruh kazandırmalıyız.

"İşçi-Memur El Ele" sloganında ifadesini bulan işçi-memur dayanışması giderek somut adımı ve işlenik kazanmak hakkı, işçi eylemleri ile memurların grev hakkı mücadelesine çakışmış durumdadır. Ve kamu emekçisi memurlar birçok yerde direnişlerimize destek vermektedir. Bu büyük bir avantajdır. İşçi-memur tüm emekçilerin birlikte mücadelesini bu süreçte öne çıkarmalı, daha zengin, daha iradi eylemlerle güçlerini birleştirmeli, yeni gelenekler yaratmalıyız. İktidarı, emekçilerin sendikasılaştırmak yönünde ki uğraşın yönü şekillenirken, direniş yanda memurlar hızla örgütlenmektedir ve sınıf mücadelesine güç katmaktadır. İşçiler olarak önüne desteğiği esirgemek görmezden.

"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı ile "Memurlar Haklıyız Kazanacağız" sloganları atarak alanlarda buluşuyor. Bunu her greve, her direniş taşıdığımızda geleceğimizin yönü mutlak emekçilerin tarafında tımanışa geçecektir. ◆

Humanic işçileri SHP'yi işgal ettiler

6 aydır grevde bulunan Çorlu Humanic Ayakkabı Fabrikası işçileri, sürün-cemede bırakılan grevlerinde bir anlaşmaya varılması istiyemiyor Çorlu SHP liçe binasını işgal ettiler. 8 Ocak'ta liçe binasına giren 100'ü aşkın kadın işçi taleplerinin yetkililere iletmesini, işverenini ortaya çıkarmak görüşmeye gelmesini istedikler. İşçiler işverenin pazarıta görüşmeye yanışmasını halinde farklı eylemlere girişeceklerini belirterek, 9 Ocak öde sıralarına kadar işgal sürdürdüler. Tekirdağ Valisi ve Çorlu Ticaret Odası aracılığıyla işverenin masaya oturulması sözünü alan işçiler işgale son verdiler.

Eylemlerini grev komitesinin iletisatlinde sürdüren işçilere, 11 Ocak'ta görüşme sözü veren Tekirdağ Valisi görüşmeye gelmedi. Humanic işçileri işverenin peşini bırakmayacaklarını söyleyerek Valilikten ayrıldılar. ◆

İşçiler, memurlar, analar Bakırköy Kayıplar Meydanı'nda

Halkız haklıyız kazanacağız

■ 8 Ocak'ta işçiler, işçi eylemleri, BEM-SEN'i memurlar, ÖZGÜR-DER'li aileler binlerceydiler. Kıyım, haksızlıklara, teşeronaşılmayma, evlat acısına karşı seslerini yükselttiler.

■ Kazanmanın, sınıf dayanışması ile mümkün olacağını bilinci taşıyan emekçiler alanlarda, işyerlerinde oturtarak hareket ediyorlar. Kazanmanın gücü, kazanacaklarına olan inancın kökleri buralarda yerleşiyor. Bakırköy Kayıplar Meydanı dayanışmanın başka bir sembolü oluyor.

8 Ocak günü Kayıplar Meydanı'nda yaklaşık 4 bin kişi vardı. O gün belediyelerdeki işçi kıyımına karşı doğa mitinglerinde bir yapıldı. Zonguldak'ta, Kartadağ'da, Merzifin'de olduğu gibi, BEM-SEN'i memurlar "Mücadelelerin de Yalnız Değilsiniz" pankartıyla en öndeyleydiler. Tutuklu ve kayıp ailelerini, işçilerini ve çocukları dayanışmaının önemli bir parçası oldular. Miting öncesi ailelerin hakim olan polis gücü işçilerin, memurların, kayıp ve tutuk ailelerinin alana karşı karışında gireniylecek, alan dışına atıldılar. Güçpekmece öde işten atılan işçiler ve onları destekleyen arkadaşları kendi belediyeleri önünde yaptıkları eylemlerin sonra Bakırköy'e koştular. Fatih'ten, Güngören, Bağcılar, Bahçelievler, Anakent ve

Zeytinburnu'ndan belediye işçileri alana doldurdular.

"Adil ve huzurlu düzen" vaat ederek yerel yönetim seçimlerinde belediye başkanları için RP'li belediye başkanları, makamlarına oturur oturmaz "enkaz devraldık", "pöp, çamur, çukurdan başka bir şey yok" deyip, işçileri kar, soğuk demeden kapı dışarı ederek işi çözümleyeceklerini sandılar. Hemen karşılığında "adil düzen"lerini hesap soran işçileri buldular.

5 Ocak'tan bu yana eylemlerini sürdüren işten atılan 681 işçi ile birlikte binlerce işçi ve memur kanlı bir dayanışma örneği gösterdiler. 8 Ocak'ta Bakırköy'deki eylem "Gelecek Ellerimizdedir" diyen emekçilerin el ele oldu, hükümet, belediye başkanlarını iletisatya çağırıyor bir eylem oldu. Tek kurtuluşun mücadeleye sarılmak olduğu mesajı "Mücadelemiz Önemlidir", "Haklıyız Kazanacağız" dövizlerinde ifadesini buluyordu. "İşçi Kıyımına Son", "Nafaka Değil Haklarımızı İstiyoruz", "Yaşasın Onurlu Direnişimiz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Memurlar Haklıyız Kazanacağız", "Kayıplar Bulunsun" sloganlarını o gün işçiler, memurlar, analar 4 bin ses tek bir yürek halinde haykurdular.

Mitinge Komünar Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Zülfi Karaağaç, "Toplu sözleşme kararnatın ödenmesinin ve işçilerin dağılımlarında il idare kurumlarında dağıtıldığı işçilerin belediye yönetimlerince iş alınmaması, anti-demokratik uygulamalara son verilmesini, işbaşı yaptırılmayan 681 işçiyi işbaşı yaptırılmasını" istedi. Konuş-

Nereden gelmiş olurlarsa olsunlar, yürekleri, bilincileri birliktir. Birbirlerine sıkıca kenetlenmişlerdir.

masını "başaracağız" sözleriyle bitirdi.

"Bizden evlâstir, acılı bakanlıkları sizleri açlığa terk edenler aynı dışlanıyor çarklardır." sözleri kayıp ve tehit ailelerini, hak ve özgürlük mücadelesini temsil eden ÖZGÜR-DER'li ailelerin sözünüydü. ÖZGÜR-DER'li aileler adına konuşan Nuniye Sarı'nın konuşması sık sık "Kayıplar Bulunsun" sloganlarıyla kesildi. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı atarken gözlemlenen yaşlar süzülün analar, alınlarında kızıl bantlarla dövizler, boy-larından büyük pankartları tutmaya çalışan çocuklar dayanışmanın en güzel örneğini veriliyor.

Belediye-İş 2 No'lu şubeye bağlı işçiler, memurlar, eyleş, çocuklar verdikleri kavga da yalnız olmadıklarını görüyorlar. Bakırköy Kayıplar Meydanı o gün dayanışma-ını, dostluğu, birlikte güç olmayı yaşayan emekçileri kucakladı. ◆

TKİ işçileri eylemde

Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ)'de çalışan ve grev yaptığı kapsamında olan 26 bin işçi 6 Ocak'ta eyleme başladı. Ankara-Cayırhan, Çorum-Dodurga, Mankara-Soma, Kütahya, Kütahya/Tunçbilek, Muğla-Yatağan, K.Maraş-Elbiistan, Erzurum, Balıkesir ve Bursa'daki işyerlerinde eyleme başlayan işçilerin toplu sözleşme uygulamazlık aşamasında ve YHK'ya gönderilmeyi bekliyor. Hükümetin %60 zamlar önerisi ve YHK'ya bırakılmayı reddetmesi için, asıl amaçlarının gasp edilen grev haklarını yeniden kazanımı olduğunu belirtiyorlar. Eylemlerden önce bir açıklama yapan T.Maden İş Genel Başkanı H.Üseyin Kayabası, "Hükümetin, grev yasasını kullanarak işçileri düşük ücretle mahkum etmek istediğini" belirtti. TKİ işçilerinin 10 yerleşim birimindeki ocak ve santrallerde, 6 Ocak'ta başlayan eylemi 8 Ocak'ta Ankara'da sürdürüldü.

"Grev Bizim Hakkımız Söke Söke Alırız"

6 Ocak'ta yapılan TKİ işçilerinin yürüyüşünde bu slogan yükseldi. **Cayırhan'da** işçiler yürüyüşü engel olmak isteyen polis barikatları aşarak Ankara yoluna trafike kapıldılar. İlçe merkezine girişle aileler de yürüyüş katıldı ve yürüyüş mitingine bittirdi. **Kütahya'da** işçiler şehir merkezinde bir saat yürüyerek, sendika önünde miting yaptılar. **Soma'da** ise ocaklardan çıkan 7000 maden işçinin kararlılığı polise barikatını yendi. Pankartlar ve sloganlarla yürüten işçiler, kortaj halinde aileleriyle birleşerek madenci anıtı önüne geldiler. Burada ölen maden şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra T.Maden İş Genel Başkanı İle Soma Şube Başkanı birer konuşma yaptılar. Eylem boyunca öretilen durdu ve şehir trafiği aksadı. **Yatağan'da** işçiler bulundukları Tınaz ve Bağyaka bölgelerinde iki koldan yürüyüş şehir merkezinde üçüncü koldaki kollar aileleri, demokratik kitle örgütleri ve memur sendikaları temsilcileriyle buluştular. Madenci yürüyüşü halk tarafından da sürekli alkışlarla desteklendi ve burada da miting yapıldı.

"Yüksek hakem dayatmasına boyun eğmeyiz. Bunun için gerekirse, grev yasası olsa da üretimi durduracağız." 26 bin kömür işçisi 6 Ocak'tan bu yana birçok ilde eylem yapıyor.

TKİ işçilerinin 8 Ocak'ta Ankara'daki yürüyüşünde Soma, Cayırhan, Tunçbilek ve Çorum'dan gelen 1000 kişi katıldı.

Aynı yürüyüş ve mitingleri işçiler sloganları ve pankartlarıyla Erzurum, Elbiistan, Balıkesir, Bursa ve Dodurga'da da yaptılar. Çorum Dodurga'daki mitingde konuşan sendika şube başkanı, "Artık halkımız, vaatleri boşa çıkan partileri değil, eylem yapan işçileri alkışlayacak. Hükümetten artıyı niyetle bir hak beklemiyor. Mücadelemize alacağız. Maden işçileri eylemlerini kararlılıkla sürdürecektir," dedi.

TKİ işçilerinin 8 Ocak'ta Ankara'daki eylemine Soma, Cayırhan, Tunçbilek ve Çorum'dan gelen 1000 kişi katıldı. Eylem SSK Genel Müdürlüğü önünden yürüyüşe başladı. Yürüyüşler DYP Genel Merkezi'ne varan işçiler Kızılay yoluna trafike kapıldılar. Halkın işçileri alkışlaması polis halka saldırmama neden oldu. DYP yetkililerine maden işçilerinin durumuna ilgili bir rapor sunan Sendika Başkanı H.Üseyin Kayabası, "Hükümetin TKİ'yi zarar eden KİT diye gösterdiğini, oysa TKİ'nin en kârlı kuruluş olması birlikte Türkiye'de üretilen elektriğin %40'ını sübvansettiğini" söyledi.

Yürüyüş sırasında işçilerin tepkisi ile

sendikacıların tavırları arasındaki farklılık çarpıcı biçimde kendini ortaya çıkardı. Sendikacılar "İşçi Moğultay El Ele" sloganını atarken, hala hükümete bel bağlayan kafa yapılarını gösterdiler.

İşçiler ise yürüyüş ve mitinglerinde bunun tersine, hükümete olan tepkileri "Biri uzun bin şişman ilisi de işçiyi düşürün" sloganıyla ifade ediyorlar. TKİ işçilerinin eylemi 18 Ocak'ta toplu vizite ile devam edecek.

Tuzla'nın işçi ovasıyla Pendik Belediyesi'nden Tuzla'yı girenlerden 105 işçiden oluşan protesto eden Belediyeli-Anadolulular Yakası Şubesi'ne bağlı işçiler 13 Ocak günü Tuzla'da yürüyüş yaparak RP'li başkanlarını uygulamalarını protesto ettiler.

Ocaklarda direniş başladı

Sarı sendikalar maden işçilerini sattı

GMİS ve Şemsi Denizler, işçilerden habersiz sözleşmeyi imzaladı. İşçiler tepki gösteriyor. 14 Ocak'ta Gelik'te ve Kozlu'da ocaklara inilmedi.

Zonguldak Madencileri Bir kez Daha Hancılandı

Hafiflerdir grev kararı için bekletilen ancak GMİS'in kararız ve oyalamalı tutumu sonucu grev çıkacağına da pek inanmayarak maden işçisi bir kez daha haklı çıktı. 15 Ocak'ta TTK, 19 Ocak'ta MTA'da çalışan 38 bin işçi önceden grev kararı almış olan, ama buna yönelik hiçbir hazırlık yapmayan GMİS'in işçileri satışcağı bekletisi doğurdu. 12 Ocak'ta devlet yetkilileriyle sözleşme için masaya oturan sendika yöneticileri, toplu sözleşmenin hedeflerini oldukça gerisinde bir anlamıyla sözleşmeyi imzaladılar.

Sendikamız böyle bir sonuca gideceği, sözleşme bitiminden bir hafta önce işçileri yaptığımız sözleşme de

açıkça ifade edilmemiştir.

Mücadele: İşyerinde grev komiteleri oluşturuldu mu, grevle hazırlık var mı?

Mustafa Tanrıverdi (Kozlu işçisi): Hayır. 90 yılında oluşturduğumuz örgütümüz komite işyeri komitesi idi. Yeni oluşturulacak komiteye sendika kendisi denetim altında tutacağı anlamında veriliyor.

Mücadele: Sendikamız grevle baskısı nasıl?

Mustafa Tanrıverdi: Grev tarihini iki haftalık süreyle uzlatması sendikamızın anlaşmadın yana olduğunu izletirdi. Gerçekten niyetleri olsaydı işçiyi aylarca bekletmezdi.

O. Günay: GMİS grev tarihini açıklaması rağmen henüz karar konusunda son derece eksiktir. Güvensizlik, Sendikaya, iktidara ve kendine çok yönlü güvensizlik hakim.

Sabri Ağdas (Karadon'da işçi): Sözleşme taslağı işçilerle danışılmadan hazırlandı. Bizim toplu sözleşmemizi süründürmede bırakılmasının altında, yüksek ücret alan işçilerin sözleşmesinin bağitipari yüzdelik artışı'nın emsal gösterilmesi mantığı yatıyor.

Ali Hikmet Güzel: İşçi grevle hazır. Sendikacıların

sözleşme bitmiştir. İşçilerin tepkilerinden korktukları için sözleşmeyi girdiyde karar bitiremediler. Yoksa işçi sınıfının lokomotif sayılan GMİS grev çoktan başladı. 7 ay bekletmezdi.

Sessizlik Yurtluyor: İşçiler GMİS'i Bastılar

Sözleşmenin bildirildiği basın kanalıyla öğrenen 1000 kadar maden işçisi devrimci işçilerin inisiyatifinde sendikacı bastılar. Sendika yetkililerinden ancak 1-2 işçi bulabilen işçiler, sözleşme için hesap verimlerini istedik. "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı attilar. Tederigin olan sendika yöneticileri işçileri bağlarından savmaya çalıştılar. Yöneticilerden Zeki Kefelli'nin "Henüz habersizim yok, bize de bir açıklama yapalım" şeklinde ki sözleri işçileri yatıştırmadı.

Ocaklarda direniş başladı

İşçiler sözleşmenin bu şekilde imzalanmasına karşı direniş geçecekleri söylemişlerdi. Nitekim direnişler görülmeye başladı. 14 Ocak'ta madencileri Gelikte 08.00-10.00 vardiyasında, Kozlu'da 16.00-24.00 vardiyasında ocaklara girilmedi.

İktidar hala cinayetlerini örtbas etmeye çalışıyor

26 Nisan 86'da Çernobil Nükleer Santral'i'nde meydana gelen patlama ile birlikte radyasyon buluntarı geniş bir bölgeye yayılmış, radyoaktif serpinti milyonlarca insan için tehlike boyutlarına ulaşmıştır. Dünya ölçüsünde geniş yarımküre uyandırılan Çernobil faciası, özellikle Avrupa'da yoğun bir şekilde tartışılıp çeşitli önlemler alınırken Türkiye'den sadece izleniyordu. Uluslararası kuruluşlar radyasyon bulunturunu Trakya'ya da içine aldığı açıklayarak hükümeti uyarmasa, uzağımızda olduğunu sandığımız radyasyon bulunturının başımızın üstünde dolaştığını belki de hiç bilmeyecektik.

Uluslararası kuruluşların uyarısından sonra Trakya'da kimi önlemler alınırken ya da diğ. gösterilen, aynı buluntaların bir kolu da Doğu Karadeniz Bölgesi üzerindedir. Mayıs ayının ilk günlerinde radyoaktif yağışlarla bölgeyi kirleten bu radyoaktif buluntur varıldığında ancak aylar sonra haberimiz olacaktı.

"Etiklenmeler, bölgedeki silah kuvvetlerimizle alif cihazların ölçüm sonuçlarına göre tespit edilmştir. Yöresini iki önemi önün olan, ancak temel gıda maddesi kapsama girmeyen fındık ve çay radyoaktif kirlenmeden etkilenmiştir." Dönemin TAEK Başkanı A. Yüksel Özmer bu 6 yıl sonra açıklamak zorunda kalmış, ama radyasyon yenilip radyasyon içilince, çocuklardan hamile kadınlara kadar binlerce insan ilk çay sürgününe toplamak için tarladardayken radyasyon halatın gizlenmiştir. Dönemin bütün yöneticileri bu suça ortaklar. Kenan Evren'den Özal'a, dönemin Ticaret Bakanı Cahit Aral'dan YÖK Başkanı Doğramacı'ya kadar sistemin bütün temsilcileri, emperyalist tekelci suçlarına bir suç daha eklemişler ve yıllar sonra doğacak bebelere bile kanıma girmeyi başarmışlardır.

Cunta pefi Evren'in ağzından "Biraz radyasyonu çay sağlığı iyi gelir." diyen devlet, iki yıl içinde tam 130 milyon kilo çay halka içiren bir devlettir. Yurt dışına ihraç edilen çayın, findings yüksek radyasyon oranları saptanarak geri gönderilmesinden sonra ellerinde çay bardakları, arkalarında "bilim adamları" ya TV'ye çıkıp halkın kediğinden aldığı önlemleri bile engellemeye kalkışmışlar, göz göre göre halkı zehirlemişlerdir. Bu, halk düşmanlığından başka bir şey değildir, cezasını halk kendi yarısıyla verecektir.

YÖK'e tümüyle anjale olmuş seçme bilim adamlarına gelince... Yaptıkları araştırmaların sonuçlarını açıklayacak bilim ahlaki ve cesaretinden yoksun kişiliklerin de sorumlulukları sınırlanmış mümkün değildir. Ettikleri yemini bir yana bırakıp unvanları, mevkileri için halkı feda edenler bilim adamları değil, ağızlarında lokma varken konuşmayan "terbiye" edilmiş zavallılardır.○

Marka	Yazı	Üçüncü ölçülen değeri (Bq/kg)	Ortalama değeri (Bq/kg)	Yazı
A1	1985	16200		
A2	1985	14970		
A3	1985	16750		
A4	1985	38726		
A5	1985	23400		
A6	1985	40000		
A7	1985	27775		
A8	1985	38544	24066	
A9	1985	39361		
A10	1985	29400		
C1	1986	07300		
C2	1987	11562		
C3	1987	05308	03300	
C4	1987	01470		
C5	1987	06234		
C6 (5)	1987	01281		
B1	1986	12190		
B2	1986	11932	12269	
B3	1986	12000		
B4	1986	12953		

▲Tarih 1986'deki, 1992. İşte radyasyonu çayla boyanıyor. Ya yerlere döktülüp saçılıyor, ya da camın hemen ardında duruyor.

Trabzon (Mücadele)- Ardeşen ilçesi İskili Köyü depolarında tutulan 14 bin ton radyasyonu çay çuvalanarak işiti edilmis durumdur. Camları kırık olan depoya bir uyum levhası bile konulmamış. Radyasyonu çaylar Çay-Kur'un 7 ayrı fabrikasından götürülmüş. Gömme işi bir çukur açılıp işçilere çayların torbalar halinde konularak üzerine beton dökmüşlerdir. İbarete, Radyasyonu çayların gömülmesi ve depolanması radyoaktif maddelerin doğuya etkisinin kesilmesi anlamını taşımaktadır. Radyasyonu maddenin kurşunu kaplanarak 5 metre kalınlığında beton etrafı çevrilerek gömülmesi veya depolanması gerekir.

İskili Köyü'ndeki depolara radyasyonu çayların depolanmasını engellemek için halk diyor, tırnağıyla, kazmasıyla, küre-

Suç ortada, suçlular belli. İktidar seyrediyor... Çünkü kendisinin de 'aynı yolun yolcusu' olduğunu biliyor. İş halinde adaletine kalıyor.

Radyasyon cinayetine sessiz kalınmadı

Çeşitli kitle örgütlerinin, meslek odalarının, insan hakları kuruluşlarının radyasyon faciasına yönelik tepkileri sürüyor.

- 12 Ocak günü TÜM SAĞLIK-SEN'li sağlık emekçilerinin Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde düzenledikleri bir yürüyüşle radyasyon faaliyetinin sorumluları protesto edildi. Yürüyüşe ÖZGÜR-İŞ emellerini yanı sıra çeşitli DKÖ'ler ve sendikalar katıldı. TÜM SAĞLIK-SEN Başkanı Fevzi Gerçek ve ÖZGÜR-İŞ Sultân Celâl hastane bahçesinde yaptıkları konuşmalarda faciaların sorumluların bizzat devletten kendisi olduğunu belirttiler.
- 13 Ocak '93 günü Anadolu Üniversitesi'nde AÜÖD'ü öğrencileri bir forum düzenleyerek halkın sağlığı ile oynamaları protesto ettiler. "Suçlular Halka Hesap Versin" yazılı bir pankart açan AÜÖD'ler İİBF ve Tıp Fakültesi kantinlerine duvar gazetesi aştılar.
- 27 demokratik kitle örgütü ve meslek kuruluşunun oluşturduğu Çernobil İki Toplumsal Duyarlılık Grubu 16 Ocak'ta Ankara'da Türk-İş salonsunda bir forum düzenleyor.
- Kocaeli'de "Halkın canına kastedenlerin yargılanmasını istiyoruz." içerikli bir metne iki gün 20 bin imza toplandı.
- 6 Ocak'ta İHD İstanbul Şubesi üyeleri ile S.O.S Çevre Gözünümlü, İstanbul Adliyesi önünde toplanarak suç duyurusunda bulundular. Açtıkları bir dövizde şunları yazıyor: "Gerçekleri şimdi öğrenmek istiyoruz. Acaba 6 yıl sonra neler öğreneceğiz?"
- Ege Üniversitesi'nde öğrencilerin kutduğu sembolik mahkemede YOK bir numaralı sanık olarak yargılandı.

Trabzon Ardeşen halkı:

"Fabrika yöneticilerinden Evren'e kadar sorumlulardan davacıyız"

güyle drendi. Ancak halkın karşısına asker ve polis pıkanarak radyasyonu çaylar depolandı. Simdi de halka "Çayları köyünüzde gömülmüş, depolar da paketlenme fabrikası yapılmış." diyorlar.

Radyasyon denilince akla her Çay-Kur'u getirmeye çalışıyor, '86 yılında özel sektörün almış olduğu çayları ne yaptığı konuşuna hiç değinmiyorlar. Halk bu çayları içiyorsa da tüketildiğini söylüyor. Radyasyonu çayları taşınan İsmail Kulaber ve Hıvalı Selmeçioğlu 36 bin ton kurşun çayın kaybolduğunu belirttiler.

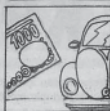
Babası gırtlak kanserine yakalanan Mustafa Orsoğlu "Babam geçen yıl kanser oldu. Şu an konuşamıyor, 300 milyon lira harcamamız oldu. Fabrika yöneticisinden Kenan Evren'e kadar tüm sorumlulardan davacıyım." dedi. SHP Ardeşen İl-

çe Yönetim Kurulu Üyesi Ali İslamoğlu "Ardeşen Çay-Kur Fabrikası'nda gömülen çaylar şehrin içme suyuına karışıyor," diyor. Konuşmalar sırasında çevrede bulunanlar "Devlet katildir!", "Devlet yargılanmalı" şeklinde sözlerle müdahale ediyor, tepkilerini ortaya koyuyorlar. CHP Ardeşen İlçe Başkanı İsmet Mertlioğlu "Özellikle çayların gömülmesinde tüm Ardeşenliler karıştı. Karışmazsa polisi diktiler ve gömüldü." dedi.

Ardeşen Belediye Başkanı Nazmi Avcı'nın söylüyor: "İçile Ardeşen'de muhtarlar, belediye emcülerini ile bir araya gelecek karışık karar aldık. Tüm halkla birlikte fabrikaya giderek karıştırdık. Bir çukur açtılar, bu çukuru Belediye Başkanı olarak müherdim. Buraya o gün gömmediler. Gece kaçak olarak açtıkları bir çukura gizlice gömüldü. Şehrin içme suyu kuyusuna yakın gömülen çaylardaki radyasyonu, yeraltı suyunun hareketi olmasından dolayı içme suyu-muza karıştığı düşünürüz. Şu an Ardeşen'de 20 kişi kanser hastasıdır. Bilim adamları dediğim ama radyasyonun etkisi olduğunu düşünüyorum."

Ardeşen Halkı ve basın açıklaması yayınları için kıldıkları katipli politiklarından bir tanesinin de radyasyonu çaylarda izlenen politika olduğunu belirtir.○

Rakamların diliyle enflasyon

◆ İlk kez 1927 yılında basılan 1000 liralık banknot, adeta döneminin kralıydı. Bugün 30 milyona yakın bir para harcanarak elde edilen herhangî bir mal, o tarihte bu para ile satın alılabiliyordu. O dönemde, en büyük "şirketin" sermayesi ise 180 bin lira civarındaydı. O yüzden de, bankalarda para çok az kişinin cüzdanında bulunur, pek ortada dolmazdı. Bunu biliyor muydunuz?..

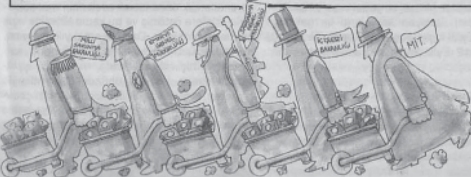
◆ 1930 yılında bir kg. kuzu eti 40 kuruştu. Yine bu tarihte vasıfsız bir işçinin yevmiesi 80 kuruştu. Bir ustanın ise bir günlük çalışması karşılığında eline geçen para 4 ile 6 lira arasında değişiyordu. Bugün ise vasıfsız bir işçinin yevmiesinin 35 bin lira, kuzu etisi kilosunun ise yaklaşık 50 bin lira olduğu dikkate alınrsa, gerisini siz hesaplayın.

◆ 6 Şubat 1932 tarihli Cumhuriyet'te, o zamanki ekmek ve buğday fiyatı ile ilgili, "Bizde okkısı 7 kuruşa olan ekmek buğdayı köylünün elinden 2 kuruşa, en çok 100 paraya çıkıyor. Bu fiyatla köylü mahv ve harap olur. Okkuy zaten..." denmişti. Sözü bugünkü fiyatlarla getirirsek, okkuyın kilosu 4000 liraya aşır. Buğdayın taban fiyatı ise 1161 lira civarında.

◆ DİE bu yılın enflasyon oranını yaklaşık % 70 olarak açıkladı. Yalan olduğunu bile bile bu rakamı doğru gibi kabul etmek ve önümüzdeki yıllarda da enflasyonun oranının iktidardan söyledigi gibi % 50 olacağını varsayacak bile, fiyatlar 2000 yılında bugüne göre 42 kat artmış olacak. Tabii, ücret ve maaşlar da benzer oranlarda tepetaklak olacak...

1993 bütçesinde "güvenliğe" 134 trilyon ayrıldı

✓ Savaşa ayrılan bütçe, enflasyonu da olumsuz etkiliyor. Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Çiller, daha önceki konuşmalarında, "Güneydoğu'daki" savaşın enflasyonu etkisini % 20 olarak açıklamıştı. Gerçekte ise bu oran % 30'ların üzerinde hesaplanıyor.

D YP-SHP koalisyonu 1993 bütçesinde aslan payını kendi deyişleriyle 'güvenliğe' ayırdı. Yıl bütçede aslan payını halka karşı sağlanmak ve savaşmak için kullanmaya karar verdi. Aynı bütçe içinde eğitim, sağlık, konut vs. harcamalar Milli Savunma Bakanlığı'nın, MIT'nin, polis, kongrelerin aylarına kıyaslandığında çok ufak kalıyor. İktidar halkın temel ihtiyaçlarını ve kendini geliştirebileceği ortamı sağlayacak olan giderlere "fuzul" gözüyle bakıyor. "Halk önemi değil, önemi olan bizim düzenimizi sürdürmemiz" diyor. Düzenini ayakta tutmaki değil de elindeki ayıvancıkların halka karşı savaşan kurum ve kuruluşlara veriyor.

1993 yılına ait bütçede, Milli Savunma Bakanlığı'na 41 trilyon 534 milyar, Emniyet Genel Müdürlüğüne 11 trilyon 398 milyar, Jandarma Genel Komutanlığına 7 trilyon 947 milyar, İçişleri Bakanlığına 3 trilyon 777 milyar, MIT ve kurumlarına ise 89 trilyon 417 milyar TL ayrıldı. Kurucuları yapılan harcamaları saymazsak, askeri-savaş "güvenliği" amaçlı harcamalar için bütçeden toplam 134 trilyon 73 milyarlık bir pay ayrılması oldu. Bu miktar, 397 trilyon 710 milyar olan genel bütçe içinde yüzde birlik bir pay sahibi. Tabii bu rakamların, özel tim ve kontrgörevleri için çeşitli bütçelerde ayrılmış olduğu ödeneklerin bu rakamlara dahil olmadığını unutmamak gerekir. Oysa halka karşı savaşımın har için bu para ile 7800 fabrika kurabilir, 2,5 milyon insana iş sağlayabilir, dört kişilik bir ailenin aylık askari harcaması 5 milyon olarak kabul edilebilir ise, 26 milyon 800 bin ailenin bir ay süreyle geçindirebiliriz. Ükke nüfusu göz önüne alındığında ise, iki ay süreyle bütün insanları gıda, giyim vs. zorunlu gereksinimleri karşılanabilir.

Ülkemizde devletin hiçbir katkısı olmadığı, bizim için üretmiş olduğu gıdaları, yiye bizi, giye bizi, karşı savaşmak için kullandığı bir düzende başka sözde gerek var mı?..

(Pusulâ)

"Az ve öz" değil "sık ve az" zım

Tekel maddelerine, çaya, elektriğe, TCDD ve THY'ye zam bekleniyor

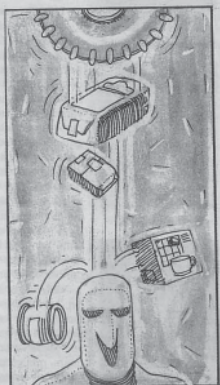
Ülkemizdeki zam politikası kısa mesafeli bir koşuyu andırıyor... Bu koşuda hızını alamayan iktidar, bir koşuyu bitirmeden, soluk soluğa bir diğer koşuya başlıyor. Tükenecek kalmadı da onu bu işten alıkoymuyor. Bu komedi karikatürü ise "öldür ama hakkını ver" dedirtecek cinastın! Yarın kusa araklarla yeniden basılmanın tadını çıkarıyor... Adeta bundan zevk alıyor. Ancak bu yarışın uzayıp gimesi, "dur"unun, "durma"nın olmayışı, giderek "tadın kaçması" neden oluyor. İş iktidar açısından içinden çıkılmaz bir noktaya geliyor. Bir yandan böyle bir yarışı sürget devam ettirebilmesinin olanağısığ, diğer yandan düzenin devamı için bunun gerekli olması, hem yarınların "geleceği" tehlikeye sokuyor", hem de iktidarı kulvar de-ğıştirmesi neden oluyor. Bu da, kan ter içinde kalan iktidarı epeyce çok duruma sokuyor. 50 küsur yıl önce düzenin atıldığı tabancaya aldığın şartın vazgeçmeye niyeti olmadığında, yarışın sonunu çıkaramayacağın bile bile yarışa devam etmekten başka çansı da bulunmuyor. Çünkü o, halka karşı yarışıyor. Enerjisi işe sık gerekleştirdiği zamlardan aldığı gıdayla sağlıyor.

Kısa aralıklı zam politikası

Zam kapitalizmin düzenin "gönlülerinden" vazgeçilmez olandır. Zamlar hem acı, hoşgörü olmayan ekonomik krizler acısını hafifleten çıkarmışın, hem de kırları ülke bütçesine yakışan dev tekeresinin kazaçılarının bereketini artırmak için zorunludur. Düzenin iktidarlarına zamların çok sevimlisi bu yüzden. Arada boy gösterip "Zamlar zorunluluktan kaynaklanıyor", "Bu durum bizi de çok üzüyor" ya da Demirel'in ifade ettiği gibi, "Keyifimizden zam yapıyor değiliz ya" diye "mırlıdınlar" da bu hiç de gerçek ve doğru değildir. Kimse bindeyi dahi kesmez. O yüzden, ülkemizde iktidarların da "altın yu-murtlayan tavuğu kesmeye" niyetleri olduğu söylenemez. Zamlar olmasa "sözleri emir sayılan" ve düzenin süratini dayadığı meleklerin somurlu olan bujuvazı zara görür. Burada otan açısından dikkat edilmesi gereken şey, "düzen işi arayanlabilecektir". İlaç her part, alanda verilene, ancak dahi halkı fazlaca rahatsız edip onu ilacı içmeye gibi "ıysanık duygularla" karşı karşıya bırakmamalıdır. Bütün mesele buradadır. Çünkü çok zaman bu hesap bile şarlatanı yemaz. Çünkü "bizim ekonomiyi" yücek dordan gayrisi alıyız etmez... Tedaviyle iyileşme şansı da yoktur. Buna karşı, iktidarların bulduğu "çare" ise yücek dord "takside bağlanmak" oldu'.

Ülkemizdeki iktidarların son dönemdeki vazgeçemediği zam konusundaki temel politikası, "kusa araklılara azar azar yapılan zam"lardan oluşuyor. Bu yöntem halkın karşı olabilecek tepkilerini etkisizleştirerek amacı taşıyor.

Başvurulan bir diğer yöntem ise, birçok kalemi birden pesine takarak zincirlemek temel bir kaleme zam yapıp "zincirleme zam reaksiyonu" sağlamak. Böylece hem zamlar resmen ilan edilemeyecek, hem de zamlar

ın sorumluluğu piyasaya atılacaktır... Petro-le 19 Aralık 1991'den bu yan on kez zam yapılması bundan örneklerinin sadece biridir.

Yeni yılda yeni zamlar

1992'yi düşük enflasyon göstergesiyle kapatmak için KIT zamların Eylül'den beri eteleyen, akaryakıtta "besesi" sonradan sonu-lamak üzere" gösterecek bir indirimden giden iktidar, yeni "kaynak sıkıntısı" gerekçe göstererek yeni zamlar için kollan sıvaz. 93 bütçesinin makayımın gizeli olması için 92 yılının ardındaki enflasyon oranı da buna ekleniyor. Şu da bir gerçektir ki, enflasyon oranı da buna ekleniyor. Şu da bir gerçektir ki, enflasyon oranı da buna ekleniyor.

Zam için el ovuşturın kalemlerden Tekel maddeleri, çay, elektrik, TCDD ve THY ilk anda sıralanmalıdır. Bunların % 20-25 arası-nda zam görüleceği açıkladı. Zam bekleyen bu kalemlerin bazılarının üretiminde kulanılan girdilerin dünya endeksi olduğu da göz önüne alınrsa, zamların çok yakında oldu-ğuy söyleyebiliriz. Çünkü bu girdiler en son zam gördüğünde, dört 7 bin 500 liraydı. Amerikalı dolarların kuru geçtiğün yılını so-nu ise 8 bin 600 liradan kapattı...

Paranın bereketi yok

Paranın bereketinin kalmadığı, "eskilerin" sık kullandığı bir sözdür. Her ne kadar kuşaklar arasında yaşam biçimleri ve tüketim kalıpları açısından farklar olsa da bu görüş pek de haksız sayılmaz. Aslında paramın bereketi enflasyonu ve buna bağlı olarak da halkın satın alma gücünün her geçen gün biraz daha azalmasıyla doğrudan ilgilidir. Son beş yılın toplam enflasyon oranının, cumhuriyet tarihinin bütün rekorlarını altüst ettiği de göz önüne alınrsa, neden paramın bereketinin kalmadığı da iyi anlaşılır. Paramızın bereketinin yitip gitesinden devletin iktidarların sorumludur. Çünkü onlar uyguladıkları politikaları, bu yüle halktan para sürdüz, devletin zorbalığı da para sızdırmada iştazı arasa olarak kullanırlar. Halkımız "yetim-bahkân yuvenin herbat olacağız" diyor. Bizdeki devlet sadece yetimin hakkını değil, koca bir halkın hakkını yedi ve yemeye devam ediyor.

Kadınlar yarınlarmın kenti

Sabahat KARATAŞ

Eda YÜKSEL

Fintoz DİKME

Perihan DEMİRER

Zeynep Eda BERK

Olcay UZUN

Hamiyet YILDIZ

1980 Öncesinde

Devrimci Mücadelede Kadınlar

Devrimci mücadelede kadınlar 1980 sonrasında atılım yapmak olmakla birlikte kadınların devrimci hareket içinde etkin yer almaları yeni değildir. 1970'li yıllara doğru üniversite gençliği arasında yaygınlaşan mücadelede üniversite genç kızların hiç de azımsanmayacak ölçüde yer aldığı görüldü. Türkiye toplumunun gelenekleri, kadına bakışı ve hatta "kız kısmı okumaz" sözleriyle özetlenebilecek anlayışı gözönüne alındığında bu durumu önemsemek gerekiyor. Dev-Genç genelinde gençlik potansiyeli açığa çıkarmış olmakla birlikte, üniversiteli genç kızların yolunu da açmıştı.

Dev-Genç hareketinde sansürün yaygınlaşmasıyla da kadınların rollerinin THKP-C'de daha da arttığını, üst düzey yöneticiliklere katılmadığını görüyoruz.

12 Mart yenilisi 1970 öncesi potansiyeli kırar, eski tüfekler yitkin ve pasızlaşarak yarıyarak bundan kadınlar da nasiplerini almışlardır. Ancak 1974 sonrası yine üniversitelerde başlayarak gelişen mücadelede kadınların geri kalmadığını görüyoruz. Üniversiteli genç kadınların akademik-demokratik mücadelede oldukça etkin roller aldıkları bu dönem, kadınların diğer alanlarda da giderek daha fazla katılım gösterdiğine tanık olundu. Özellikle fabrikalar ve mahalleler kadınların mücadeleyi sahiplendiği yerler oldu.

Anti-faşist mücadelenin okulları, fabrikaları, mahalleleri ve hatta köyleri etkisi altına aldığı 1977 sonrası süreçte kadınlar güçlü bir potansiyelleri olduğunu toplumun içine vermeye başladılar. Can güvenliği sorununu toplumun her kesimini etkisi altına aldığı bu süreçte gerek üniversitelerde, gerekse mahallelerde kadınlar faşist saldırılara karşı erkeklerle omuz omuza oldular. Köyden kente geçiş yoğun biçimde yayıldığı ve nüfus yapısının hızla biçimde değiştiği bu dönem, atılımın yoksun da olsa ev sahibi olmak isteyen yoksul halk kesimlerinin geçekoldu sorunun devrimcilerin sahiplenmesinden dolayı yakınlaşma doğmuştur. Bu durum geçekoldu kadınıyla devrimcilerin tanışmasını sağladı ve geçekoldu kadını mücadeleye yerini almıştır.

Geçekoldu kadını ile can güvenliğini ve atılımı sorunlarını çözümlü mücadelesinde tanışan devrimciler, kendi mücadelesinde edindikleri tecrübeyi işçi sınıfına taşıma sürecinde de işçi kadınları tanıştılar.

Halk tabakaları arasında gelişen mücadele kadınlar da kapsayarak yaygınlaşırken, devrimci hareket bu potansiyelini kadınların kendi örgütlenmelerini yaratması gerektiğini de düşünerek adınlar attırmış. Burjuva kadın demoklelerinden ve reformistlerin doldurmayacağı boşluğa müdahale anlamına gelen Devrimci Kadınlar Demokle (DKD) deneyi, bazı eksiklikleri ve tecrübeksizlikleri gözlemlenirken, Kadınları kitleleri bir örgütüllük çatısı altında toplama deneyimi yeterince sağlanamamakta birlikte, kadınların devrimci mücadeledeki yerleri 1970 öncesinden de ileri bir noktaya geçmiştir.

1980 öncesinde kadınların katılımı artmakla birlikte, militan mücadelede yer alan kesiminin önemli bölümü üniversitelerden oluşuyordu. Militan mücadelede yer alan kadınlar ise henüz silahlı eylemlerde silahlı taşınmanın çok ötesine geçmiş değildiler.

Kadınların kinci plana atma kapasitesini açılması doğrultusunda teorik-pratik adınların atıldığı 1980 öncesinde, diğer sol ile kıyaslandığında devrimci hareket daha ileri bir noktada

Eğün savaşın en şiddetli yaşandığı yeraltında, özdele de gerillada şehitler kervanına katılan kadın yoldaşlarımızın oranı mücadelemizde kadınların ne ölçüde görevler üstlendiği hakkında bir fikir vermektedir. Düşmanla savaşın en önünde savaşçı, komutan ve yönetici olarak hak ettikleri yeri alan kadınlar bütün dünya devrimcilerine örnek olacak kahramanlıklar sergiliyorlar.

bulunuyordu, ancak bunu yeterli kabul etmek mümkün değildi. Militan ve yönetici sorumlulukların kapsamlı aralayan kadınların bu gelişim süreci 12 Eylül faşist cuntası ile keskinleşti uğradı. Ancak 12 Eylül kadın mücadelesinde yeni bir dönem açtı.

12 Eylül Sürecinde

Devrimci Mücadelede Kadınlar

12 Eylül döneminin faşist baskı ve teröründen kadınlarımızın aldığı pay oldukça fazla oldu. İster yoldaş, ister eş, isterse ana, kardeş olarak kadınlar faşist terörü bütün içkleriyle yaşadılar. 12 Eylül sonrasında kadınların mücadelede atılım yapmasın altında yatan gereklerden biri faşist terör iken, yokullama ise kadınlarımızın devrimci mücadeleye her düzeyde katılmını hızlandırdı. Devrimci politikanın da bunda etkili olduğu açıktır.

12 Eylül cuntası koşullarında ağır darbeler alan soldan çok sayıda kadın da, işkencehanelerden, cezaevlerinden geçti. İşkencehanelerde kadın daha ağır ve aşıllayıcı işkencelerle yüz yüze kalmak demektir. Erkeklerin gördüğü işkence türlerinden dışındadır, kadının onurunu zedeleyen, aşıllaymaya yönelik işkence türleriyle de karşı karşıya kalan kadınlar, işkencece direnişte, erkek yoldaşları kadar başarılı oldular. 12 Eylül öncesinde mücadeledeki yeri bugünkünden daha geri olduğu için kadınların karşı karşıya kaldığı fiziki işkencenin dozajı erkeklerden az olmakla birlikte, işkencece direnme ve da çözülmeyi belirleyenin fiziki işkence olmadığı gerçeğinden hareketle kadının daha başarılı insan varlıkları kabul edilen bir gerçektir. Bu gerçeklik kadınlara olan güveni de arttırdı. Aynı şekilde zindanlarda da kadınlar faşist cuntanın teslim alma politikasına karşı direnişin alınırlı oldular. Ve hatta Marmak Cezaevi gibi direnişin değil teslimiyetin hakim olduğu yerlerde bile kadınlar teslimiyeti kabul etmediler. Cezaevlerinde faşist cuntanın baskı, işkence politikaları karşısında direniş sallarını tek edenler ve pıgımsaklı gösterilen incelendiğinde, bunların arasında kadınların oranının çok düşük, hatta yok denecek kadar az olduğu görüldü. Bu da kadınların direncini, bağlılığını, kararlılığını göstermektedir.

İşkencehanelerde ve zindanlarda kadınlar başarılı savaş verirken, tutuklu aileleri direncinin en önünde kadınlar yer alıyordu. "İçerdeki"

eslerine ihanet emeleri, boşanmaları için işleri polisin özel olarak uğraştığı kadınlarımız öyküleri bir tavrı sergilediler. Bu süreç aynı zamanda kadın-erkek ilişkilerini devrimci bir çizgiye oturtmaları siyasal hareketlerin içerdeki emellerinin gerçekleştirilmesi sonular yaşadıkları ve olumsuz pek çok örneğin de yaşadığı bir süreçti. Bu nedenle ki, kadın yoldaşlarımızın bağlılıkları ve mücadeleyi teraciller bir gelenek de yarattı. Dönkeşen eşyile evliliği sürdürmeyi reddeden, içerdeki eşli direnirken kendisi de dışarda tutsak ailelerinin direnişini örgütlemek için bütün fedakarlıklarına göze alan, Ölmek Ordu'nda şehit düşen eşinin bayrağını devralan, faşist cuntanın yıpratma kampanyaları açtığı birçok yoldaşımız devrimci bir gelenek öncüleridir.

Devrimci kadınlar olarak cunta sürecinden bağımız dık çıkarken, aynı zamanda tutsak aileleri mücadelesi gibi bir gelenek de yarattı. Devrimci mücadele tarihimize yeni bir alan olarak çıkan tutsak aileleri örgütüllüğü, daha sonraki yıllarda eşli ailelerini de kapsayarak kamuoyunda da kabul gören bir muahalef ödağı olmuş, insan hakları ve özgürlük bilincinin geniş kitlelere mal olmasında önemli bir yer tutmuştur. Direnişinin en önünde kadın görüldüğü ilk önce tutsak ailelerinin mücadelesiyle kitlelere iletmiş ve bu kadın kitlelerine açık bir mesaj olmuştur. Daha sonraki yıllarda yine, devrimci mücadeleye tarihimize eşine pek rastlanmayan biçimde fabrikada, madende, işyerlerinde direnenlerin en önünde kadın, öfkeli haykırın, direnen eşli desteklemekte işi çocuğunu kucaklayıp meydana, direniş yerlerine

Kadınlarımız yerlerinin nerde olduğunu mücadelede, yine onların yürüğe ve cesaretine bağlıdır

koşan kadınlar günlük olayları halini almıştır. Yine bu arada, 12 Eylül öncesindeki gibi çekilmeden direnişlerinin en önünde, faşist güçleri taşınan, evini taşı, soyayla, bıçakla korumaya çalışan kadınların alışımlı görüntüleri olarak hafızalara kazandı.

Kürt halının altında mücadelesinde kadınların yerine özel bir vurgu da yapmak gerekmektedir. "Soframızdaki yeri/Öküzümüzden sonra gelen..." dezişlerin tam ortasında edittiği Kürt kadını, şehide yaşayan hermcinsinden ve diğer milliyetlerden kadınlardan farklı olarak farklı geleneklerin ağır baskı ve köleleştirici yetlerini de kırarak geçmiş ve serhildanlarda yer alması çok önemli bir gelişmedir.

i elleriyle karayollar (II)

Devrimci mücadele ve Kürt ulusal hareketinde de görüldüğü gibi, mücadele kadın yeniden yaratmıştır. Ve diyebiliriz ki, **mücadele kadın, kadın mücadeleyi yeniden yaratmıştır.**

KADIN YOLDAŞLARIMIZIN

MÜCADELEMİZDEKİ YERİ

1980 sonrası süreçte mücadelelerin kitlesel biçimlerde gelişmeye başladığı demokratik meşevlerde mücadeleyi omuzlayanlar arasında kadınların eşitlikle kıyaslandığında bariz bir artış gösterdiğine tanık olmaktadır. Demokratik platformdaki bu gelişimin illegal mücadeleye, genellikle yasımsamaya dönüşümüne de Nitekim, devrimci hareketin mücadelesinde bugün kadınlar üst düzey yöneticilikten, savaşın komutanları olmaya kadar her kademedere, her geçen gün artan bir oranda ve artan yetkinlikle katılmaktadırlar.

Mücadelemizdeki kadınların nicelik ve nitelik artışıyla yer almasında elbette ki siyasal çizginin ve politikaların doğruluğunun, kadınların önünü açmasının temel bir rolü vardır. Kadınların yönetici, savaşçı, komutan ve yeraltı birliği köşetaşları olarak yerlerini tasadüf değildir. Bu kadınların, devrimci saavşılının, onun yarattığı gelecek ve moral deşerlerin kadınları yeni bir devrimci kadın kimliği sunmasını sonucudur.

Devrimci Bakış Kadının Yoluunu Açmıştır

Gerek kadın sorununa gerekse kadın-erkek ilişkilerine devrimci bakış, militan, mücadele kararlı kadınlar için devrimci hareketi çekim merkezi yapmıştır. Yoldaşlık ilişkilerinin köklü-

tespit eden devrimci hareket, bunun araştırılmasını konusunda teorik-pratik adımlar atar, bu adımların zenginleştirilmesi için birimler defalarca uyarılmıştır. Ancak sorun, atıl birlemede gidildikçe yeterince kavranamamış ve erkek yöneticilerimizden gizli bir dirençle karşılaşıldığı merkezli düşünceler istenildiği boyutta hayat bulmamış, gelişmeye yetersiz kalmıştır. İşçi, memur, öğrenci ve öğrenci mücadelesinde, ulusal mücadelede kendini ifade eden kadın potansiyelini tam olarak açığa çıkarması için bütün alanlarda kadın komiteleri, kadın komisyonları vb. örgütüllüklerin oluşturularak kadınların önlenirini açılmasını öneren devrimci hareketin bu politikasının yaratıcı tarzda hayata geçirilmesinde yetersiz kalmıştır. Tabii burada erkek yöneticilerin direnişi kadar kadınların zorlayıcı, ısrarlı olmasının da payı vardır.

Kadın komitelerinin esas olarak üçlü işlevi bulunmaktadır. Birinci olarak kadın potansiyelini açığa çıkarmak, ikinci olarak politikaya kadın bakışını katmak, üçüncü olarak kadınların yönetici vasıflarını geliştirmek ve alanlarda kadınların özöl sorunlarına ilişkin politiklarda kadınların insiyatifi kılmak. Bu işlevlerin tam anlamıyla edildiği yerlerde kadın komiteleri oluşturulmasında ayak dimerler ve gecikmeler potansiyeli kaybına neden olduğu gibi, mücadeledeki kadınların gelişim hızlarını da olumsuz yönde etkiledi. Bu başarılabileceği inanıyoruz ki, mücadelede kadının yeri, konumu ve katılım düzeyleri çok daha ileri seviyede olacaktır.

Kadın komiteleri ve kadın örgütüllükleri konusunda beklediğimiz oranda başarılı olamamışдық da, bu konuda epeyce tecrübe de edindik. Konuya yeterli önem verilip emek harcanmadığına başama potansiyeli ve zemini bulunmaktadır. Ülkemizdeki giderek derinleşen ilişkiler; yoksulluğun, baskının, terörün, katliamların, işkencelerin ve insanlık onurunun ayaklar altına alınmasının en yakın tanıkları, bu acılan sorunla muameleye yaşıyorlar. Yaşadıkları acılar gelmektedir. Bu tam olarak harekete geçirilebildiğinde büyük bir güç demektir. Bugün hemen her alanda kadınlar mücadelelerinin önünde yer alırlar da henüz mevcut olabilecek potansiyelin tam olarak açığa çıkarıldığı söylenemez.

Kadın Yoldaşlarımız

Devrim Tarihiyi Yazıyorlar

Bugün savaşın en şiddetli yaşandığı yeraltında, özde de penilada geçitleri kevanına katılan kadın yoldaşlarımızın oranı mücadelemizdeki kadınların ne ölçüde görevler üstlendikleri hakkında bir fikir vermektedir. Düğmanla savaşın en önünde savaşçı, komutan ve yönetici olarak hak ettikleri yeri alan kadınlar bütün dünya devrimcilerine örnek olacak kahramanlıkta sergiliyor. Bunun zeminde, kadının özgürleşmesinin sadece mücadelesi içinde gerçeklik kazanmasıdır.

Türkiye sonunun tarihindeki kadınların genellikle kınollardan kurtulmadığı bilinir. Devrimci hareket bu nedenle yikmiştir. Kadınlar mücadelelerin her düzeyinde başarılarıyla göz dolduruyorlar ve daha ileri görevlere ve sorumluluklara aday olduklarını gösteriyorlar.

Kadınların mücadelemizdeki yerinin gelişimini göstermekte, yakın dönemde kadın devrimcilerin katledilmesi olaylarında genelde kadınlar hedef alınmazken bugün katledilen yoldaşlarımız arasında pek çok kadın yoldaşımızın bulunması bir kistadır. Silahlı mücadele örgütlerinde yer alan kadınların bile yakın dönemde kadın eylemlerde ve örgütsel ilişkilerde ikincilliği aşamamışların farkında olan siyasi polis, kadınların tavırında bunu gözönünde bulunduru-

yordu. Ve halka yönelik propagandalarda "kandırılmışlık", "alet olma" çokça işleniyordu. Ancak 1990 yılı atılımı sonrasında silahlı eylemlerde kadınların önemi dercedi rol oynamaya başlaması ve örgütsel ilişkilerde etkinliklerini artırmaları karşısında siyasi polislin kadınları karşı tavır erkeklerden hiçbir fark göstermeye başladılar. Farklı bu şekilde otandan kalkış bir tesadüf değil, kadınların mücadelede aldıkları mesafe ile ilgilidir.

Toplumsal geleneklerimizde kan davalarının da bile kadınların dokunulmazlığı söz konusu iken, bugün faşist devletin kadın katli olmaşı dahi göze almasının altında, mücadeleye duyduğu kan vardır ve bu kini yaratan da kadınların kararlılığı, cesareti, atılganlıkları ve inançları bağlılıklarıdır. Kadın gerillaların ve yeraltındaki yöneticilik görevini yerine getiren yoldaşlarımızın katledilmesi genelde bütün kadınların gözdağı olarak gündeme getirilmektedir. Kadınların mücadeledeki yerlerini pekiştirmeleri ve bütün kadınlarla mücadeleye katılım konusunda cesaret vermelerinde tedirginlik uyandı fayast devlet, kadın yoldaşlarımızın katledilmesi ile bu gelişimi durdurmayı amaçlamaktadır.

Düzenle çekilebilir, aynı toplumsal konumda erkeklerden daha derin olan kadınların korkularını ve çekingenliklerini atmaları, kadınların mücadeleye yaratıcılık geleneklerini ve eylemleriyle sunucakları mesajı gücüne bağlıdır. Bugün gerek ulusal mücadeleye, gerekse devrimci mücadeleye etkin biçimde katılan kadınların oluşturduğu devrimci örnekler kadınlarla kendine güven aşlamaktadır. Savaşmaya erkek işi sayan anlaşıyor yıkılması ve kurtuluşun kendi ellerinde olduğunu bilince çıkarılması böyle bir süreci zorluyor saymaktadır. Yüzlerce namıyza karşı pencere önlerinde silahlı elinde en küçük bir ses titremesi göstermeden meydan okuyan; teslim ol çağrılarını "cesareti varsa gelin" cevabını veren SABO ve EDA; cezaşığı oğru cesareti karıya marşını yxan ESMA ve NURHAYAT; yüzlerce militanlığı karşı sokak sokak, ev ev çatışan PERİHAN, HAMİYET, NURTEK, MAKBULE, SOLMAZ SULTAN, FINTOZ, NURTEK DEMİR, SATI ŞADAN, ZEYNEP EDA, FATMA, ÖLÇAY gibi kadın yoldaşlarımız ile dağda erkeklerle silaf elde aynı koşulları paylaşan kadın gerilla, gerek Küt kadınına gerekse Türk ve diğer milliyetlerden kadınlarla savaşmanın sadece erkeklerin başarabileceği bir iş olmadığını, kadınların da erkeklerin yaptığı her işi yapabileceğini ve kurtuluş için mücadele etmek gerektiğini anlatmaktadır.

Erkek Yöneticiler ve Komutanlar Kadınların Yoluunu Açmalıdır

Kadınların gelişimi, erkek arkadaşların burjuva ve feodal değer yargılarının izlenisi taşıyor olmalarından dolayı gizli bir dirençle karşılanmaktadır. Bu bilinçli, subjektif bir gay olmaksızın birlikte oldukça etkilidir. Kadın küçük gören, statüsünün sarılsamasını istemeyen ve gerici değer yargılarının izleri nedeniyle bir kadının yeticiliğini ve komutanlığını hazmedemeyen erkekler, kadını kınollı rolere itmeye çalışmaktadır. Olumlu özelliikleri geliştireceği yerde, kadınları sadece örgüt işlerini kurumsallaştırma ya da istibharat çıkarılması gibi işlevlerle sınırlandırmak isteyen yönetici ve komutanlarımızın bu tavırları ön açıp değili, sinirliydiler.

Mücadelelerin her alanında ve düzeyinde kadınlar kendilerini ispatlamışlardır. Bu gerçek, yönetici ve komutanlarımızda kadın yoldaşlarımızı da konuda güvenmeleri ve gelişimleri için yoğun emek harcamaları konusunda "teferas"

Ayşe Nil ERGEN

Ayşe GÜLEN

Esma POLAT

Makbule SÜRMELİ

Fatma SÜZEN

Seher ŞAHİN

Hatice ALANKUŞ

ları yol ile ispatladılar. Bu yolda katedecekleri

lülü ve devrimci ahlakın bir kültür olarak yerleşmesi, devrimci hareket saflarına katılan kadınların verilen değer ve gelişimleri için harcanan emek kadınların gelişimini hızlandırmıştır. Anlaşıyor olarak ödenen beri kadınların ikincilliğini kabul etmemiz ve mücadelemizin her düzeyinde, kadınları önde görece arzusu doğrultusunda harcanan çabalar meyvelerini süra surede vermiştir. Kadınlarımız yerlerini nerede olduğunu, mücadeleden aldıkları yol ile ispatladılar. Bu yolda kat edebilecek mesafe yine onların yüreğine ve cesaretine bağlıdır.

Kadın potansiyelinin devrimci mücadeleye yeterince kullanılmadığı ve var olan potansiyelin henüz bütünüyle açığa çıkarılmadığıdır.

Nurten DEMİR

Satı TAŞ

Solmaz KARABULUT

Şadan ÖNGEL

Nurten ARAR

Nurhayat BEYHAN

Sultan CENİK

olmalıdır.

Kadınların gelişimi karşısında erkeklerin gizli direncinin bütünüyle kırılması zamanı olacaktır. Ancak şu da bir gerçek ki, direnç sadece erkek yoldaşlarımızdan değil kadın yoldaşlarımızın toplumun onlara yüklediği statüleri bir biçimde kabullenmelerinden gelecektir. Bu noktada diyorum ki, erkeklerin değişimi esas olarak kadınların değişimi ve statüleri parçalamaları ile bağlantılıdır. Kadınların toplumun onlara layık gördüğü ikincil statüsünü parçalamaya ve erkeklerin kafasını değiştirme konusunda da yeterli bakış göstermedikleri yerde, erkeklerin bütünüyle değişeceklerini düşünmemek gerekir. **Öncelikle değişimi gereken kadınların kafa yapısıdır. Ve erkekleri değiştirmede kadınların önemli rolü olacaktır.**

Kadın sorunu sadece bugünün değil, yarının da sorunudur. Devrimden 70 yıl sonra bile kadın sorununu tam olarak çözümlendiği düşünüldüğünde, konunun hafife alınması yoktur. Sosyalist ülkelerde on yılları alan süreçte alınan mesafelere bakıldığında, iş bugünden sıkı tutulması için ortaya çıkmaktadır. Yarı yeni toplumlarda kadın sorunu varlığını sürdürmektedir. Ve o gün de değişimi ve değiştirmesi gerekenin öncelikle kadınlar olduğunu yineleyeceğiz.

Kadınlarımızı kendini değiştirme görevi dışında, erkek yoldaşlarını değiştirme görevi de düşmektedir. Bu ikili görevin üstesinden gelinmesi yoğun bir çaba, ısrarı ve kararlı olmayı gerektirmektedir. Düşmanla savaşta kararlılık gösteren kadınları aynı kararlılığı, ısrarı ve cesareti bu konuda eksikliklerin giderilmesi konusunda gösteremeleri bizi düşündürmelidir. Statüleri çatışmaya olayı da bir tür uzlaşmadır. Bu eksiklik müdâcelerin başka bir noktasında düşmanla uzlaşma potansiyelini de içinde taşır.

Kadın Yoldaşlarımız Sorumluluk Almadık Kendilerine Daha Güvenli Olmalıdır

Kadın yoldaşlarımızın en çok eksikliği hissedilen şey kendine güvenidir. Sınıflı toplumlar tarihi boyunca hep bir yerlere yastanmak şeklinde kuşullarındın kadının bütün izletiryle birdenbire yok olması düşülmüştür. Elbette devrimci müdâceleye katılan kadın yoldaşlarımız da bu toplumun bağrından geldikleri, dolayısıyla duzenin kadına biçtiği roden epey yarıları taşıyacaklardır. Ancak çocuk yaştaki kadınlık üzerine eğitilen ve rolü ezberlettilen bir toplumdaki gelen insanları her şeyden yalıtık olduklarını düşünmek idealizm olur. Bundan dolayıdır ki, genelde kadınlarda var olan kendine güvenisizlik, yontecilik yanlarında eksiklik, öcu omlamak çok ardu olma eğilimi gibi, düzenin kadınlara layık gördüğü özelliklerin totularını bulmalarını ojeleli nedenleri vardır.

Üzerlerine atıldıkları her türlü görevi başardıkları defalarca ispatlamaları karşın, kadın yoldaşlarımız yontecilik ve komutanlık sorumluluğu alma konusunda yeterince hisli, iddiali olmamaları bir eksiklikler. Burada sözünü ettiğimiz his ve iddia, karıyızın kendi düşen bir olumsuzluk anlamında kullanılmamaktadır. Sözünü ettiğimiz his ve iddia sahıbi olmak, müdâcelede kendilerinin daha çok şeyler beklenen kadının sorumluluklarını artırma konusunda daha atılmalı yönündeki bir istektir.

Kadın yoldaşlarımız bilinlerin kendilerine kendiliğinden yük açacağı ve kendilerinin de bu yoldan zorlanmadan gideceklerini düşünmediklerine göre yolu açacak olan ısrarı, ısratı ve kararlı tutumları, daha üst görev ve sorumlulukları başarmalarına olan özveriye sahiptir. Bu eksiklik gördüğünde ülkemiz kadınlarını dünya devrim deneylerinde en leri örneklerden birini oluşturmaları anımsak gerekir.

Biz kadınların ikinci yoku eksikliğimiz kendimizi tanımamızdır. Her ne kadar teorik olarak kadınların erkekleri yaptığı her işi başarmaklarını hiç kimse reddetmiyorsa da, kendine

güven eksikliği, gücünün, yeteneklerinin tam farkında olmama ve nelei başarabileceğini bilmeleme gibi eksikliklerimiz vardır.

Kendini tanıma, yetenekleri harekete geçirmeye önemli olmaktadır. Kadınların kendilerini tanıma ve potansiyellerinin açığa çıkmasını yönetici ve komutanların destekleyici çabalarına ihtiyaç vardır. Erkek yoldaşlarımızın çeşitli biçimlerde önuzümede oluşturdıkları engeller bize gerekçe olmalıdır. Bizler devrimci müdâcelede aynı uzlanutlakyı yok türükten, erkek yoldaşlarımızdan daha fazla gördüğümüz aşmamız gerektiğinin bilincinde daha çok emek harcamalı ve özğücümüzde daha fazla güvenmeliyiz.

Kadının binlerce yıldan bu yana süregelen "makus talih"nin yenilmesi sosyalizmle olacaktır, başımızlık, demokrasi ve sosyalizm müdâdelesinde daha fazla katkı için görev ve sorumluluk almada ısrarını bırakmamak gerekmektedir. Her ne anlaşılsa, hem de hercinislerimizde karşı sorumluluk düşmektedir.

Kadınlarımızın "erkek işi"ni yapamayacağı düşünülerek, örgüt ülerini kahramanca savunan SABO, EDA, OLCAY, PERİHAN, MAKBULE, FATMA, SOLMAZ, ESMA, SATI, ZEYNEP EDA, FINTOZ, ŞADAN utandırmaktadır.

Kadınların cesaretinden, davaya bağlılığında, direncinden, başarma azminden kuşkusu olanlar, en başta SABO yoldaş olmak üzere bütün kadın yoldaşlarımızın yaşamını yakinen incelemelidirler.

Engelleri Aşıp Gecmekte Kendimize Güvenmeliyiz

Gerek devrimci halk ıktıları, gerekse sosyalist ıktılar kuşullarında devrim programımızın önemli konularından birin kadın sorununu çözümleri olacaktır. Ancak bu, kadın sorununu çözümlünü bütünüyle devrim sonrasında bırakmayı, "devrim her şey çözer" mantığıyla hareket etmeyi gerektirmez. "Yeni insan" yaratma görevini bugünden editleye almaz, devrim sorunlarını ve devrimci kültürünü yaratma adınımları bugünden atmazsak yarın geç kalmış oluruz. Devrim bütün sorunları bir çırpıda çözen bir reçete değildir. Kadın sorununda da on yılları alacak sabırlı, ısratı ve binliçti ent faaliyetlerin çözülebileceğini söylemek kahinlik olmaz. Toplumun binyıllardır süregelen geleneklerini, alışkanlıklarını ve burjuva-feodal faaliyetlerini bir çırpıda değiştirmek mümkün değildir. Bunu başarmak bugünden başlatılan adımlarla mümkündür.

Devrimci hareketin kadın sorununa yaklaşımı ve kadın-erkek ilişkilerindeki ıktıllığı birçok sol grup tarafından "utuculuk", "feodal anlayış çürümesi", "sektör" vb. şekillerde değeriendirilmiş, eleştirilmiştir. Devrim, sosyalizm diye cıktı kaygıları olmayan, olaylara bakışta ıktıdar perspektifleriyle düşünmeyen yapıları bu sorunla sadece bugünü değil, geleceği de sorunu olarak uzun vadeli ele almamızın anlamaları ve bizi övmelerinin beklemeyoruz. Ancak şu bilinmelidir ki, bu olaylara geçici, kısmi çözümler bulmak, günün geçtikten kışmak gibi bir anlayışa yaklaşıyoruz. Ayrıca, pragmatik yaklaşımlarda da bulunmuyoruz. Sosyalist ahlakın tohumlarını bugünden atıyoruz. İktıllığımızın nedeni budur.

Çunta yıllarında yeniliğin etkisiyle soldan savrulmaları ve Avrupa'daki akımları 15-20 yıl içinde gidererek ükneye taşıyanların etkisiyle ortaya çıkan feminist akımlardan örgüt çıkarmayı düşleyenlerin ıktıllığı ve pragmatizmi neyi yaratmıştır? Hiçbir şey... Feministlerden geriye ne kalmıştır? Dönemsel ve geçici olandan tarihsel çıkarmaya çalılarındır değil bir şey kazanmış, çevrelerinde kadınlara da kaybetmişlerdir. Kadın sorununa sınıf bakış açısından yaklaşım sunamayınları "Dirimya prınce giderken evdeki bulgurdan olmaları" doğadır. Pragmatik yaklaşım olanlar bir şeyler kazandırabilir ama kalıcı olamaz.

Yıldırır bizi feodal, sektör ve muhafazakar olmağa suçlayanlar, bugün kadınlarımızın kahramanlık karşısında utanç duyuyorları mu acaba? Kadınlarımız ve kadın-erkek ilişkilerinde devrimci bir yaklaşım sunulmadı mı kah-kadınlara "erkek egemen" anlayışa yaklaşıp bir örgüt için, onlara kadının silah ele çarışarak ölmesi ve duvarlara kadınların örgüt sırmı yazması söz konusu olabilir mi?

NURTEFİN, "OLCAY", "O" düzeni, benise devrimci seçtim". Ancak örgüt ve görev gelir diyerek en yakın ilişkilerinden dahil kopuk müdâcele, devrimci hareketi terah ediyorsa, bunun bir anlamı olmalıdır. HAMİYET'ler, NURTEFİN DEMİR'ler "Ben kendimi örgütümün bir parçası olarak görüyorum, benim anlamı, yakınlarm, duygusal bağım... Her şeyim DEVRİMCI SOL'dur" diyerek müdâcelenin ön saflarında yer alıyorsa, bunu yaratmanın ne olduğu düşünölmelidir. Avrupa'nın rahat kuşullarını bırakarak FINTOZ'ları savasgını için ükneye, devrimci harekete gelyorlarsa bu çelikkil denierler nerededir? SABO'nun silah sesleri arada, telefonda "Eşime, önderime, DEVRİMCI SOL'ünderin bizzat selamımı iletmeni istiyorum" sözleri sevgiyle, önderliğe bağlılıgın devrimci benliğinde taşıyan bir kadın savasgının devrimci ruh halini taşıyış örneklerinden biridir.

Devrimci hareketin siyasal çizgisi, ıkteleri, devrimciliği yaşam biçimi haline getiren kültürü ile kadınların için bir çekim merkezi olması yirmi yıl aşan silahlı müdâcelede tarihinde kadınlara verdiği değeri doğrudan ıktıdır.

Temelini siyasal çizginin doğrudanlığından, Marksizm-Leninizm'den alan "devrimci" örgüt, ıktıncide yeni'ne yaklaşım kadın yoldaşlarımız tarafından gelişmiştir, anlamı kılınılmıştır. Bu noktada, başta şehit kadınlarımız olmak üzere, müdâcelede emeği geçen kadın yoldaşlarımızı kendilerine duyulan güveni boşa çıkarmamak, kadınlar üzerine gerici egemen düşünceleri yerle bir etmepdir.

Kadınlarımızın "erkek işi"ni yapamayacağı düşüncesi, devrimci görevlerde kadın-erkek ayrıntıma karşı çıkan EDA'ların çabalarıyla yıkılmaktadır. Kadınların korkak olduğu, "erkek cesaret"ne ulaşamayacakları düşünceleri, örgüt ülerini kahramanca savunan, teslimiyeti reddeden SABO, EDA, OLCAY, PERİHAN, MAKBULE, FATMA, SOLMAZ, ESMA, SATI, ZEYNEP EDA, FINTOZ, ŞADAN utandırmaktadır. Kadınların cesaretinden, fedakarlığından, davaya bağlılığında, direncinden ve bir yontecilik ve komutan olarak başarma azminden kuşkusu olanlar, en başta SABO yoldaş olmak üzere bütün kadın yoldaşlarımızın yaşamını yakinen incelemelidirler.

Ve en önemlisi de, müdâcelede ıktıncide kadın yoldaşlarımız eksiklerini gidermek için şehit kadın yoldaşlarımızdan öğrenmeli, öğrendiklerini omuz omuza oldukları ve yükü paylaştıkları erkek yoldaşlarına da öğretmek için gereken çabayı göstermelidirler. Devrim tarihizmin kahramanları destanlarını birlikte yazan kadın ve erkek yoldaşlarımız birbirine yarımcı olmalı, eksiklikler giderilmesinde birbirini doğru aşılamalıdır. Devrimin yükünü birlikte taşıyacaksa bu mutlak gerektir. **Ö**

yorum... yorum... yorum...

Önce biz devrimci olmalıyız

Liselilerin işi "zor" Polisten, okul idarelerinden korkmuyorlar da "ah bir de şu aileleri sorun akartmasınlar!"

Kimileri "Seni okula okumaya gönderiyorum, analiz olsun diye değil," diyor. Kimileri iş alyor osmanlı sopsunu işi "Ötür oturdum yerde, bacaklarını kururam," diyor basıyor tehdidi. Hepsi böyle mi düşünüyor. Değil tabii ki. Çocukları için "Şu parası, bu parası, şu soyuna çevirdir bizi. Çocukları okumaya gönderiyoruz, bir gün öğretemeden yivyor dahağı diğer gün polisten" diye düşünler, yer yer hak verler de çıkar. Ama yine de "Aman evladım, sen karışma geride dur" deme ilâhıydı yavuzlar. Çoğunluğu da liseye gelmiş kızlarına, okullarına çok gıziyle bakıyor, ciddiye almıyor ve onları dinleme zahmetine bile katlanmıyorlar. Neredeyse liselilerin en büyük sorununu aileleri oluştuyor. "Ne yapacak şu aileleri" diye düşünüyorlar. Absan anlatıyor, satan satılmıyorlar. Kendilerine aile bağı olduklarını düşünüyorlar. Bu ve bağı çözmeye çalışırken de işlere kendilerini tam olarak veremiyorlar.

Bir gün Mücadele'nin telefoncu çaldı. Ahizeyi kaldırdığımızda yalpi bir kadın anlatmaya başladı. "Evladım, öğlüm da ben de Mücadele okuyorum. Benim öğlüm devrimci. Benim bildiğim devrimci, çalşkan olur, ailesine yardımcı olur. Yani dışarda da evde de devrimciyim. Ben anlatıyorum, anlatıyorum, bana "sen anlamasın" diye çığır çıkıyor. Ben dinlemiyorsun. Şiz bir yazı yazsanız. Şiye devrimcileri anlatan, nasıl yaşadıklarını, tembel olmadıklarını anlatın. O şiz dinkir, o zaman devrimci gibi olur."

Ailelilerin tepkilerine karşı kimileri "sert", sözüm ona "radikal" olmak gerektiğini düşünüyor. "Ben bu yaşına geldim, bana karışmamazın" diye kışkırtıyor. Ailesinin ağzından bir şey çıkarsa, kafasına koymuş "evi terk etmeye de" hazır. Kimileri iş kederli. Aile problemleri bir türlü çözümlenemiyor. Annesinin sıkıntısını taşıyor. Annesinin babasının karışmasına, üzülmesine razı oluyor. Devrimcilik de çekiyor, ondan da vazgeçemiyor ve işi arada bir derede dölüp duruyor. Liselerden en yaygın olanı budur buna uygun düşüyor.

Liseliler eğitim sistemi ve DLK'lıları yitirtilmiş mücadele hakkında doğruya yaklaşmaz bir aile bile suları anlatır. "Devrimci bir çocuk güzaltın almıştı. Benim çocuğum da almıştı. DGM'nin önüne, pabeye, karakola gitti. Çocuklarımız aradık. O çocuğun babası öğlüm "Allah belası verisin" diye bağırıp çağırıyor dur ki zamanlar. Ama üç gün bizim gericu polisi tıncınıca, itelip tartaklanınca da keş polidire söylemeye başladı o sözleri. Şöyleceğim ki ki, velleri gerekerek doğruyu anlatıyor. Kimi tutacaklarını götürüyorlar."

Ailelirimizin bizim karışmadık değil yanımızda olmasını sağlamak için güzaltın alınmal, tutulanakalm demiyoruz elbette. Ama onlara açık olmalı. Gerekebilir tüm çiplaklığıyla görmelemleri yardımcı olalım. O zaman sağlıklı değerdendirme yapacaklar. Ve yavaş yavaş bize hak vereceklerdir.

Ailelirimizin bir desteklemesi için, öncelikle bizleri devrimci olarak kabul etmeleri ve ciddiye almaları gerekiyor. Süzgeleli evde derbeler, sofrada yemeğin önüne gelmesini bekleyen tipleri düşünelim. Onları değil anne babalarını, hiç kimsenin ciddiye alması düşünülmez. Elbetteki bilyelerleri karışmadık giren anne ve babalarını "Sen önce kendine bak, sonra devrim yaparsın" diyecektir. Onlar karışılabilir olgun, çalşkan, şöyleceğimle yaptıkları arasında uyumculuk olan kişiler gericu isterler. Devrimci olmak da bunu gerektirir. Karışmadık dürtü, fedakar, düzensiz ve disiplinli birini görecek hâle o çocuğun devrimci olmasından gurur duymaz. Yeter ki biz onlara gerek bir devrimci yaşamının örneklerini sergileyelim.

Düşünelim bir kez. Milli Eğitim Bakanlığı okulları kapatmıştı bakanlık onlerine konuş. Şartısı Kurulu'da okul idareleri için dava açmış, sivil faşist şairlardır çocuklarına sahip çanaklar bizerlen anne babaları değil miydi?

70 yaşındaki annem "devrim oluncaya kadar biz ölmeyeceğiz" diyebyölyosa, neden bizim anne ve babalarımız hiç olmasın "haklısın evladım" demesinler.

Bizler ailelirimizin umuduyuz. Bu düz sınırları içinde hiçbir gelecek garantisi olmayan ailelirimiz geleceklemini bize götürüyorlar. Bu olgunlukla hareket etmeliyiz. Onlara sadece kendilerinin değil tüm dünya halklarının umudu olduğumuzu kavratmalıyız. Bunun için devrimci olmak gerekiyor, devrimci gibi yaşamak gerekiyor.

Ailelirimiz devrimcilik değil gericu, bizde öğrencilerimiz. Onların öğretiler şöyleceğimiz değil yaptıklarıdır. Oturmuşuz kalkmış, konuşmuşuzmuş düşüncelerimiz yitirilmiştir.

"Çocuğum geldi. Baha tost 5000 liraya satılıyor. Hoykot var gel dedi. Ben oraya gittiğim baska velileri de görmeylim, öğretmenleri de görmeylim. Öğrenci, öğretmen veliye yün vermek, onların elinden tutmak."

Ailelirimiz öğrenmek istiyor. Onların açılması istiyor. Onların elinden tutuluyor. Elleri bile uzatmaları için onlara yeterli güveni veremeliyiz. Bu da tutarlılığımızla mümkündür. ☺

Eskimiş okullarınızı satın "mega" geliyor

Yıyasaı kaplayan "mega" modasına Milli Eğitim Bakanı Köksal Toptan da aileye uydurdu. Bakanlığa bağlı orta öğretim kurumlarını satarak kurulacak "Mega eğitim kampusları" için bugünden büyük şehirden bulunan okullar satılmaya başlanacak.

Toptan, Napolyon gibi "para para para" diyerek okulları açık artırmaya satmaya hazırlanıyor.

Amaçlanan sadece para kazanmak da değil. Liseli gençliği birkaç kampuse doldurarak denetim altına almayı, bilerce liseye yemeyen polisiye gücü kampuslerde rahatlıkla kullanabilmesi ve liselelere yükselen demokratik mücadeleyi bastırması hedefliyorlar.

"Mega" projesi öğrenci gençliğine ne kazandıracaktır? Gencifasiyet eğitim sisteminin yeni bilimsel-demokratik bir eğitim mi alacak? Liselerdeki dayak ve

not baskısı mı ortadan kalkacak? Yoksa öğretilerine açığına, Kurdistana'da bir öğretim yılının yansıması kapalı tutulan okullara bir çözüm mü getirilecek? "Mega"lar, öğrenci gençliğini hangi sorununu halledecek? Elbette ki hiçbirini...

Şimdiye kadar uygulamaya konulan hiçbir proje başarılı olmamış, şartısı kurul uygulamaları fiyaskoya sonuçlanmış. Kredili Ders Geçme Sistemini'nden uygulamaya dahi çıkamadılar. Eğitim sisteminde getirilen her yenilik sistemi yice arapsaçına çevirdi. Mega projesi de aynı düşünce-

nin, aynı gerici kafa yapısının ürünüdür. Liselileri demokratik eğitim kınıntısından bile yoksun bırakıp modern kampusler vaat edenler, onlara olsa olsa okul-pardon cezaevi yerine süper büyük cezaevleri verebilirler. Başka bir şey değil! ☺

Liselilerin ailelerine Siyasi Şube'de dia gösterisi

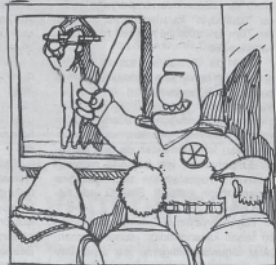
Dayak yiyen, cezaları yüz yüze kalan liselilerin ailelerine de polis "öğretiyor". Okullarda öğrencileri her gün enür kıyıcı eğitim sisteminin baskısıyla çağırılanlar, ailelere çocuklarının liden tiler "anarşist" olacağı ve bir kenarda öldürülecekleri gibi tehditlerle gözdağı veriyorlar.

Liselileri sindirmek isteyen polis, öncelikle ailelerinin gözünü korkutma yontemini yaygın şekilde uyguluyor.

Geçmiş günlerde İzzet Ünver Lisesi öğrencilerinden bazıların aileleri Siyasi Şube'ye çağırılarak böyle bir göz korkutma operasyonundan geçirildiler. Liselilerin velilerine Siyasi Şube'de dia gösterisi yapılarak öldürülen devrimcilerin kurşunlarını cesetleri ve hücre evleri gösterildi.

"İşte" denildi, "evlatlarınız başına bunlar gelebilir".

Liselilerin suçlu Kürt halkı üzerindeki baskılara ve "fail meçhul" cinayetlere karşı suza toplanmaları. Levant Boğa adlı öğrenci güzaltın almış, mevrme maı atan 15 öğrenciye de okula disiplin soruşturması açılmış. Bu arada Enmilyet Modüllüğü boş durmamış, 15 öğrencinin ailelerini şube-

ye çağırılmış. Okul idaresi ve polis arasında bu bulunmaz ibridliğine aileler de ortak edilmek istenmiştir. Öğrenciler dayak ve disiplin cezalarına "götürülüyor", velileri de Siyasi Şube'de infaz tehdidiyle korkutarak eğitiliyorlar. ☺

Liselilerden kısa... kısa...

Para Vermediği İçin Dayak

Avclar İnsa Lisesi Öğrencisi Nesrin Yücel beden dersı parası atıltında keyfi para toplanmasına iliraz ettiğii için Beden Öğretmeni Nezah Öztürk tarafından dövüldü ve hakarete uğradı. Disiplin Kuruluna çağırılarak "öğretmene saygısızlık" suçlanan Nesrin Yücel, "Sana ceza verissek okula bir şey yapar mısın?" sorusuna "Elimden gelen her şeyi yapacağım" diye cevap verdi.

Dayak olayına tepki gösteren DLK'lılar "Öğrencileri döven, bir de hesap sormaya kalkışan bu cahil, gerici ve baş katallılar öğretmen olmaz" diyerek dayakçı öğretmenlerin okuldan atılmasını istediler.

Okday Zeylan Yemek İsteddiği İçin Dövüldü

Antakya Endüstri Meslek Lisesi Öğrencisi Okday Zeylan 6 Ocak günü okul yemekhanesinde dövüldü. Eksik yemek verilmesi üzerine yemek almaya giden Okday Zeylan, Elektrik Bölüm Şefi Akgün adlı öğretmeni tokat ve yumurkula dövdükten Adnan Danacı adlı öğretmenin de saldırısına kurdu. Adnan Danacı daha önce de eli yaralı bir öğrenciyi yarısını kanatıncaya kadar dövmüştü.

Malatya Cezaevi'nde provokasyon: idare tutsaklara saldırdı

Devrimci tutsaklar süresiz açlık grevinde

Malatya E Tipi Cezaevi'nde bir süredir hak gasplarıyla tırmandırılan provokatör otam 9 Ocak'taki saldırıyla doğuna ulaştı. Siy bombalarının kullanıldığı saldırıda onlarca devrimci tutsak yaralandı. Tutsaklar direnişçi geçtiler.

Saldırıda 63 devrimci tutsak hücrelere alındılar. Üç güne yakın, zemini su dolu hücrelerde tutuldular. Tuvalet dahil en doğal ihtiyaçları bile karşılanmadı. Tutuklular bu tutum karşısında hücre kapılarını kaynaklarından sökerek hücrelerden çıktılar ve bir daha da girmediler. Pazar-tesi günü yeniden koşullara alındılar. Karşıtıkla-ri manzara tam bir talan yapıldığını gösteriyor. Tutsaklar 9 Ocak'ta bağlatıldıkları süresiz açlık grevi sürdürüyorlar. 63 erkek, 17 bayan tutuklu açlık grevinde. PKK tutsakları açlık grevine katılmıyor.

Operasyon sonrası müvekkilleriyle görüşmek isteyen avukatlar cezaevine alınmadılar. Cezaevi idaresi "içerde isyan var" denilerek sorumlulukta kaçmaya, tutukluları tecrit etmeye çalıştı.

Saldırısı cezaevi dışı güvenciliği görevli askerlerle başla birkilerden getirilen komando askerleri gerçekleştirdi. Saldırının sorumluları, cezaevi 1. Müdürü Selahattin Güllü, Güvenlik Amiri Mehmet Alataş, Cezaevi Savcısı Şerif Akıldırım, Jandarma Komutanı Yarbay İrfan... Yarbay "Bunlara iyi bakın, bunlar düğman, vurun yavrularını" emrini verirken, devrimci tutsakların kaldığı hücrelerden şu sloganlar yankılandı: "İnsanlık Onuru İçkenoçtu Yenecek", "İşkencecilerden Hesap Sorulacak"

Tutuklu Temsilcileri Anlatıyor

Saldırı sonrası tutsak temsilcilerinin anlatımları Malatya İHD Heyeti Raporunda yer aldı. Temsilciler gelişmeleri şöyle anlatıyor.

Tutuklu Temsilcilerinin

Hazır Kamendin Anlatıyor

"Bir süredir, önümüzü bir sorun yaşamayın cezaevinde son dönemde hak gasplarıyla yönelik bir gerilim söz konusu idi. Tutuklu temsilcilerinin yetilerini kısıtlama, görüş mahalline gitmesini engelleme, təciz niteliğindeki aramaların tekrarlama gibi kararla-terk yarı olarak alınıyor ve bize dayatılıyor.

9 Ocak 1993 günü görüş saatleri erken kesilerek (saat 15.00) yetiştirililer dışarı çıkıldı. Temsilciler olarak bu durumu müdürle görüşmek istedik, ancak görüşemedik. Tutuklular görüş mahallinden koşullara geçmek isterken İK Güvenlik Amiri Mehmet Alataş ve 1. Müdür Selahattin Güllü görüş mahallinden gelenlerin koşullara alınmamasını ve saldırıya emri verdiler, ancak gardiyanlar bu emre uymadılar.

Bu provokatör ortamdan kurtulmak isteyen tutuklular koşullara yönelik, ancak koğuş kapıları kilitli olduğundan kilitler kaynaklarından sökülerke diğer tutuklular yanına gelindi. Saat 16.00 sıralarında ana giriş kapısından cezaevi dışı güvenciliği görevli askerlerle mavi bereli komando askerleri Jandarma Komutanı Yarbay İrfan'ın emriyle saldırıya geçti.

Askerler koşullara "katledeceğiz, ne pahasına olursa olsun öldüreceğiz" diye haykırarak "Allah Allah" nidaları ve küfürleriyle girdiler ve gardiyanları da yanlarına alarak kazmalarla duvarı delmeye çalıştılar. Diğer koşullardan geldikleri gazete ve dergi-lerate atarak koğuş kapısının altından attılar. Bir süre sonra 6 koğuşa siy bombası atıldı.

Daha sonra Cumhuriyet Başsavcısı ve Cezaevi Savcısı gelecek benime mazpalandı görüştü. Bu görüşme sırasında bir siy bombası daha atıldı ve duvar tamamen delindi. Savcı tek dışarı çıkamaz istedi. Can güvenciliği sağlanmadığına, askerleri geri çekmedikleri sürece ve bizimle görüşmedikleri müddetçe buradan çıkmayacağımıza ve olaylardan onları sorumlu tutacağımıza söyledik."

Tutuklu Temsilcisi

Serdar Demirel Anlatıyor

"8. koğuşa hücrelere alındıktan sonra bizim bu-

MALATYA SHP'DE AÇLIK GREVİ-Aileler direnen evlatlarını yalnız bırakmayarak onların yanında yer aldılar.

lunduğumuz 10. koğuşa yönelidiler. Başsavcı 'Sizi cezalandırıyoruz, hücrelere alacağız' dedi. Ben 'Doğal savcıma halinizdir. Koşullardan çıkmak istemiyoruz', dedim.

Saat 19.00 civarında Yarbay, Başsavcı, Mehmet Alataş gelecek tutukluların çıkmasını istedi. Biz 'İfade, tutanak, arama ne isterseniz yapın, engellemde bulunmayacağız, ancak koğuştan da çıkmayacağız' diyerek ikinci kez savcıya görüştü. Savcı gittikten sonra Yarbay gelecek bize küftüri ve askere saldırı emri verdi. Asker tahta sopa, kalas, cop ve küfürlerle saldırıya geçti. Kenetlenen tutuklular birbirinden koparılarak ve yerlerde sürüklenerek hücrelere götürüldü. Bundan sonrasında hatırlıyorum. Kendime geldiğinde revirideyim. Başsavcı 'Seni askeri elinden ben aldım, yoksa seni öldüreceklerdi' diye. Bu sözler Başsavcının da şu ortaklığına eli veriyor."

Devrimci tutsakların aileleri direnişçinin yanında

Aileler Ankara'da

Malatya E Tipi Cezaevi ve Malatya'nın ilçelerinden Kürecik'e yapılan operasyonlardan sonra Kürecik hal-kanında ve Firat ÖZGÜR-DER'ilerden oluşturulan bir heyet 11 Ocak'ta İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanı ile görüşmek üzere Ankara'ya gitti. Heyet, Ankara ÖZGÜR-DER'ilerin de katılımıyla 12 Ocak'ta cezaevine yönelik saldırılarla ilgili olarak Adalet Bakanı Seyfi Oktay'la görüşmek istedi. Bakanın toplantıda olduğu söylenerek görüşme reddedildi. Daha sonra toplantıdan çıkan Seyfi Oktay heyet üyelerine görüldüden kaçtı.

Malatya SHP'de işgal. Aileler Açlık Grevinde

Devrimci tutsakların cezaevinde süresiz açlık grevine başlamasından ardından tutukluların aileleri de 13 Ocak günü SHP il binasını işgal ederek, süresiz açlık grevine başladılar.

Aileler cezaevi idaresinin şık ettiği haklar geri verilinceye kadar evlatlarıyla birlikte açlık grevinin sürdüreceğini kamuoyuna duyurdular.

Ailelerin ve Firat ÖZGÜR-DER'ilerin bağlatıldığı açlık grevi destek ziyaretleriyle sürüyor.☺

Adalet Bakanı

Seyfi Oktay da diğer

"sorumlular" gibi,

kendisiyle çarşıyene

gelen heyetlerden

koşe buca kaçıyor.

Adalet Bakanlığı'nın yeni yasa tasarısı

Ekşişker Cezaevi'ne yeni bir adım

Cezaevleri DYP-SHP koalisyon hükümetiyle sanclı ve sorumlu bir yılı daha gende birakirken, Adalet Bakanlığı yeni yılda siyasi tutsakların karşısına yeni bir yasa tasarısıyla çıkıyor. Şu anda bakanlar kurulunda görüşülen ve burjuva çevrelerde Türk ceza infaz sisteminde "reform" niteliğinde değişiklikler gündöğürtü propagandasıyla şu edilen yeni yasa tasarısı, önümüzdeki günlerde yeni tartışma gündemini dolduracak.

Sistem piyasa düzenine dayananı. Ve piyasa düzeni akla gelebilecek her şeyi pazarlıyor. İçinde ne olursa olsun fark etmiyor. Piyasa düzeni yalızlığı kağıtlarla ambalajla-nıp, fiyorklarla süslediği her şeyi sahite imajlarla halka sunuyor. İktidarlar da bu yüzden yaptıkları her yeni düzenlemeyi yenilik, modernleşme diye açıklıyorlar. Ekşişker tabutlukların 60 milyon insanın gözlerinin içine baka baka Avrupa tipi konforlu cezaevi örneği diye tanıtmaya kalkmışlardı.

Hücre tipi uygulamaları "tek kişilik odalar" adıyla tanınmayarak ka-

Yeni yasa taslağının siyasi tutsaklar ve demokrat kamuoyu için hiçbir yeni tarafı yoktur. Yasa tasarısının özü siyasi tutsakların yalıtma, tecrit etme, birbirinden koparma sistemidir.

muoyunu aldatacaklarını sanıyorlar.

Geçtiğimiz yıl iktidardan cezaevlerindeki tutsakların getirmeye operasyon Buca ve Elazığ direnişleri kırılırlar, iktidar bir anında "cezaevleri CMUK'du" provası yapıyor. Daha günden demokratikleşme, reform etiketleriyle ilan edilen yasa tasarısıyla yeni Ekşişker cezaevlerinin yasal düzenlemeleri yapıyor, temelleniştir.

Yeni diye, demokratikleşme diye sunulan yasa taslağındaki maddelerin bir kısmı yemeliklerdeki yer alan, ancak pratikte işleyen maddeler iken, bir kısmı da tutsakların sinirlerini getiren, hak gasplarıyla meşrulluk kazandıran düzenlemeleri içeriyor. Tasarının düzenlemeleri bir dönemde Malatya Cezaevinde siyasi tutsaklara yöne-

lik saldırı bunun habercisidir.

Bu yanıyla yasa taslağı cezaevleri cephesinde yeni bir CMUK'tan başka bir şey değildir. Olgarşı cezaevlerindeki siyasi tutsakların teslim alma politikasından hiçbir zaman vazgeçemedi. Zaman zaman bu politikada yeni adımlar atılsalar da, bu hep siyasi tutsakların bedelleri pahasına verdiği direnişlerin sonucu oldu.

Bu yüzden yeni yasa taslağının siyasi tutsaklar ve demokrat kamuoyu için hiçbir yeni tarafı yoktur. Yasa tasarısının özü siyasi tutsakların yalıtma, tecrit etme, birbirinden koparma sistemidir. Bu da CMUK gibi Anti-Terör yasasının cezaevleri cephesinde devamıdır.

Önümüzdeki günler cezaevleri için yeni bir saldırı döneminin başlangıcı olmasına adaydır.☺

"Şeffaf karakollar"ınız işkence merkezleridir

Halkı kandıramazsınız

Onca halk toplantıları, şeffaf karakol propagandaları bir iş yaramıyor. Yeşilay Karakolu'nda yılbashi için on bin tebrik kartı dağıtıldı. 'Camdan duvarlarıyla' Gelbe lastasyon Karakolu'nun gazvelerde boy boy resimlerini yayınladı. Kokteyl bile verildi. Hem de bölgesinde merkez durumda olan, Siyasi Şube'nin alt bölümü gibi çalışan Çelittepe Karakolu'nda, 2 Ocak'ta Hürriyet gazetesinde Çelittepe Karakolu ve polislerinin görüntülerini yayınladı. Ellerinde pastalar ve limonatalarla birkaç vatandaşın arasında poz veriyorlardı. Her işkence yapıyorlardı. Halka her iyi davranıyorlardı. Hürriyet gazetesi böyle yazıyordu. Ama ne yapsalar işkenceciler uzun süre kendilerini kandıramazlardı. Bir yerde açıkkeniyorlar, mutlaka bir yerde tanyan çıkıyor ve işkencecileri yüzüne vuruyor.

"CELİTTEPE KARAKOLU'NDA İŞKENÇİYİ YAŞADIK"

Ankara'da şehit düşen baş DEV-RİMCİ SOL savcısı'dan Eyuphan Polat ve Nurhayat Beyhan'ın Sanayi Mahallesi'nde 20 Ağustos günü yapılan cenazelerinde 60'ın üzerinde kişi gözetilene alındı. Gözetilene alınanların çoğu Çelittepe Karakolu'na götürüldü. Bu insanlar orada işkençiyi yaşadılar ve tanık oldular.

"Şeffaf karakol" dediler, 'artık değişti, şeffakati polisler olduk' dediler. Basına boy boy pozlar verdiler. Hatta yılbashi kokteylleri düzenleyip tebrik kartları yolladılar. Yine de kimliklerini gizleyemediler. İşte örneklerinden birisi: Hürriyet gazetesinin 2 Ocak günü manşetten vererek öve öve bitiremediği Çelittepe Karakolu. Onu en iyi tanyanlar her türlü işkençeye uğrayıp tecavüzle tehdit edilenlerdi; 63 yaşında, vücudu mosmor edilen yaşlı kadınlardı.

Özgür Yılmaz: "Karakola girer girmek dövmeyle başlardı. Herkesi hücrelere alıp, duvara döndürmeye çalıştılar. İfade verinceye alt kata seğirmişler bir odaya aldılar. Orada elektrik verdiler."

Ergül Üzneli: "Mezarlığa girer girmek polisler silahlarını doğrultup ateş açtılar. Üzerimize benzin dökip, yakmakla tehdit ettiler. Çelittepe Karakolu'na götürdüklerinde, döverek, yerlerde sürükleyerek sorguya çıkar-

dılar. İfade verinceye beni kıyaslaya dövüyor. Bırak kez elektrik verdiler. Şubeyle görüşüp infaz edileceklerini söylediler. Bir polisler aramda ilginç bir konuşma geçti. 'Ben bunları sana yaptım ama aramızda kalsın. Sen mitan birine benziyorsun. Sen cezavine göndereceğim. Oradan mitan olarak çıkarsın. O zaman gelirin karşına ya ben seni öldürürüm ya da sen beni. Sana zafar açarım yapacağım.' dedi. Daha sonra mahkemeye beni o götürdü. Tutuklandım. Borkuz işareti yaptı."

Serap Topçu: "Açlık grevini bırakmamız için şeker ve suyumuzu aldılar. Yaşlı aileleri açlık grevi bırakmazsanız gençleri işkençeye alınız diye tehdit ettiler. Gecenin bir saatinde gelip nara atıyor, bağırıp çağırıp gözdağı vermeye çalışıyorlardı."

Nevin Yerli: "Açlık grevimi kırma için bir sürü şıngırtı toplayıp, bize şıngırtı tecavüz edebileceklerini söylediler. Elektrik vermekle tehdit ettiler. Her marş söylediklerimizde, halay çektiğimiz tekme tokat giriyorlardı. Benim yeni kimliğimi yırtıp sahte isim yazdılar."

Hamiye Bayra: "Biz 25 kişiyi küçük bir odaya koydular. Havasızlık bayıllacak hale geldik. Komiser Muavini gelp 'Siz havasızlık öldürecek' dedi. Sık sık işi tecavüz ve kalkışıp, tehdit ettiler."

İşte "örnek karakol"

31 Aralık 1992 yılbashi akşamı. Çelittepe Karakolu polisleri ve Çelittepe Karakolu'ndan 'vatandaş' her yılbashi kokteyli kutuyorlardı. 2 Ocak günü Hürriyet'te gülümseyerek bu pozları veren polisler gözetilene alındıktan insanları işkençe yapıyor, tehditler savuruyor polisler. Tanıklar onları teşhis ediyor:

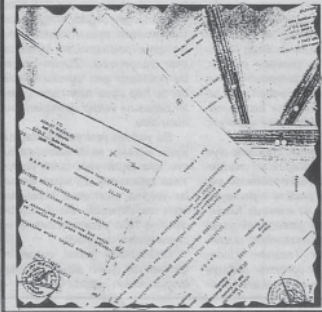
1 No'lu bayan polis, üst aramasını yapan, bıcirelere niyetli bakiş edenler arasında. Gözetilendeki kadınlar tavırları var. 2 No'lu polis, strekili içgüç kütürlü eden birisi. İfade almayı çalışan, dayak atılanlar arasında o da var. Her işe karşılık, 3 No'lu polis, masada oturup strekili kütürlü eden birisi. 4 No'lu polis, gözetilendeki kadın şikâyetini brakmaları için baskı yapıyorlar, işi ile teccavüz tehditinde bulunduların arasında.

Bu fotoğraf karesinde bulunuyamus işkenceciler de var. Tanıklar işkençenin başını çekenden birisi olarak Komiser Yavuz Darcı'nı Yakup Şen'in ismini veriyorlar. "Sizi ibreti alem için Taksim'de asmak gerek" gibi sözlerle gözetilendeki sık sık

tehdit eden birisi. İşkençeleri yaşayanlar, işi ile tecavüz kalkışmaktan, elektrikle, kaba dayatma kadar her çeşit fiziki-psikolojik işkençeye onun parmağı olduğunu belirtiyorlar.

Çelittepe Karakolu'nda işkence gören 26 kişi Adli Tabiplikten rapor aldı.

63 yaşındaki kadınlara da işkence yaptılar

"Cenazede Çelittepe Karakolu polislerince dövüldüm. Üzerimize ateş edildi. Eteğimde kurşun izi var. Çelittepe Karakolu'na götürüldüğümde, herkesin sırtına coplarla vuruyorlardı. Komiserin yakasına yapışınca beni de tekmelediler. Onur kırıcı küfürler ettiler."

Fatma Durmuş 63 yaşında. 20 Ağustos'ta o da gözetilene alınlar arasındaydı. Adli Tabip'te 10 günlük iş görmez raporu aldı. Alarında "yılbashi kokteyli"nde gazetede resimleri çıkan polislerin de bulunduğuna Çelittepe Karakolu polisleri hakkında Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Darp, yaralama, hakaret ve sövme suçlarından yargılanmalarını istedi.

Basına yansımayan bir rüşvet olayı

Sezgin'in kahramanları, camdan duvarlarıyla şeffaf ve pembe barakalarında 70'lik anıya işkence yapmak dışında başka işlerle de uğraşıyorlar. Bu olay da, Laleli'de pazar ve işyerlerini haraca kesen Sezgin'in kahraman polislerinin öyküsü.

Olay Laleli Koska Caddesi 9 No'lu apartmanda bulunan Güney Yıldız Şirket'i'nde geçiyor. Şirket görünüştü Suudi Arabistan'a işçi gönderiyor. Sertt karakollarda işçi sivil polis, şirket sahibinden her ay 2 ile 3 milyon haraç alıyorlar. En son gelişlerinde bundan sonra on milyon hazırlamasını istiyorlar. Ancak şirket sahibi bu isteği reddedince tehdit edip, üstüne yürüyorlar. Ve parayı hazırlaması için süre verip ayrılıyorlar. Şirket sahibi 'mal canını yongasından' deyip soluğu Cumhuriyet Savcılığı'nda alıyor ve suç duyurusunda bulunuyor. İş artık Adliye'ye yansımıştır. Cumhuriyet Savcılığı ikayeti ciddiye alıyor ve polislere verilecek on milyon dır miliyonunun numaralarını tespit ettiriyor. Sivil polislerin şirket sahibine tanıdığı süre gelip çatıldığında takvimler 7 Ocak 1993'dü gösteriyor. Sezgin'in rüşvetçi kahramanları yeşil renkli Renault marka sivil bir arabaya 9 No'lu apartmanın önünde duruyorlar. İki arabada kalkanlar Güney Yıldız şirketine çıkıp hazırlanan parayı alıyor ve o arada savcılığa teslim edilmeyi paralarıyla kayı ele veriyor. Elindekiler paraları atıp kaçmaya çalışan rüşvetçi kahramanların savcının gönderdiği polisler arasında kimin daha sefaşık olduğu hakkında bir kufür kavgası başlıyor. Rüşvetçi, şirket sahibinin önünden geçenken de 'Seninle işimiz bitmedi. Çıkınca hesaplaacağız' tehditleri savumayı ihmal etmiyorlar. İsmail Emrinyet Müdürlüğü ise üzerine düşeni yapıyor. Şirket sahibini olayın basına yansımaları için sıkı sıkıya tembihliyor.

Ama Pandora'nın kutusu bu işi kırle doludur. Açılmaması mümkün değil. Emrinyet Müdürlüğü'nün tavırları da kınayıcı oluyor. Rüşvetin, haracın, soygunun her günkü olaylar olduğunu bütün halk biliyor. 'Teşkilatın tümü bir batagın içinde'. 'Diyince kınayıcı ayrıştı teşkilatın iltirafı yapıyorlar. Çorba parası verdikleri sonra, 'yine aç kalmışlar' diye konuşan minibüsçüler, 'avanta vermekten baktık' diye yakınan Kahveciler Federasyonu yöneticileri bu mekanizmanın canlı tanıklarıdır. Oysa tanık olanlar da aysbergin görünür kısmıdır. Sistemin doğası, bir kere kuruyup çölmeye yüz tutmuş, çürüyüp kokuşmayagörsün. Onursuzluk, kısa yoldan köseyi dönme, binlerin sırtına basarak yükselme sarar ortallığı, küpüçük adamların geçilemez ölü. Doğru ile yanlış, iyile kötü, pirkirle güzel yer değişti. Avanta ve rüşvet almamaya "enay" gözüyle bakılır. Sezgin'in kahramanları bu hızla ilerliyorlar.

Sağmalcılar Cezaevi

İzmit Emniyet Müdür Muavini dövüldü

■ İzmir Terörle Mücadele Dairesi'nde görevliken İzmit Emniyet Müdür Muavini'ne atanan Bedrettin Acar, ifade almak için gittiği Sağmalcılar Cezaevi'nde devrimci tutsaklar tarafından dövülerek cezalandırıldı.

■ Bedrettin Acar, Kocaeli Emniyet Müdürlüğü'nde kendilerine işkence yapılan Dr. Nesrin ve Dr. Hüseyin Usta ile ilgili "soruşturma"yı yürütmek üzere 14 Ocak'ta Sağmalcılar Cezaevi'ne gelmiş ve burada tutuklu olan Hüseyin Usta'nın "ifadesini almak" için avukat görüş mahallini tercih etmişti.

■ Devrimci Sol davası tutsakları cezalandırma eylemini bitirdikten sonra şu açıklamaları yaptılar. "Bu adam işkenceciydi. Şu andaki görevi İzmit Emniyet Müdür Yardımcısıdır. Daha önce görev yaptığı İzmit'de yoldaşlarımızın katline payı vardır. Bundan dolayı cezalandırıldı..."

■ Hüseyin Usta'ya "Size işkence yapıldı mı, yapıldıysa yapılanı teftiş edebilir misiniz?" diye soruyordu. Duyulan son sözü bu kadar oldu. Yanıtını diğer devrimci tutsaklar, işkencecinin yüzünde patlayan şamarlarıyla verdiler. Emniyet Müdür Muavini'nin koruması olan "kahraman" işe daha ilk anda görüş yerinden kaçtı! İşkenceci polis ise bir süre sonra gardiyarının konusmasında görüş yerinden götürüldü.

■ Bedrettin Acar, İzmit'de Devrimci Sol savaşçılarından Olcaç Uzun ve Faruk Bayrakçı'nın kafedeki operasyon sırasında da bu kullananı gerçekleştiren İzmit Terörle Mücadele Dairesi'nde görevliydi. O

Belediye-iş şube başkanları başbakanlığa yürüdü

Ankara (Mücadele) - Belediye-iş Sendikası'nın 95 şube başkanı 14 Ocak günü, 7 yıldır maaşlarını almayan 90 bin belediye işçisinin haklarını alması ve keyfi işten atılmalarını son bulması için başbakanlığa yürüdü.

Bir gün önce Türk-İş Genel Merkezi'nde basın toplantısı yapan şube başkanları, başbakanlığa yürüyecelerini, çözüm bulunmazsa Türk-İş Genel Merkezi'nde açık grevine başlayacaklarını belirtmişlerdi.

14 Ocak günü saat 11.00'de Türk-İş Genel Merkezi önünde toplanan sendikacılar pankart açarak yürümek istedi. Ancak barikat kurup polisler tarafından durduruldu. Polislerin tutumunu alkışlarla ve yer yer oturanak protesto eden sendikacılar, yürüyüşün engellenmek istenmesini "Her şeyi göze aldık, yürüyüşü yapacağız" sözleriyle yanıtladılar. Bir saat bekletilen sendikacıların polisleri el koymak istemesine karşın pankartlarını teslim etmediler. Bu olay sırasında Türk-İş Başkanından çıkan Türk-İş Başkanı Bayram Meral uzlaşmacılığı burada da gösterdi. "Bu olay demokrasiyi yakışmıyor. Ben görüşme randevusu almak için başbakanlığa gidiyorum," diyerek ayrıldı, bir daha da ortada görünmedi.

Şube başkanları yürüyüşe devam etme kararını vererek, "Bir kez gemileri yaktık, geri dönüş yok" diyerek polis barikatına dayanıldılar.

TALEPLERİ BAŞKANLIK ÖNÜNDE-Memurlardan sonra, işçi talepleri de Başbakanlığın kapısına dayandı.

Eyleme destek amacıyla olay yerine gelen Lirman-İş Genel Başkanı Hasan Biber barikatı kırmak için sendikacılarla omuz verdi. İşçi sınıfı çıkarlarını savunmanın bedeli istediğini ve bu bedeli ödeyeceklerini polise karşı tavırlarıyla gösteren işçi temsilcileri birlik ve dayanışma halinde tekrar polis barikatına dayanarak, barikatı dağıttılar. Sonuçta barikat parçalandı ve sendikacılar pankartları eşliğinde Kızılay'da yürümeye başladılar. Kızılay'ı "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla inleyen sendikacılar Ankara halkından destek istedikler. Halk da onları alkışlarıyla karşıladı. Yoluca taşları belediye otobüsü golförünü taşı-

my korna çalarak selamladılar. Yürüyüş Kızılay'ın merkezine geldiğinde, polis yine yürüyüşü engellemek istedi ama geri adım atmak zorunda kaldı. Yürüyüşçüler, "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Belediye İşçisi Köle Değildir" sloganlarıyla başbakanlığın önüne geldiler. Başbakan Süleyman Demirel ve yardımcısı Erdal İnönü'nün kendilerini görüşmeyeceğini öğrenen şube başkanları burada toplu olarak Devlet Bakanı Erman Şahin'le görüştü. 90 bin işçinin alacakları verilmediği takdirde grev dahil birçok eylemin yapılacağını açıklayan sendikacılar daha sonra başbakanlık toplu olarak dağıldılar. O

Fırat Üniversitesi rektörü:

"Öğrencilere gelecek zararın sorumlusu ben olacağım"

Elazığ (Mücadele) - Son dönemde üniversitelerinde hedef alan sivil faaliyetli buralarda Fırat Üniversitesi'nde de yoğunlaşa. Özellikle son 20 gündür artan saldırılar devrimci, demokrat, yurtsever öğrencileri karşılaştıkları yerde dövmeye kadar vardı.

12 Ocak günü faşist teröristler komünist öğrencileri rektörlük önünde toplanarak görüşme talebinde bulundular.

Öğrenciler temsilen rektöre görüşen 6 öğrenci "Bu saldırıların önlenmesi için. Bundan sonra meydana gelecek olayların sorumluların bir de sizsiniz. Kendimizi savunma hakkını kullanacağız. Gelecekte her saldırıye cevap verilmeyecek" dediler. Rektör ise öğrencilere "okul geçmek zarardan kendisinin ve okul güvenliğinin görevlilerinin sorumlusu olacağım" söyledi.

Daha sonra gazetemize rektöre görüşmeyi açıklayan öğrenciler "Bu sözün yerine getirilmesi için dayatma olmaya devam edeceğiz," dediler. O

"Devrimcilerin cenazelerine katılmaktan onur duyuyoruz"

Gaziosmanpaşa Adliyesi alımdakik bir gün yaşıyor. 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin ölü 200'ü aşkın insanla dolu. Zafar İparetleri yapıp sloganlar atıyorlar. Çevre karakollarından getirilen polis de yemiyor, çekim kuvvet de adliyenin önüne geliyor.

Tutuklular duruşma salonuna zafar İparetleriyle giriyorlar.

"Şu"ları devrimcilerin cenaze törenine katılmaları, onları sahiplenmeleriyle ilgili gazeteciler, sağlık emekçileri, işçiler, memurlar, konuklular vardı. Muhabirimiz Murat Özdemir de aralarında. Töreni izlerken dövülerek gözaltına alınmış makinelere kırılmış ve 32 günlük gözaltı süresince işkence görmüştü.

Devrimci Sol savaşçıları Kayhan Tazaoğlu ve Makbule Sürmeli'nin Gazi Mahallesi'ndeki cenaze töreninde gözaltına alınan ve 3.5 ay tutuklu kalan 61 kişi 13 Ocak'ta çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakıldılar.

61 tutuklu ortak savunma yaptılar. Hepsi devrimcilerin cenazesine katılmaktan onur duyduklarını belirttiler. Duruşma sonunda hakim tahliye edildiklerini açıkladığında salon tutukluların "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarıyla çinliyordu. O

Şehitlere saldırdılar. O yüzden azgınca saldırıya uğradılar. Tutuklu kaldılar. Onurlarına şehitleri ve özgürlüğü selamlıyorlar.

Adana'da gözaltılara karşı Aileler açık grevinde

Adana (Mücadele) - Adana'da yoğunlaşan gözaltılara tepkiler artıyor. 4 ve 5 Ocak günlerinde çeşitli ev ve işyerlerine yapılan baskınlara da gözaltına alınanların döndürülen uzun süre haber alınmazken, Dilek Onat'ın gözaltında olduğunu düşürdüğü öğrenildi.

Adana polisi TKP-ML Hareket üyesi oldukları iddiasıyla gözaltında bulunduran 16 kişiden döndürüldü savcılığa çıkıncı kadar kabul etmedi. Şubede tutulmaları ailelerin, polisin "Polisler öldürüldükten sonra ailelerin sorunu, polis öldürülen çocuklarını işçi yapıyorunuz" cevabıyla karşılaştılar. Aileler 8 Ocak günü Çarşılar Hükûkukları Derneği'nde bir basın toplantısı düzenleyerek çocuklarını akıbetinin açıklanmasını kadar açık grevi yapacaklarını duyurmuşlardı. 11 kişiyi sürdürülen açık grevine birçok kitle örgütü ve sendika da destek verdi. ÖZGÜR-DE'Nİ aileler de 12 Ocak'tan itibaren açık grevine katıldılar.

Bu gelişmelerin ardından, gözaltındakiler önceki gün savcılıktan serbest bırakıldılar.

Gözaltında Cinayet

Gözaltında alındığı sırada 2.5 aylık hamile olan 22 yaşındaki Dilek Onat gördüğü işkence sonucu çocuğunu düşürdü. 11 Ocak tarihinde doğumüne götürülen D.Onat tedavisi yapıldıktan sonra savcılık tarafından serbest bırakıldı. İşkenceciler D.Onat'ın şikayeti olmaksızın halinde kendisini bir daha rahatsız etmeyeceklerini ve işkence yapmayacakları "sözünü" vererek suçlarını gizlemeye çalışıyorlar. O

Yaşayan biziz, kazanan da biz!

Yıllar geçmeye devam edecek. Bizlerin önünde verilmesi gereken daha pek çok mücadeleye olacak. Tarihi onlarca kez yazacak, yeniden biçimlendireceğiz. Her yaptığımız yeni şey bizlere çok "büyük" görünebilecek. Zaman içerisinde daha büyüklereni gerçekleştirdiğimiz, bunlar belleklerde çoğu zaman birkaç cümlelik anılar olup çıkacak.

Ancak ne olursa olsun, nasıl biçimlenirse biçimlensin geçmişin bugünü; bugünün yarını yarattığını hiç unutmayacağız. Geçmişin önemini daha iyi anlayacak, sürekli geçmişimize dönüp, neyi nasıl yaptığımızı öğrenip duracağız.

Biliyoruz, bir şehidin değerini bıraktıklarını, yarattıklarını anlatmak kolay bir iş değil. Hangi işimiz kolay ki? Yaşamımızın her anında onları anacağız, onları yaşatacağız, onlarla olacağız, onların yaptıklarıyla yapacak olamıza yol açacağız. Onlar her şeyle-

Birtan ALTUNBAŞ
(1967-....)

Musa ÖZNUR

Bahri MUTLU
(1960-....)

Cemal KARAPINAR
(1961-....)

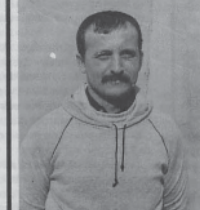
riyle, yaptıklarıyla yapamadıklarıyla bizim başvuru taynaklarımız olacaklar. Onlardan öğrendiklerimizi mücadelemize katacağız.

"1989'da Birtan'la birlikte gözaltına alınmış. Onun ilk gözaltısıydı bu. Ağılık grevi yapıyor, ifade vermiyorduk. Üçüncü veya dördüncü günü hücre kapıları açılarak içeriye bir şey bırakıyorlardı. İlk hücre Birtan'ın olduğu için onun kapısını açtılar. Biz daha ne olduğunu anlamadan Birtan'ın sesi gelmeye başladı: 'Götürün bunları, yoksa hepsini dökerim'. Subay ve askerlerin yüzünden düşen bir parçaydı. Yemekleri toplayıp geldikleri gibi gittiler."

Birtan Altunbaş buydu: Çiftlikten gelen, toprağı alt etme özelliği mücadelede de kendini göstermişti... DEV-GENÇ saflarında sürdürdüğü mücadelesi tam beş kez DAL İşken-cehanelerini altüst etti. Hepsinde de kazanan taraf olmasını bilmişti. Onu ancak fiziki olarak yok ederek direnişlerini durdurabilirlerdi, işkenceciler de bunu yaptılar. Başardılar mı? Hayır, yüzlerce Birtan'la karşılaştıklarından onlar da bu gerçekçi kavradılar.

*Tarih tanımıdır

Nice seferler gördü gözlerim
nice çapul sürüleri
nice can
nice yangın-yıkım
ve işte ben yine buradayım"

Cemal UÇAN
(1952-....)

kırmak ve saldırganlıklarını bertaraf etmek için 30 Ocak 1979'da düzenlenen eylemde elindeki bombanın patlaması sonucu armızdan ayrıldı. Ama bıraktıkları yaşadı, öğrettikleri zenginleşti.

*"Ben de halkımızın bir neteriyim
Ölüm bana yakın ben de ölüme
Yerde ölü yüreklerde diriyim
Ölüm bana yakın ben ölüme"*

Bahri Mutlu ve Cemal Karapınar; işçi sınıfının yiğit militanları. Akan terin, harcanan emeğin hakkını almak için elde yürek, dilde slogan direnişten direnişe koşanlar. Her ikisi de hareketlerinin birer militanı, sınıfının önderleriydi. Çalıştıkları işletmelerde sevilen, sayılan, sözleri dinlenen iki önder; iki savaşçı. 19 Ocak 1980 günü önderliğini ve savaşçılığını yaptıkları Basın-İş grevindeki nöbetlerinde o günlük ayrıldıklarında faşist namurlar kendilerine çevrilmişti. Ama ne direniş bitti, ne de onların yarattıkları. Adları anılmayan, yok olan faşistlerin kendileriydi. Kanları işe yerde kalmadı.

*"Hakkımız yok vazgeçmeye adaleten,
bağışlamaya hakkımız yok geçmiş*

*günleri,
Sabırımız ne kadar yol açarsa acımaya,
ne kadar bağışlayıcı olursak bilelim ki,
o kadar elinden tutuyoruz zorbalığın,
hizmetine koşuyoruz yüreğimizi."*

Anısı yaşayacak!

*"Bir gene devam ediyoruz
dağıta püskürte geceleri
kemire tükete zincirleri
süre kabarta toprağı
çöze aç sorunları
kavgaya gire çika
devam ediyoruz yaşamaya"*

1952 doğumlu olan Cemal Uçan, 10 Ocak günü rahatsızlığın dolayısıyla armızdan ayrıldı. Yıllarca cezaevinde yatmıştı. Onun neşeli, canlı, çalışkan ve sevilen yanı hiç unutulmuyacak. Sevdığı halkının bağrında yerecek, yüzlerce Cemal olup omuz başımızda olacak.

Cenazesi 11 Ocak günü Bağcılar Çiftlik'te sevdığı halkının kollarında kaldırıldı. Onu unutmayaacağız; bıraktıkları yaşatacağız.

Bir filmin düşündürdükleri

"Suç" olarak değerlendiren her tür içgüçlük, pislik, bu sistemin kendi üretimi olarak ele alınmaz, sadece ve sadece soyut, insani boyutuyla ele alınır, bu düşünce insanların "suçlu" ve "suçsuz" olarak doğup büyüdüğü düşünce sine kadar varır.

Suçlu suç yapan, insanın yaşadığı toplumsal koşullardır. Tersi düşünce herkesi potansiyel "suçlu", herkesi "cani" görür ki, bu kabul edilemez.

sadece ve sadece soyut, insani boyutuyla ele alınır, bu düşünce insanların "suçlu" ve "suçsuz" olarak doğup büyüdüğü düşünce sine kadar varır. Ki bunun ne kadar saçma olduğunu tartışmak dahi anlamsızdır. Hiç kimsenin suçlu doğmayacağına göre, onu suçlu yapan nedenler açık ve net olarak yanıtlanmalı ve bu nedenler ortadan kaldırılmalıdır.

Suçun kaynağının tamamen kurulumları sınıflı toplumun ortadan kaldırılmasının koşullarının yaratılmasıyla ilgili. Böyle bir durumda suçun cezası da ortadan kalkacağı için, ölüm ve başka bir cezalandırma da yok olup gidecektir. Doğru ve gerçekçi olan budur.

Sosyalizmde de Sınıf

Gerçeği Vardır

Bu doğruların yanı sıra filmin geçtiği mekânın Polonya olması ve "sosyalizm" koşullarında yer alması tartışmaya bir başka boyut kazandırmıştır. Sosyalizmde idam olabilir mi, ya da bir başka deyişle insan yaşamına son verilebilir mi? Hayatlı olmak gerek. Hiçbir düzen bir anda silinir bir değnek kurulamaz. Uzun bir süreç ve uzun

mücadeleler gerektirir. Eğer sosyalizmi bir sınıfın iktidarı proletaryanın iktidarı olarak algılıyorsa burada sınıf mücadelesi gerçeğinin de kabul ediyordur demek. Tabii ki bu mücadele kapitalizm koşullarında olduğu gibi değildir, ancak sürmektedir. Kapitalizmin psikolojisiyle mücadele edip sosyalist ahlak ve insan yaratılacak, geçmiş izleri yok edilmeye çalışılmakta, bu konuda iradi adımlar atılmaktadır. İdam gerçeğinin bu temelde yakaşlatılmadığı. Victor Serge'nin "Militana Notlar" kitabındaki bir olay bunun çarpıcı bir örneğini oluşturuyor. Rusya'da devrim öncesi birçok insanın ölümlerini sorumlu olan polis ajanı, 20 yıl sonra sosyalist iktidarı teslim olduğunda sadece hapis cezasıyla kurtulmuştu. Kurtulmuştu diyorduz, çünkü devrimin hemen ardından yakalandı, o günkü yasalarla ve anlayışla göre büyük ihtimalle idam edilecekti. Ama aradan geçen 20 yıl sosyalist ahlak ve hukuk normları konusunda ilerlemiş ve bu ajansı sadece hapis cezasıyla cezalandırılmıştı.

Film Polonya yasalarını ve hukukunu eleştiriyor. Polonya gerçeği bilinsire bu eleştiri yerli yerine oturur. O tarihlerde Polonyalı tıkr tıkr işleyen sorunsuz bir "sosyalist ülke" olarak tanımlamak mümkün değildir. Tersine sosyalizmin aşındırıldığı, altının boşalmaya başladığı bir süreçtir. Zaten Polonya'nın bugünkü durumuna düşmesi bunu gösterir netliktedir. Sosyalist insan yaratılmamışsa, rüşvet, adam kayırma, mevki kapma vb. burjuva psikileri devam ediyorsa, suçlu sosyalizme adımı atmış toplum değil revizyonist iktidardır.

İdamlarla gizlenmek istenen asil suçları yok etmek ve insan hayatına değer verilmeyiz. Bu nedenle doğru olan bir yaklaşımdır. Ancak yaşadığımız gerçeğin görmeden bunu savunmak böğ bir burjuva hümanizmi olacağı gibi, dönüp döğüp bu gerçeğe çarpmaktan da kendisini koruyamaz.

Suçun ürettiği kapitalist sistemde idamları karşı çıkarak ne kadar doğru bir tavırda, bunu sosyalizmi de içine alacak kadar genişlemek, her zaman her yerde karşı çıkıma dönüştürmek ve sosyalizmin özünü gözlemlemek de o derece yanlış bir tavrıdır.

GÜN İZİ

Yeni insanı anlatmalyız

Metin TURAN

Halkımızın kurtuluş mücadelesi yeni insanların ellerinde yükseliyor. Yaşamaları gelecek kaygısına sunan onurlu insanlarımız var. Coşkuyla okuduğumuz romanlardaki kahramanlarla aynı topraklarda yaşıyoruz. Gorki'nin Pavel'i, Thomas Korneas'un Stavro amcası, Nazım Hikmet'in Tanya'sı ve başka sanat eserlerindeki halk kahramanları aramızda. Bizim de Tanya'larımız var, Sabo'lar, Eda'lar, Perihan'lar, Okay'lar gibi. Bizim de Pavel'lerimiz var. Niyazi'ler, Sinan'lar, İbrahim'ler, Fazıl'lar gibi. Romanlarda okuduğumuz ve inanimiz sandığımız destanlar, yığıltıklar yaratıyorlar. Yeni insanı önümüzde seriyorlar. Onun için yaşamı tutkusunu ve koşullarını yitirmeye sanatçılar, gözlemleri kurtuluş mücadelesine çevirmeli, "yeni insan"ları anlamaya ve anlatmaya çalışmalıdır. Başka ülke devrimlerinde yaşamışlar, ayatınmış başlıklarını bu topraklarda da fazlasıyla yaşadığını yok saymayız.

Sömürü, talan, sürgün ve baskılar ülkesi Türkiye'de emekçi yığınların her geçen gün kabaşan ifkresini sokaklara, meydanlara, geç yerlerine, dağlara, üniversitelere, varoşlara kasıyacak hayatın her alanına taşıyan gelenek ve değerlerle örmeliyiz ürünlerimizi.

Kokuşmanın, yazışmanın hüküm sürdüğü; bireyciliğin ve ahlaksızlığın, onursuzluğun ve riyakarlığın erdem sayıldığı bu ülkede, iyiden ve haklıdan yana bir gelecek için büyük bir özveri ve cesaretle yürekleri ellerinde savayan ülkeli insanlar var. Ölüme en yakın oldukları anlarda bile "atlatmayız" düşünen bu yeni insanların anlayışları. Duvarlara kanlarıyla inançlarını yazanlar, ölünden dört bir yanında bayrak bayrak dalgalardanlarını yarattığı değerleri aynı duyurulmuş, aynı coşku ve inançla yakarmaya başlamışlardır. Tüm insanı değerlerini köreltilmeye çalışıldığı bir dönemde, böyleyi duyurmak, coşku, böyleyi gelecek inancı yeni bir dünyanın insanının harcağı ancak.

Geleceğin insanının şimdiden başlayan serüveni, halkımızın gelecekteki bilincinin aynı olacaktır. Geleceği yaratma kaygısına hayatın her alanında yaratılan yeni değerler, sanatla üretilen kitlelerin devrimci atılımı destekleyen araçlar ve aynı zamanda sosyalizme bırakılan miras haline gelecektir.

Halktan ya sanatın etkisini artırmak, her kendini yenilenen bir sanatla faaliyetli yaratılabilir ve her şeyden önemlisi onun zulmün, zorbalığın karşısına dikilebilir ki bu değerler bugün dünyden fazla ihtiyaç var. Bunu başarmalıyız.

Gelecek bizdir, gelecek yeni insanların ellerinde şekillenecektir.

OKM'ye baskın: Gerçeklerle yüzleşmeler

"Gençlik ve Kültür" üzerine bir panel yapılacağını haber alan polis ne yapıyor? "Olusa olsa böyle bir panel Ortaköy Kültür Merkezi'nde yapılır" diye düşünür. Öyle de düşünüldü ve 8 Ocak Cuma günü saat 12.00 ve 18.00 sıralarında iki kez OKM'yi basarak düşündürdüklerini yapılar.

İlk çekimlerinde panel yapılmadığını gördüler. Ancak ikinci defa geldiklerinde ve gelişmeler de bir şeyler yapmaktan geri kalmadılar. Bu seferki tam bir abuklukta. Amaçları da panel veya başka bir şey değildi. Çalışanların ve sinema izleyicilerinin kimliklerini kontrol edip cantalarını aradılar. Giderken de "arasıra böyle baskınlar yapılmak" tehditinde bulundular. OKM, Grup Yorum, Tavrı dergisi, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, FÖSEM ve Özgürlük Türküsü yapıtları basın açıklamasında "Herhangi bir gerekçe gösterilmeden arama yapan 40-50 civarında sivil ve resmi polis, bu keyfi baskınlarla izleyicilerini tedirgin olmasına yol açtı. (...) Gerçek amaçları OKM'deki halktan ya kültür-sanat faaliyetlerinin üzerindeki baskıyı ortadan kaldırmak olduğu açıktır" dediler.

İşte iktidarı gerçek yüzü; işte insan hakları ve demokrasiden anladıkları...
anladıkları...

Dünyadan

Devrimci Önderlerin karalanmasına izin verilemez

Ne ABD saldırıların vazgeçti, ne de Küba'den sosyalizm ve sosyalizmi savunmak. ABD burununu dibindeki sosyalist Küba'ya hiçbir zaman tahammül edemedi ve kabullenemedi.

Küba hükümeti hala ABD'nin dünya üzerinde gördüğü en büyük tehdidiyi oluşturuyor. Ve bu 11 milyonluk küçük ada, CIA'nın en büyük uğraş alanı olmayı sürdürüyor. 1959'dan bugüne CIA'nın Castro'yu öldürmeye yönelik yirmiyi yakın plan açığa çıkardı. Kendine karşı ABD'de bulunan çok kardeşli kullandı. Kardeşinin ardından Castro'ya lanet yağdırdı. CIA Castro'nun kuzma "Babam despottur, beni ihmal etti" dedi. Devrim önderlerinden Camillo'yu Fidel'in öldürdüğünü sürekli işledi. Che'nin Küba'dan ayrışmış Castro'ya kişiliklik olarak göstermeye çalıştı. Akıl almaz yalanlarla Küba'da önderliği gözen düşürmek için yapmadığını bırakmadı.

Castro'nun iktidarı absüsdan bu yana. Beyaz Saray'da tam yedi patron değişikliği oldu. Ama her gelen Castro'ya "despot", "diktatör" suçluluklarıyla saldırması kendisine değimsi ilke edindi. Hepsini Castro'nun "diktatörlüğü"nü dillerinden hiç düşürmediler, ama Castro'nun bir işaretiyle Havana Meydanı'nı dolduran milyon yakın Kübalı, Castro'nun "ya sosyalizm ya ölüm" sözlerini, "seninle ölümle gideriz" diyerek çok ve heyecanlı cevaplamasından hiç söz etmediler. Castro Küba devrimci, halkıya öylesine etle tırnak gibi kaynaşmış ki, Castro için her şeyi söyleyenler, çoğu zaman da Küba'da "Castro varken sosyalizm yıkılmaz" itirafını yapmak zorunda kaldılar.

Bush Castro'ya devrime sözü vermişti. 4 yıl daha iktidarda kalsa "diktatör" Castro'yu devirecekti. Giderayak "ya tutarsa" hayaliyle Küba'ya ve Castro'ya karşı daha büyük bir saldırıya meşru zemin hazırlayacak yeni bir ideolojik saldırı kampanyası açtı. CIA yalan tiran merkezi gibi çalışmaya başladı.

Küba SB çıktikten sonra ekonomik bunalım içindeydi. Hemen hiç döviz rezervi kalmamıştı. Bu yüzden uyuşturucu pazarına girmişti. Halk bezin, yağ, et, süt bulamazlarsa, özellikle Küba ve yankıları lüks içinde sefa sürüyorlardı. Bu kez Castro'nun uyuşturucu pazarına et attığı, lüks içinde yaşadığı ve halkı sefaletle sürüklediği masaları CIA'nın basındaki sayfalarında boy gösteriyordu.

Bu masalı söyleyiş de yabancı değildi. CIA'nın yeni-sömürge ülkelerdeki yetiştirmeleri de tuş buyle anlatıyorlar. Devrimci önderlerin lüks içinde yaşadıkları her seferinde tekrarlıyorlardı. Gazeteler adeta hepsini verecek yer bulamamışlardı. Castro'nun "villast" nın resimleri bile çekilmişti. Nasl olsa Küba'ya da, ülkemize de yalan ve damagözü malzemesi aynı kaynaktan, CIA'nın psikolojik savaş masasından ulaşıyorludur.

Burguvazi aşaklıklar, alıksızlar. "Çamur at ır kalır" düşüncesiyle hareket eder. Devrimci önderleri her zaman böyle karalama yolunu seçmişler.

Şimdi CIA Castro hakkında uyuşturucu dosyası hazırlıyor. CIA Castro'nun şahsında Küba devriminin değerlerini kirtlemeye, saygılına gölge düşürmek için çalışıyor. Castro'nun uyuşturucu işine bulanan devrimin önderlerinden Ochoa'ya karşı tavır, dünya için devrimci adedili göstermede örnek bir dava ortaya çıkarmıştı. Bu bir olumsuz gibi basır altı edildi. Eger Castro devrime, partiye bulanan lekelere, kirlerin temizlenmesi atılması için sonuna kadar uğraş vermemiş olsaydı, Küba devrimini yaratan değeri de ne saygılı kalırdı, ne de Küba devrimci ayakta kalarak sosyalizmin önü şiperi olablardı. Castro Ochoa davasında kendisini suçlamaya kalktı. CIA'ya en güzel cevap veriyor. "Ülkemizi ve sürecimizi -yalnızca bir dürtüslük, ciddilik ve doğruluk modeli değil, aynı zamanda kendi yolunu, sosyalizmin insanında kendi tarzını işlemeye çalışan -imparatorluktan 90 yıl uzaktaki, burada kendimizden her zamankinden daha emin, daha güvenli ve daha gururlu sosyalizmin bayrağını yükseltirken, bu sorumsuz kişiler grubu bizi korkunc bir leke ile tehdit ediyor. Bizi bataklık ve iltihazlı gökmanyla tehdit ediyorlar. Ancak devrimciliği ciddi bir şeydir. Her zaman öyleydi, bugün de öyledir ve yarı da öyle olacak. Ve devrim bu sorunlarla nasıl uğraşılmasını gerektiriyorsa öyle uğraşılmalıdır."

Bu tür alıksız suçları işleyen temizlenip temizlenip atılması "Devrime tekrar kim inanır? Eger bu ağır suçlar için yasalarmızla belirlenen en şiddetli cezaı gerçekten uygulanamazsa, devrimin ciddiliğini kim inanır?" diye soran Castro, devrimci kirtlenlere hak ettikleri cezayı vermenin, Küba devrimine saygılılık kazandıracağı da belirtilir.

Evel, doğrusu başka türlü olamaz. Devrimci önderleri yanelinden karalama ve kitlelere kampanyaların devrimci örgütlenmeler, halka ve devrime yapıldığını 'avrandığı ve bunu yalanlara karşı gereken cevap verildiği ölkede, devrimci önderlerin saygılılığını yükseltmesi birlikte devrim kazanacaktır. ②

Devrimi yapmak kadar savunmak da önemlidir

"Ülkemizde birey, içinde yaşadığı dönemin fedakarlık dönemi olduğunu bilir, feragatle alışır. Fedakarlık ilk kez Sierra Maestra'da ve daha sonra savaşın her yerde öğrenildi, sonra da bütün Küba onu öğendi. Küba, Latin Amerika'nın halklarını tam özgürlüğün yolunu gösterdiği için ve öcu görevi yaptığı için fedakarlık yapmak zorundadır." (Che-Sosyalizm ve İnsan, St. 99-100)

Doğu Avrupa ülkeleri ve ardından SSCB'de sosyalizmin çöküşü ve buna bağlı olarak dünya üzerindeki kurtuluş hareketlerinde belirgin bir kırma kaybinı olduğu günümüz dünyasında, emperyalizm saldırganlığına sinir tanımıyor.

Ama bu emperyalizme fazla bir rahatlık getirmiş değil. Emperyalist ülke ekonomilerinde göze çarpan belirgin bir durum, iktidar için derinleşen bir kriz yaşanıyor. Pazarların alabildiğine büyüdüğü halde, artık yeni-sömürge ülkelerdeki el ve tutukları bulunduru bu ülkelerde emperyalizm olamamıştır. Ama emperyalizm, dünyaya egemen olma havasını sürdürmek için BM'ye de kullanıyor.

Yaşanan onca ekonomik sıkıntı ve emperyalist baskılara rağmen, beklene-nin tersine devrimci ilk çanışıklıklar, ayaklanmalar yaşanmıyor. Emperyalist okyanusun ortasındaki devrim adası Küba hala dimdik ayakta. Elinde sosyalizm bayrağını, aç gözü emperyalistlerin dünyaya egemen olma politikalarına rağmen her zamankinden daha da yükselerek dalgalandırıyor devam ediyor.

ABD'nin körüklediği ekonomik ambargolar, sabotajlar, karşı-devrimci faaliyetler karşısında Küba halkı, devrim ve sosyalizmi savunmak için birbine giderek daha çok kenetleniyor.

Hicbir baskı, hiçbir saldırı Küba halkına 15 bin faşisten bulunduk, yüzbinlerce alienin külbüblerde, tahta barakalarda yarı aç, yarı tok yaşadığı, işsizlik %20'lere ulaştığı, 13 ABD şirketine okulebilir toprakların yarısına sahip olduğu, dinciler cenneti, her gün onlarca kişi-nin devlet gücüyle işkencede, sokaklarda katledildiği devrim öncesi Küba'yı unutturamaz.

Ağılıya, acılara, alıksızlıklara, gü-rümeye son veren devrim ve sosyalizmi sahipleniyor.

Küba devrimi eski sosyalist ülkelerin düştüğü büyük hataya düşmedi, tüm halkı devrimci hataya, sosyalist dönüşümü gerçekleştirildiği anda ayakta duyuruyor ve güçleniyor.

Emperyalist okyanusun ortasındaki devrim adası Küba hala dimdik ayakta. Sosyalizm bayrağını, emperyalistlerin dünyaya egemen olma politikalarına rağmen her zamankinden daha yükselerek dalgalandırıyor.

Tüm olumsuz koşullara, dış kuşatmaya varan baskılara rağmen Küba'yı ayakta tutan, devrimci çıkarlarını her şeyin üstünde gören kapitalizmin aslağılığı yoz, bireyci kültürden arınıp yeni insan kimliğine ulaşan Küba insandır.

Küba halkı sosyalizm eğitir maddi rahat basit anlayışından uzak, yediden yemineye sosyalizmi ussuı uyuşturucu pahasına" savagarak koruma kararlılığı, azmine ve gereken fedakarlığı gösterecek bilince ulaşmıştır.

Anılanı delduran çoğunluğu genç yüz binlerce Kübalı bunu haykırmaktadır.

"Dünya değişti.

Bugün halkların düşmanları kendileri ni daha güçlü hissediyorlar. Ama daha iyi bir yarı yarın getirecek olan, hiçbir zaman gerilemeyecek olan gerçek güç halkların bağımsızlık, özgürlük ve gelişme istekleridir. Devrim yapacak bütün devrimcilerin görevi olmaya devam ediyor. Devrimi yapmak ve onu savunmak." (Küba KP 4. Kongre, Castro)

Devrimin ilk yıllarında burununu dibindeki ABD'nin yöneltilti saldırıları göçülleyip ayakları üzerinde doğrulmaya çalışırken, askeri güce en fazla gereksemin olduğu dönemde Angola'ya asker, Nikaragua'ya binlerce doktor, öğretilenden oluşan gönüllüler ordusu göndererek enternasyonalist dayanışmanın en güzel örneklerini veren Küba halkına ve tüm ezilen dünya halklarına karşı görevimiz ülkemiz devrimci mücadelesini yükseltecek yerine getirebiliriz.

Bunun için Küba halkının sosyalizmi korumak ve yapmak pahasına gösterdiği fedakarlığını, cesaretini, emeğini daha fazlasını göstererek, olgıyaşırı ve emperyalizme daha güçlü darbeler indirerek zafere giden yolu daha hızlı adımlarla ilerlemekte zorundaydı. Küba ve dünyadaki Türküyle devrimcilerden bunu bekliyor. ②

Suçlu : Emperyalizm

Çözüm: Halkların kardeşliği

▲ Emperyalizmin başmemuru Gali Saraybosna'da.

Devrimci tutsaklar açlık grevinde

Cezaevinde saldırı: 10 ağır yaralı

- Malatya Cezaevi'nde 9 Ocak'ta düzenlenen saldırıda onlarca devrimci tutsak yaralandı. Kalaslar, coplar, sis bombalarıyla saldırı işkenceciler karşısında direnen, "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganını haykıran devrimci tutsakları buldular.
- Cezaevleri ile ilgili yeni "modernleştirme" tasarsının açıldığını günlerde düzenlenen bu saldırı, iktidarın bugüne kadar her alanda izlediği politikalarla uyum içindedir. "Demokratikleşme", "modernleştirme" diye sunulan her programın altından daha fazla baskı, daha fazla terör çıktı.
- "Bunlar düşman, vurun yavrularım" diyen Yarbay İrfan'la birlikte saldırı emrini veren İç Güvenlik Amir Mehmet Alatas, 1. Müdür Selahattin Gül ve Cezaevi Savcısı Şefik Akyıldırım günlerdir ırmadınlar provokasyonun sorumlularıdır. Saldırı emrini verenler hesap vermeyi de öğreneceklerdir.
- Devrimci tutsaklar direniyorlar. Aileler 13 Ocak'tan bu yana açlık grevindeler. Her direniş odağı duyarlı kesimlerce, tüm emekçilerde destekle kuşatılmalıdır.

Devlet terörünü Kürecik'e taşıdı

- Kürecik yaklaşık on gündür jandarma ve özel timlerin işgali altında. Malatya'nın Kürecik nahiyesi ve köyleri gerilla arıyıcı bahanesiyle sürekli taciz altında tutulmaktadır. Bu süre içerisinde Gürkaynak, Kahyalı, Kadiruşağı, Dumuklu, Durulova ve Kepez köyleri birkaç kez arandı. Evler talan edildi, insanlar karni içerisinde saatlerce bekletildi. Jandarma keyfi bir şekilde insanları gözaltına alıyor, işkenceden geçiriyor... Devlet Kürecik ve köylerini boşaltmak istiyor. Kürecik halkı "direneceğiz" diyor.

- SOSYALİST VE YURTSEVER BASINA SALDIRILARIN YENİ DURAĞI: URFA Katliamlarla, toplatmalarla, baskılar ve cezalarla susturamadıkları sosyalist ve yurtsever basınların dağıtımını engelleme faaliyetini bütün hızıyla sürdürüyor... Diyarbakır, Van, Bingöl, Elazığ'dan sonra şimdi bayi ve dağıtıcıların her hedefi olduğu yer Urfa... Urfa'da bayiler gazete dağıtmayacaklarını bildirdiler... Gerçeklerin ortaya çıkmasına engel olmaya çalışanlara biz engel olmalıyız.

- DİYARBAKIR'DA KONTRGERİLLA KÜRTÇE YAYIN YAPIYOR Kontrgerilla Kürtçe televizyon ve radyo tartışmasına son verdi. Diyarbakır'da yasadığı olarak oluşturduğu "Dicle'nin Sesi" adlı korsan radyo ile Kürt halkına karşı bu kez Kürtçe radyo yayını yoluyla saldırılarını sürdürüyor. Diyarbakır'da her türlü özel radyoculuğu susturan Olağanüstü Hal Valiliği, bu korsan radyoyu bilmemezlikten geliyor.

- Parçalanmış vücutlar, soğuktan ölmüş çocuklar, tecavüz edilmiş kadınlar... Bölünmüş Yugoslavya'nın tablosu bu görüntülerden oluşuyor. Parçalanmış emperyalizm için yeterli; daha fazlasını istemiyor. Ve mevcut mozaik Sırpların yaptıklarına karşılık diye bir sorunu yoktur. Emperyalizmin göz yumması Sırpın cesaretlendiriyor; vahşet boyutlanıyor.

- İktidarıyla, muhalefetiyle Türkiye oligarşisi tüm çıkrıklılığına rağmen emperyalizminde insiz tek bir adım dahi atamaz. Döktükleri gözyaşı sahtedir. İktidar kendi katliamlarını unutturmak, faşistler, geriller kendilerine taban bulmak, muhalefet siyasal bir çıkış için Bosna-Hersek'teki vahşeti kullanıyor.

- Emperyalizmden çözüm beklemek, kuzuyu yiyen kurttan kuzuyu kurtarmasını istemektedir. Sırpın vahşetine hayır demenin tutarlılığı emperyalizme de hayır demekten geçiyor. Çünkü çözüm, ancak, emperyalizmin Yugoslavya sınırlarından elini çektiği noktada başlayacaktır.

Gözlüğe alınıp öldürülen Mürin Çolak'ın annesi, evlerinin talan edildiğini belirtiyor (istire)

Özgür Kılıç gözlüğünde işkence gördü, tehdit edildi, sızs bir yerde serbest bırakıldı. (yanda)